

தும் பொருட்டிச் செய்யப் பட்ட
மையின் இஃதிப் பெயரேற்றத.
இதற்கு அருமையுரைப்பென்றும்,
அடியார்த்து கண்ணாறு பொன்று
காச-இரண்டிரகன் நிலவுகின்றன
இதில் விளக்குஞ் சரிதையைச்
சோகலாதிதான்.

சிவம்பாது—அழகு மலையிலுள்ள கு
ராறு. இதற்கு அபுரணத்தை பெண்
தம் பெயர் [சிவப்]

சிவநகம்—ஒருருடி. கந்திகுலாப்பிதா.
சிவவகை—(1) திருக்காலையினிய்
துள்ள ஒரு தீர்த்தம் (2) தெம்பரத்
தினுள்ள பத்துத்தீர்த்தங்களிலொ
ன்று. இதில் மூழ்கிய கண்டதே
சாதிபதியான சிவவன்மன் இரணி
யவன்மனாயினன். சிவவன்மனிற்
காண்ட.

சிவகலையன்மை—திருவெண்காட்டடி
களாகிய பட்டினத்துப் பிள்ளையார்
மனைவி.

சிவலாயியன்மை—(1) தெம்பரத்தில்
கடராஜப் பெருமான் தேவியார்
திருகாமம். (2) திருப்புத் தாரில்
உமாதேவியார் திருகாமம்.

சிவகோசரியார்—கண்ணப்பராயனார்
திருத்தொண்டு செய்து முத்திய
டைத்தகாலத்தில் காந்தி நாதரு
க்கு அர்ச்சகராயிருந்த அவரதுபத்
தியைக் காணுந் ஆகிசைகள்.

சிவசன்மன்—மதுரா புரீய் வீருத்த
ஒருகேதியன். சப்புகிளும் வாத்
திரைசெய்யு கியமனத்துடன் செ
ன்ற கருவையில், சோசனி விரத
மிருந்து பாசனஞ் செய்கையில்
இதர்த்துபட்டி கிஷ்ணு கணாதர்.
னாய் பலதேவருகளுகியும் அவ
ருத்ததையும் காட்டி, இறுதியில்

சிவதரிசனஞ்செய்து முத்தியடை
த்தகன். [காரிகை]

சிவசெவென்பா—சென்னமலையு
வரம்பலாற் செய்யப்பட்ட துறு
வெண்பாக்களாலாயது. இது சிவ
ஞான யோகிகளியற்றிய சோமேச
வெண்பாவைப் போல முதவிரக
ரிகளிற் சிவசரிதையும், பின்னிரு
கரினில் அத்தகியைத்த திருக்
குறன் வெண்பாவுமாகவுள்ளது.

சிவஞானத்தியார்—சித்தரத்த சாஸ்
திரர்கள் பதினான்கு னொன்று.
இது அருணத்தி சிவாசாரியரால்
308 விருத்தங்களா வருளிச் செய்
யப்பட்டது. சிவஞான போதத்தி
ற்கு கழிநூலாகவும், பாபகும் சுப
கூமென இருபகாமாகவும், பதிபக
பாச விஸக்கணக்கிண்கடாவிடை
களால் விளக்குகதாவு முள்ளது.
பதினான்கு கங்கு அடைவி
க்கவல்லது. இதற்கு மறைஞான
சம்பந்தர் சிவாக்கிரயோகிகள் சிவ
ஞானயோகிகள் நீரம்பலமுதியார்
தறைகைச் சுப்பிரமணிய தேசிக
ரொனு புகர்கள் உரை செய்தனர்.
அன்றியும் ஞானப்பிரகாசர் சிவசம
வாதமாக ஒருரைசெய்தனர்.

சிவஞானபோதம்—இரெனரகாமத்
தின் ஒருகருயுள்ளது. இது கட
மொழியில் திருத்தி தேவதாலும்
தென்மொழியில் மெய்கண்ட சிவா
சாரியராலும் இயற்றப் பட்டது.
சித்தரத்த சாதிரம்பதினான்கு
நிலைமையுள்ளது. பன்னிருகுத்
திரர்களா யுடையது. இதற்குத்
தறைகைச் சிவஞான யோகிகள்
சிந்தனையும் திராவிடநகர் பாஷி
யமுஞ் செய்துள்ளார்.

செஞ்ஞானயோகிகள்—திருநாவலி து
வந்ததிருமடத்தில் சமர் தூற்ற
காற்புது வகுடக்கட்டு முன்னிரு
ந்த ஒரு பெரியவர். இவர் கடமொ
ழிக் கடையுள் தென்மொழிக் கட
ையும் நிலைக்கொண்டிருந்தார். இவர்
செஞ்ஞானபோதததிற்குச்சிற்றவர
வும் திராவிட மகா பாஷியமும்,
தொல்லைப்பியச் சூத்திர விருத்தி
யும், தருக்க சம்பிரதாயிய அன்
னம்பட்டியம் செவத்தவ விவேக
முதலியவற்றின் மொழி பெயர்ப்
பும், இலக்கண வினக்கச் சூருவளி
யும், சம்பராபாயண சங்கோத்தர
விருத்தியும், காஞ்சிப்புராண முதற்
காண்டம் முதலியவையுஞ்செய்தவர்.
தருக்க விவாகரண முதலியவற்றிலு
டம்பாருமிக்வாரு மின்றிச் சிறந்த
வர்.

செஞ்ஞானவள்ளலார்—வள்ளலார்சாத்
திரமெனா தாலாரியர்.

செவத்தம்—சுதரிசனம். விஷ்ணுவின்
சக்கராயுதம் - செவ பெருமானுந்
கொடுக்கப்பட்டது எனப் பொருள்
படும்.

செவதருமம்—உப புராணங்கள் பதி
னெட்டனுமொன்ற.

செவதருமோத்தரம்—மறைஞான சம்
பந்தரையனாரை நமியில் மொழி
பெயர்க்கப் பட்டது. இதுபரமதரு
மாத் செஞ்ஞானநான ஐகவையா
பணிசெய்துசாரண செவதரும பாவ
சுலக்கவரக சன்னவரண சுலக்க
காரகசெட ஞானயோக பரிசார
கோபுரவியக்கொணன் பன்னீரிய
கன்னா வினக்கும்.

செவோதம்—திரு நாவலியில் ஞானிகள்
மரபிதுதிந்த செவத்தர். இவர் தம்

புதல்வியைத் திருஞான சம்பந்தப்
பிள்ளையாருக்குத் தம் திதவியத்து
டன்மொடுக்க அவர்திருத்த. ஒரு
கான் அக்கண்ணினை அராதீனிக
மருத்த மந்திர முதலிய வற்றாற்
ருணப்படாதிரப்ப, இவர் அக்கண்
னினைக்கிற் தகனஞ்செய்து அவ்
கொண்பினை ஒருபாண்டததிற் சே
யிததவைத்துத் திருஞான சம்ப
ந்தகவாயின் திருமயிலைக் கெழுந்
தருளியபொழுது அவர் முன்னிட
அவர் திருநாய்மலர்ந்தருளிய பதி
ந்தால் அக்கண்ணினை அக்குடத்
தினின்றும் அங்கம் பூம்பாணையெ
னும் பெயரோடெழுந்த வரப்பெ
ந்தவர். திருஞான சம்பந்தப்பெரு
மான் அக்குமாரியை மகன்மை
கொண்டு வாழ்த்திச்செய்தார்.

செவராத்திரம்—இது செவபெருமா
னது அகத்தகல்வான குணக்களை
விளக்குவதாயும் அவரது முத்திய
மான அதுபத்துகாங்கு முத்திய
களை விளங்கக்கூதவதாயுமுள்ளது
அவற்றை அஷ்டாவட்ட முத்தியத்
திருநானக. இத்துடன் செவ்வியதயி
ழ்க்கணைடயில் கேதகமாதிரியா
பல கடமொழிப்பிரமாணங்களு
மும் சிற்பதும் விதிப்படி வகைமத்த
திருவுருகும் படங்களுமும், வின
க்குதித.

செவிரான்—அண்டாண்டபிரமான்
டங்கட்டும் பஞ்சகிருத்தியவரண
ரக வினக்கும் முழுமுத்தகடவுள்.
இவ்வியைநகையே அகத்தகக்கொடு
ப்பவனும் சுதத்துக் கிருப்பிடமா
யுள்ளவனுமகவிச்சகைதன் சம்பு;
சப்பெருமனும் மக்களாய் வுள்ளவ
ருவின் செவ சதாரிசனம்; பிர

மாதிரி தேவர்களிறத்த மாமலானத்
தின்கண்ணே பூதபிசாசங்கள் குழ
கடிப்பவனாகலின்பேயோட்டி ஈம
ததாடி; திருமாவின் வாகனமாகிய
கருடனுக்கஞ்சித் தம்பிடத்தடைக்
கலம் புக்க செம்பாம்புகளையும்,
தாருவனமுனிவர் அபிச்சரகேள்வி
லின்றுவித்த கரும்பாம்புகளையு
மணிந்தவனாகலின் அரவாபரணன்;
உலகெங்குத் துன்புசெய்தமுன்ற
ரூப்புரங்களைச் சிரித்தெரித்தமை
யின் புராரி; பஞ்சபூதங்கட்கும்
பூதப்பிரமதகணங்கட்குத் தலைநா
லின் பூதநாதன்; கங்கையைச்
சுடைவிலணிந்தமையின் கங்காதா
ன், ஜடாருடனாகலின் ஜடி; காம
னனது முதுகெண்பதநிருக்கரத்
துடைமையின் கங்காளன்; உமா
தேவியைப் பிரியாது அர்த்தசரீரத்
துடைமையின் மஹுபாகன்; யாவ
ர்க்கும் முழுமுதற் கடவுளாகலின்
ஆதி; பரத் கடலைத் தேவாசுரர்
கடைத்த பொழுது அநிலுதித்த
அநிலவுகையும் அழிக்கவந்தஆலா
லத்தையுண்டு அனைவரையும் புரத்
தமையின் நீலகண்டன் கானகன்
டன்; மேருமலையை வில்லாகக்
கொண்டமையின் குன்ற வில்லி;
இச்சுருருளக்கிரியை வென்னும்
ரூபினைச் சூலமேந்தினமையின் சூ
லி; பகைக்கெல்லாம் பதியாக
லின் பதபதி; மார்க்கண்டேயருக்
காகக் காலனுக்குள் காலனுமை
யின் காலகாலன்; பிரமகஞ்சிரத்
தைக்கொய்து கையில் வைத்திருக்
தமையின் கபாலி; எக்காலத்து
மழியுநதிருத்தலினைத்தன்ன; ககான
நந்தமுத அகோச காமதேவ சத்

யோஜாதமெனும் திருமுகங்களைச்
துடனுண்மைலின்றுமுகன்; பரக
கையிலேற்றமையின் பரகபாணி;
சூரியசோமங்களினாகிய மூச்சு
டர்களை விழியாக வுடைமையின்
திரிநேத்திரன்; சர்வசங்காசாலத்
தில் யாவு மெரியுமயானத்தில் கடி
ப்பவனாகலின் அமுலாடி ஈமத்தாடி;
பாண்டரங்கமென்னுள் கூத்தைச்
செய்தலின் பாண்டாங்கன், சத்திர
மலையைச் சிரமிசையணித்துள்ள
மைலில் சத்திரசேகரன்; தனக்
குத்தானே பரமாயுள்ளவனாகலின்
தற்பரன்; கற்பாத்தத்தல் பிரமாதிரி
தேவர்களைச் சூலதவிரிந்திருத்தி
கொற்றிவிழியால் நீறுசெய்து அவர்
கள் உச்சிவிக்கும்படி தன்மீது பூசு
தலின் நீறணித்தோன்; ஐகவரியல்
களை யெல்லா மருளுதலின் ஈகவ
ரன்; தருமதேவனை இடப
மாக ஊருதலின் இடபலாகன்;
திக்குகளை யோ யாடைவாக வுடை
மையின் நக்கன்; மாணிக்கரத்தில்
ஏற்றமையின் மாணந்தி; யோகத்
தாலும் ஞானத்தாலும் அறிவக்கட
டிவவனாகலின் யோகி ஞானி;
சோதிக்கொருபனாகலின்கோதி; அக
ந்தையுள்ள காலத்தில் பிரமலிங்க
னுக்களுக்கெட்டப் படாமையின்
பிரமன்மாத் கரியோன்; தாறு;
பிகாமென்னும் வில்லாத்தாங்கின
மைலின் பிகாகபாணி; அடைத்தவ
ருடைய பாவங்களை ஹதரு செய்
தலின் ஹரன்; என் இத்தகைய
பகாரணத் திருகாமங்களைக் கண
க்கின்றி யுடையான். கிவபெருமா
னது பிரபாகங்களை யெல்லாம் எதி
த்தெழுந இத்தாலும் இடத்தாறு

மாணுடையுடும்போதாத. அவற்றை வேதபுராணத்தினாலும் கவ்வார்த்தையும் உணரக. சிவபிரானே கடவுளென வழிபடுகோர் சைவர். சிவபுராணங்கள் பத்து. சிவபுராணத்திற் காண்க. சிவனை வழிபடுஞ் சைவ சமயினருக்கு ஆதாரமான ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு.

சிவபெருமானுக்கு “விசுவீர் நெருப்புயிர் நீள்விகம்பு நீலாப்பகலோன், புலகுறிய மைந்தனோ டெண்வகையாப் புணர்ந்த நீன்றான்” என்றபடி அக்டடூர்த்திகளையேன்றி, பஞ்சலிம்சதி (25) ஸூர்த்திகளையும், அஷ்டாஷ்ட (64) ஸூர்த்திகளுமாய். அவற்றை வரிவடிவியற் சிவபுரம்—காசி. [காண்க.

சிவபுராணங்கள் — சிவசம்பந்தமான பிரபாவக் களைக் கூறிக் சிவனையெனநாட்டித் சைவபுராணம் - பவிஷியபுராணம் - மார்த்தண்டேயபுராணம் - இலிகை புராணம் - காத்தபுராணம் - கவாகபுராணம் - காமனபுராணம் - மச்சபுராணம் - கூர்மபுராணம் - பிரமாண்டபுராணமெனும் பத்தாமம். இப்பத்தின் மொத்திரிசுத சக்தியை இரண்டுகூத தற்பத் தெண்ணு யிரம். இவை பத்தும் சாததவிக புராணங்கள். சத்துவகுணம் வெண்ணிற முடையதும், சகத்திற்கும் ஞானத்திற்கும் இடமாயுள்ளதுமாய். யோகினருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்யுஞ் சிவபெருகான் தெனியினிக்கு வடிவினராய்மந்துமுறக்காதபிராணனுதிபதியா யிருத்தல் காண்க.

சிவபுராணம் } பதினெண்வகைபுராணவபுராணம் } னைக்கறிசெய்வது.

சிவபுராணம் பத்தனு சொந்தமாய். இது ஞானசக்தினை தருக. சக்தினை கைகாசக்தினை தருக. துமார சக்தினை காயுசக்தினை வித்தியே சரசக்தினை யெனும் ஆறுசக்தினைகளும் 224 அத்தியாயங்களும் இருபத்த ஈண்மாயிரம் கிரந்தங்களுமாகவுள்ளது, இது இலகூக்சிரத்த முடையதெனவும் அந்தவிற்குறப்பட்டுளது. சிவபரம்பியனஞ் செய்புக தொருதுல்.

சிவப்பிரகாசகவாயிகள் — (1) கும்பகோணத்திற் கோணன் மரபினே தோன்றி ஏழு கயதில் இலக்கிய இலக்கணப்பயிற்சியும், ஞானசாத் திராப்பியாசமுமுடையதகல்புண்ணிய வந்தவயாத்திரை செய்யப்பிறப்பட்டு, திருவாவடி துறை யடைத்த மகச்சிவா ஸூர்த்திகளைத் தரிசித்து அவரால் சிவதருமணி யெனும் டைட்டிக்நீனகையும் சித்தார்த்த உபதேசமும் பெற்றது, அவ்நீனை கத்தராக நியமிக்கப்பட்டார். ஒரு காலத்தில் சிதம்பரத்திலே சிவலிங்கமும், திருவாவடி துறையில் பொற்குளமும. சிவபிரானுலே கொடுக்கப்பெற்றவர். சிதம்பரபுனனு புறச் சமயிகளால் ஸூட்டுப்பட்ட பொழுது மைஞாமன்னினைக் காணும்படி புறப்படுகையில் சிவிகை முதலியன இறைவனுலேயே கொடுக்கப்பெற்றவர். மைஞரதகைக் காணச் சென்றவிடத்தத் தமதான்மார்த்தலிங்கத்தைத் தானுஞ் செய்தவென்கி. வீரகைகாசகித் தங்குத்தா கிதைகெற்றி, துசன் விரும்பியபுக. மைஞ. பொருள் வித்தகர். துமதனுத் துளவகா இலிங்கத்தை

காசியைத்தொடர் சென்று திரும்புகை
மில், நன்றியுடைய அறிதந்த மென்
செய்தி, அறிந்த செல்லுமென்
மயகாசத்தில், வழியில் பெண்ணு
காது மிகப் பெருமியிருந்தமையின்
தூதனுக்கு விபூதியளித்து முழங்
கால் துலகாக்கச்செய்தவர். குரு
தரிசனத்திற் காசை திருவாவடு
தூதனுக்குச் செல்லுகையில், திருச்
சொப்பள்ளிக் கருகே பத்தங்கட்
மெண்ணெயில்லையென, காவிரி
தீவரச் சொரியவென் றெரிந்தவர்.
திருச்சோற்றத் துறையில் ஒரு
குட்டி ரோகிக்குத் தம்பலத்தைக்
கொடுத்து கோய்தலித்தத் தமது
பரிசுகாரி மொருவனுக்கியவர். சொ
ழாசை மொருவனுக்கு விபூதியால்
பிரமகத்தி நோஷத்தை பொழித்
தவர். ஆகிசைவ வேதியச் சிறுவ
மொருவன் விஷந்தாலிறக்க மயா
னங்கொண்டு செல்பவர்கள் அலறு
காதுகண்டு அப்பிரேதத்தை பென
க்குத் தருகமெனக் கேட்டுப் பெ
ந்து, ஞானக்கூத்தா பெழுந்திரு
கன்றெழுப்பித் திரு கண்ணுமலை
பாதினகுருத்தவாபியேடுக்குச் செய்
வித்தவர். திருச்செங்கோட்டில்
செவர் வேண்டுகோளின்படி "வில்
கார் பொதுச்சபையின் வித்தகா
நியுமுனக், கல்லாணக்கிக்கூத்திக்
காட்டியவுன்—வல்லாண்மை, கட
மொசைய வானிலித்தக் கல்லேறெ
ழித்தகடலை, இட்டவிகர் மூன்றி
கச்செய்யே " எனக்கூறிச் சந்
தினானத்திலிருந்த கல்விடபம் எழு
ந்திருக்கக் கடலைவயலுண்பித்தவர்.
இன்னொருவன் அந்நபகங்காபும்,
அந்நபகித மென்பது முதலிய பல

தூவங்காபு மியத்தியகர். ஒருகாள்
ஆன்மார்த்த பூகாணுமுடித்து சொமி
சைகடப்பிய ககவாய்ச் சிவததியா
னஞ் செய்தகொன் டிருக்கையில்
பூமிமெடித்து ஒளிப்பிழம்பு நோ
காற அந்நில் மறைத் தருளியவர்.
இவரைச் சித்தர் சிவப் பிரகாச
ரென்பார்கள்.

(2) விதகான் சிவப்பிரகாச ரெ
ன்றா, துறை மக்கலம் சிவப்பிர
காச கவாமிசென்றஞ் செல்ல
ப்பட்டவர். இவர்க்கோதரர்களுவெ
லைவர் கருணைப்பிரகாசர். சகோதரி
வேலம்மா. இவர் வீராசைவர். இல
க்கண இலகையக்களில் வல்லவர்.
பிரமசாரியமே மேற் கொண்டவர்.
பிரபுவில்லையெ சித்தாத்தசொமணி
வேதாத்தருடாமணி சிவப்பிரகாச
விதாசம சிவகாமமகிமைமெக்கைக்
கோலைய வெக்கையுலா பிதாடன
கவமணிமாலை கால்கர் கண்ணணி
மாலை பழமலை வந்தாதி கண்ணெறி
முதலிய பலதூவங்காசச் செய்தவர்.
இம்மூன்றுசகோதரர்களும் ஒருசே
ரச்செய்த சகாசத்தி புராணம்.

(3) திருவானூரி விருத்தருவை
திசைவர். கோவரத்தமெனு முரில்
ஒரு புதரில் கஷ்டடைகடி விருக்
கையில் தன்னை வந்தடுத்த சொரு
பாணத்தரை மாணவராகக் கொண்
டுபதேசித்தவர். இச்சொருபாணத்த
ரின் னைத்துணரும் மாணவரு மா
ரிய தத்துவராயரே பாடுததைமுத
லியல் பாடியவர்.

சிவப்பிரகாசம்—சித்தாத்த சாத்திரம்
பதினாண்டுகொன்றுதூதற்கொரு
திருவிருத்தங்காபுமயவது. சொ
ந்தவங்கூடி உவாதி சிவாசாரிய

ரகுநியது. —
செவமையகொக்குரட்டிநன்ன ஒரு
மையிதுகடப்பிரமணியன் தலங்களி
லொன்று.

செவூர்த்தங்கள் — (1) அஷ்டபக்ட
மூர்த்தத்தித்தான். (2) பஞ்சலிம்
சதிமூர்த்தத்திற் காண்க.

செவயோகராயகி — திருக்கோணூரிலே
கோயில்கொண்டிருக்கும் உமாதே
வியார் திருநாமம்.

செவரத்திரி — மரமொச அபரபக்ட
சுதர்த்தசெயோகெடிய அந்தராத்
திரிகாலமாயெ புண்ணிய முகர்த்
தம். அதுவே லிகோதவகாலம்.
இது பிரமவிஷ்ணுவான் ஜோதி
லிங்கத்தின் அடிமுடி சேடியரால்
உளதாயது. இத்தினம் செவிரதன
களில் மூக்கியமானதொன்று. அன்
துமுழுதும் உபவாசியிருந்து இர
வுமுழுதும் தயிலாது யாமகான
கிணுஞ் செயாச்சினை செய்தறகுரி
யது. செவபூனையில்லார் பஞ்சாக்
கஜபம் செவபுராணபடன சிவ
ணமுதலியனசெய்தசெவதரிசனஞ்
செய்யவேண்டும். [ண்.

செவலிங்கம் — இலிகாமூர்த்தியிற் கா
செவலோகாதர் — திருப்புகடரிலே
செவபிரானுக்குவழக்குந்திருநாமம்.
செவகாக்கியர் — செவெனுஞ் சத்தத்
துடனே தேவன்வி ஞானகீவ்டா
பரதாயிருந்து செவகாகியமெனத்
தம்பெயரால் அங்குசெய்தவர்.

செவகன் — செவகனனிற் காண்க.
செவன் — (1) செவபிரானிற் காண்க. (2)
அக்ருதனுக்கெனவன்.

செவகமங்கன் — ஆகமங்கனிற் காண்க.
செவகத்திரயோகிகள் — சித்தார்த்த திரி
கை. செவருளபெரு பகஷியன் — தத்

துவ தரிசனம் — பாஞ்சாந்திர
சரிபகடை முதலிய நெத்தவை
தலங்களியற்றியவர். இவர்தஞ்சை
யிலிருந்தசரபோஜிமகாஜாங்
முன்னர் மணவாளமார் முனியெ
ளும் வைணவரோ டெகிர்த்தப்
பதினேழ்வான் கரைவல் அவர்
கேட்ட கேள்விச்செல்லாமையின
தத்து செவ பரத்தவ நாட்டிகர
கண்ட வைணவர்கிவர் யோகிகள்
எழுந்தருளியிருத்தமடத்தைத் திக்
கொளுவ அம்மட முழுதும் செவ்
தொழுகதெனக்கேட்டசரபோஜி
மகாஜாஜா ஒடோடிக்கண்ட வீடத்
து யோகிகள் கீழ்நடையிலிருக்க
ஆனந்த பரகமகி உபசரித்து
அழைத்துப்பணித்து இச்சையில்
படிசெல்லவிடுத்த, அத்தினமபுரிந்
தவர்களைத்தியில் வீழ்த்தினன்.

செவாலயமுனிகர் — நடராசப்பெரு
மான திருவருளால் அசத்தியருளி
வரையடுத்து, தேவராதடங்கன்
முறையினின்றும் அவரால் திரட்
டிக் கொடுக்கப்பெற்ற அசத்திய
தேவரத்திராட்டினையடைத்து அவ்
வீருபத்தைத்து திருப்பதிக்கிண
யும் காடோதும் சிவதையுடன்
சிரமமாகப் பகாலம்பாராயணஞ்
செய்துகொண்டு திருகருப்பேற்
றை யடைந்தவர்.

செவானந்தவாரி — சங்கராசாரியர்
தேவியின்றுதியாக அருளிச்செய்த
ஒருதலம்.

செவானந்தவல்லி — திருக்கோகனூர்
வீரட்டானத்தின் உமாநேலியார்
திருநாமம்.

செவானி — பார்க்கதி. செவசத்தி.
செவேதன் — கணகையுபத்துக்கன்ப

ஞான ஓராதன். [சிலப்]

செயல்—(1) பரவதி. (2) அம்மொசன் மனைவி.

செஷ்டி — தருவன் மகன். பவியன் சகோதரன். இவன்மனைவி சுசக் ஸபை.

செஷ்பபாவமூர்த்தி—செவமூர்த்தங்கன் அறுபத்து வான்களு னொன்று. முருகக்கடவுள் கந்தகிரியி லிருக் கையில் அங்கத்தியே சென்ற பிர மன் சாஷ்டாகமமாகப் பணியாது கைகடப்பியாகவன் யாதுசெய்வோ னென, யான் வேதன். சிருஷ்டி செய்கெனென, வேதமோதுகவெ ற்று அவனோதுதையில் பிரணவந தின்பொருளை வினாவித்தனையுண தானமயின் சிறையிலிட,செவபெரு மான்அவனைச் சிறையிலொதுகேட் டுவியேயித்து அப்பிரணைப் பொரு ளைக் கூறுகவெலுக்கேட்டு உபதே சிக்கப்பெற்றமூர்த்தி.

சிறப்புலிகையனார்—அறுபான்மும்மை நாயன்மாருளொருவர். திரு ஆக் கூரிஷ கோதியர்களுவநி னுதித்துச் செவபத்திசெய்து செவனடியாரைச் சாஷ்டாகமகாரைப்பணி துஉபசார வார்த்தை கூறித்திருவமுது செய வித்தது, நானம் யாகம் பஞ்சாக்ஷர ஜபம் முதலியனசெய்த அகர்நின் பலகைச் செப்பிரீதி செயதுமுநதி யடைத்தவர்.

சிறியகாவிர்பெருமான்—வைணவ சிங்காசனாதிபதிகளெழுபத்துகால் கருளொருவர்.

சிறியாத்தினக்கவிராயர்— புலவரந் தப்படைபாடியபுலவர்.

சிறியாண்டான்— வைணவ சிங்காசனாதிபதிகளொருவர்.

சிறகுடிமீழான்பண்ணன்—சோழன் னுளமூர்த்தத்தத்தருசெய்கென்றிகள வன் கண்பரி பொருடன். சிறத்த கொடையாளி. பண்ணென்றஞ் சொல்லப்படுவன். இவனைப்பாடி னார் கோலூர்மீழார்- சோழன்ருள முற்றத்தத் தஞ்செய்கென்றி களவ னை-மதுரை அமக்கர் ஞாழார் மக னார் மன்னனார். [புறநா]

சிறுத்தொண்டையனார்—இகருக்குப் பாஞ்சோதியாரென்பது பண்டை ய திருநாயம். அறுபான்மும்மை நாயன்மாருளொருவர். திருச்செங் காட்டக்குடியிலேயவநரித்த ஆமா த்திர வேதியர். சோழராஜனுக்கு மத்திரியாலிருத்தவர். செவபத்தியித் குச்செவனடியவர்களையுண்பிப்பதே விரதமாகக் கொண்டவர். அரசன் கட்டினையால் கடபுலஞ் சென்று பகைமன்னரைவென்று மிக்க நிதி முதலியன கொண்டு அரணை மழ்வித்தனர். அரசன் இவரது செவபத்தியை யுணர்ந்த பெருந்தி யளித்த உமதுவிரும்பின்படி செவ பத்தி செவனடியார் பத்தி செய்து கொண்டிருப்பவெனவிடுப்ப, திரு வெண்காட்டு கங்கையாரை மணக் து இவ்வற மேற்கொண்டு சீரான னெனும் புதல்களையின்று அடி யர்க்கமுதுகட்டுக் தொண்டிறுநில சிறைவர். இவர்பத்தியைஉகவெனர்க் கறிவிப்ப, செவபிரானே பயிர்கவே டந்தாத்தியா, நாயனார் இவ்வென் னீட்டிலமுது செப்தருள்க வென, எம்மைழுத்திகளுமை யாம். ஆறு மாதத்திற் கொருவிசை நரப்பத விழ்த்தியுண்பது. அதுவுந் தாய்பி டிக்கவும் தந்தை யறுக்கவும் அந்

காலத்தில் ஆதவயதான் அத்தன
வன் சிரிக்கவுமமைத்தநா யிருக்க
கெண்டுமென, அதற்கெனத்தெய
துபுதல்வினப்பள்ளியினின்றவரு
வித்துரீராட்டி அக்கனமே முடித்
துக் கரிசனமத்துப் பயிரகர்க்கு
அன்னமிடுகையில், மைத்தனைத்தரு
விக்க என, அவனிப்போதவச
னென, பெரியர் அவன்வந்தபின்ன
ரே யாமுண்பலென, காயனாரும்,
அவர் மனைவியாரும் புறம்போந்து
விளிப்ப, ரொளதேவன்பள்ளியினி
ன்ற வருவான்போல் வரப்பெற்ற
வர். இக்காயனாரும் இவர்மனைவியார்
திருவெண்காட்டி கங்கையாரும்,
அவர் தோழியாராயிருந்த கரமாயி
சத்ததைச்சமைத்த சத்தன கங்கை
யாரும் முத்திபெற்றனர்.

சிறப்பஞ்சமூலம் — சங்க முரீஇய பதி
னென்கீழ்க் கணக்கினு ளென்ற.
இதென்கண்பாக்கனாலாயது. ஆகநி
னார் காரியாகான், பஞ்சமூலபஹுத்
கோர்சன். மருத்தவதுலார் கண்ட
க்கத்திரிகேர் சிறவமுதுணைகேர்
சிறமல்லி வேர் பெருமல்லிகேர்
கெருஞ்சிகேர்ஆயி இவ்வைந்தம்
உடலுக்குறுதி தருமென்பர். அவ்
கனமே உயிர்க்குறுதிதரும் அவ்
வைந்து நீதினை ஒவ்வொருபாட
லிலும் உடைத்தாயிருத்தலின்றுப்
பெயர்பெற்றது.

சிறப்பாற்றப்பட்டடை— எட்டுத்தொ
கையு ளொன்றானதுப்பாட்டில்
ஓ-வது. பரிசில் பெறக்கருதியபாண
னெருகளைப் பரிசில் பெற்றருளு
ருவன் ஏறமகாட்டி கல்லியக்கோ
டணிடத்தே ஆற்றப் படுத்தியதாக
அக்கல்லியக்கோடனை இடைக்கழி

எட்டு கல்லுர்க்கத்தந்தனாபாய்வது.
இது 269 அடிகளை யுடையது.
இதற்கு கச்சினூர்க்கினிய ருரை
யுளது.

சிறப்பாண்டரங்கனார்—ஒருசெத்தமிழ்
ப்புவவர். இவர்தால் செல்பதிகார
வுரையில் எடுத்தாளப்பட்டது.

சிறப்புலியூர் — ஒரு விஷ்ணுஸ்தலம்.
காவிரியின் தென்கரையிலுள்ளது.
சிறப்பள்ளிதேவராஜபட்டர் — வை
ணவசிங்கசாளுகிபதிகன்எழுபத்து
கரீல்குரிசொருவர்.

சிறமலை—பாண்டிசாட்டிலுள்ளதொ
ருமலை. இங்கிருத்தே மலைவாழை
கள் வருகின்றன. அவை மிகச்
கலையுள்ளன.

சிறமேதாவியார்—கடைச்சங்கப் புல
வருளொருவர். இவர் கலியேரன்று
திருவள்ளுவமாமையிலுள்ளது.

சிறவெண்டேக்கையார்— கடைச்சங்
கப் புலவரிசொருவர். இவராத் பா
டப்பட்ட செய்யுட்கள் எட்டித்
தொகையுட்கிலுள.

சிற்ககாசாரியர்—சங்கரபாஷியத்திற்
குரையியற்றினருளொருவர்.

சிறம்பலம்— திருச்சிறம்பலமென்
றம் வழங்கும். சிதம்பரம்.

சினி— (1) யுதாசித்தபுத்திரன். (2)
அநயித்திரன். (3) விரோதன் புத்தி
ரன். இவர்கள் மூவரும் யதாராயி
னர். (4) புதன் மரபிற் கரிக்கன்
புத்திரன்.

சீ

சோனத்தி-தொண்டை எட்டிமலுள்ள
சிலந்தலக்கனி கொன்று. சீ-சில
ந்தி, கானம்-பாம்பு, ஆத்தி-யானை,
இம்மூன்றும் பூசித்தப் பேது பெ
ற்றவிடமாகலின்சோனத்தியெனப்

பெயராயது. கண்ணப்பராயனாரும்
ககரனாரும் முத்தி யடைந்ததும்
வாயுவிடிக் கேட்குதிரமாமம். இது
திருவேங்கடதின் மெழ்க்மொளக.
சேந்தன்—இராசமாபுரத்தளை ஒரு
வணிகன். இவன் வெள்ளி மலையி
லிருந்து காந்தருவ தந்தையை
யழைத்துவந்தவன். சேகன்ரோமு
ரினொருவன். கோவிந்த யாமா
சம்பிரா. கோவிந்தமகாராசன் புத
வ்வன். [சேகன்]

சேரன்—செத்புரத்தசரன் நிலபதி
பெயன்பான் பிதா. [மணி]

சேனா—ஹனுமதஸ்தாபகானதுரு
பத்தகானது தீர்த்தகாரியிடத்தா
வதாகத தோனறியகர்.

சேரா—மிதிவிக் கசனான ஹகன்
சேனா யாகத்திற்காகப் பூமியையடநு
ணையில் [சேரா உழு பண்டச் சா
லிங்] பந்தவன். இராமமணலினை.
பஞ்சகன்னியரி லொருநதி. இவள்
பூர்வ சரிதையை வேத வதியிற்
காண்க.

சேந்திலச்சாதனார்—சாதனா ரென்
றும், மதுரைக்கடலகாணிகன் சாத
னா ரென்றும் பெயருடையார்.
சாதனாரிற்காண்க.

சேந்தனி—செதிரவருமன் புத்திரி
நாராசன் பெனத்திரனும், இத்திர
சேனன் மகனுமாகிய சாதிராகக
தனபாரி. யாஜ்ஞவல்கியர் மனைவி
மலித்திரையின் உபதேசப்படிசே
மகாரவிரதாஹுஷ்டானஞ் செய்த
வன். நன் விதபவந்தால் யமுனை
வாற்றில் ஓடக்கவிழ்த்து விழ்கந
ணவன் வாகலோகமுற்று, தகுக
னும் சோட்டப்பட்டி மூன்ற கரு
டவகழித்த மீண்டும் தன்னைவடை

யப் பெற்றவன்,
சேய்க்கன்—கண்ணக்செய்வித்த ஒரு
சிற்றரசன்.

சேத்துவனன்—ஹகன்.
சோமப்பிள்ளைபட்டர்—ஹகனவசிக்
காசனாதிபதிகன் எழுபத்த கால்
வருனொருவர்.

சோனன்—சிறுத்தொண்ட காவனார்
ருமாரன். சிவபெருமான பயிரவ
மேடமாக வெழுத்தருவி கரமாயி
சம விருமபிய பொழுது இசசோ
னனைதான் கணமத்துப் பண்டத
தது. பிணைர் உயர் பிழைத்தவன்
சிறுத்தொண்ட காவனாரிற் காண்க.

சேர்தி—மாலிபரம்பரையி லுதித்த
ஓரரசனபுத்திரி. கெடுமுடிக்கின்னி
ய்மணலி - உதயகுமரன் தாய்.
இராசமா தேவியெனறும் உறப்
படுகன். [மணி]

சேகசிர்தாமணி—ஹம்பெருங் காட்பி
யகவர் தறலைகையாயுள்ளது. தரு
தக்ககதேவரென்னும் ஹனுமுவரி
வரிபற்றியது. இது சேகன்காரிதை
யை விளக்கக்கூறும். சிவதாமணி
யென்றும் கறுவரும். 3145 செய்
புன்சேயுடையது. இதில் 2700
கவிகள் ஹவாலும் எஞ்சியவை
கத்தியாலும் செய்யப் பட்டன.
இதற்கு கசசினர்க்கினியர் உரை
செய்தனர்.

சேகன்—சேக சிர்தாமணி யெனும்
காப்பியதலைகன். ஏமாக்கத காட்
டிராசமாபுரத் தாகசெலுத்திய சச்
சத்தம்மகன். இவன் தாய்வயிற்றி
லிருக்கையில், கட்டியபகார னெ
னுமந்திரி துரகினைக் கைக்கொ
ண்டு சச்சத்தனைக்கொண்ட, இவன்
தாய் மலிதபொறியூர்த்த செனது

ஒரு மயானத்தருகே யிலுந் கரு
ஷயிர்த்தனன். இவனுக்குச் சச்சத்
தன், சுதஞ்சனன், தரணி, கந்துக்
கடன், விசயன், தததன், பாதன்,
கோயித்தன் எனும் புதல்வர்களுரை
யே கார்தருவதத்தை, சூனமால்,
பதுமை, கேமசரி, கனகமால்,
விமலை, சுரமஞ்சரி, இலகணை
யெனுமிவைவர்பாற் றேன்றினர்.
கொலாடை — மருதத்துவர் நீரில்
தோய்த்த பெனத்தபிஷ்டுக்களின
வஸ்திரம். [மணி]

சு

சுச்சாவை—சிவ்வு மனைவி.
சுண்டன்—அச்சவக்கிரியன் தம்பி.
சுததன்—புத்தன். [குண]
சுத்தசாயகி—திருகேட்டக் குடியில்
உமாதேவியாருக்கு வழங்குத் திரு
நாமம்.

சுத்தகனசாயகி—திருச்செம்பொன்
பள்ளியில் உமாதேவியார் திரு
நாமம்.

சுகர்மண—ஒரிருடி. ஹையிசரிமுனி
புத்திரானுய சுமந்தன் மகன்.

சுகர்மா—பாண்டவரி லொருவனு
சுதேவன் புத்திரரி லொருவன்.

சுகலாஞ்சிராயகர் — திருகாஞ்சியத்
தில் சுகபிராணுக்கு வழங்குத் திரு
நாமம்.

சுகன்—(1) வியாச புத்திரர் அவர்
வுரைதில் அரணியிதித்தபொழுது
அக்கினியுடன் கூட முனிவரைப்
பெற்றனர் [சுசபு] இப்பிதப்பு
யெவ்வகையாக; வியாச ருக்கும்
கினிகுலாயிருந்த திருநாடுக்கும்
பிறத்தமையின், சுசுரைப், பட்ட
னடி. அரணியென்னும் அச்சத

தண்ணிப்புணரும்படிபலாத்தனஞ்
செய்தும் மனஞ் சலியாதவர். (2)
இராகத்தன். இராவணன் காரணரி
லொருவன்.

சுகன்னியை—இவ்வகையத் மதுவின்
மகனுயிபு சரியாதியின் புத்திரி.
சியவன் பாரியை இவன் தன்
பிராவுடன் தபோவனத்தி விருக்
கையில் மகமுத்திர பத்தனமுற்று
கருத்த இவன் பிரா, புத்திரிவரு
செய்துகொண்டிருத்த சியவனை
கண்டு அவனிடத் தொப்புய்தது
அகவினி தேவரால் அகநோயை
நீக்கினன். சியவனாக ருத்ததொ
ருநோயையும் அகவினி தேவரே
நீக்கினர். அகவினிதேவரிந்நாண்க.
சுகருதி—பிருதுபுத்திரன்.

சுகுணசேகரபாண்டியன் — சுகுண
பாண்டியனுக்குப்பின் மதுவரையை
யாண்டவன்.

சுகுணபாண்டியன்—(1) இராஜாதி
ராஜபாண்டியனுக்குப் பின் மது
வரையாண்டதிருபத்தொன்றாம்
பாண்டியன். பன்றிக் குட்டிக்குப்
பால் கொடுத்த திருவிநாயாடல்
கண்டவன். (2) இருபத்த மூன்
ரும்பாண்டியன். இவன்கரவத்தில்
கரிக்குருவிக் குபதேசஞ்செய்தது
நாரைக்கு முத்தி கொடுத்ததன்ய
திருவிநாயாடல்கள் கிழ்த்தன.

சுகுணன்—பாண்டியுத்திரனு
சேனனுக்கு ஐவதரை யென்பாளி
டம் பிறந்தவன்.

சுகுமாரவனம் — உடவரை யருகே
யுள்ள ஒருவனம். ஆக்குத்த ஆட
வர், பெண்டுகு. பெய்துவர். இரத்
ருக் காரணம் உமாதேவி யோடு
செப்பெருமான் விநோதமாக விநா

வாடிக்கொண் டிருந்த வீடமாம். இன்னெனும் அரசன் பெண் வடிவெற்றுப் புத்தனைக்கடிப் புத்திரனைப் பெற்று மீண்டும் திருவருளால் ஆண் வடிவேற்றதும் இங்க ண்டத்தையையாலேயேயென உத்தர ராமாயணம் கூறும்.

சுருமரன்—சுவிபு புத்திரன். திருஷ்டகேதன் தக்கை.

சுசேசன்—வித்புற் சேசன் மகன்.

இவன்மனைவி சேவவதி. புத்திரர் மாலியவத்தன் முதலியோர்.

சுசேசினி—சுகரன் ஜேஷ்ட பாரி. அசமஞ்சனைப்பெற்றவன்.

சுசேதனன்—ஒரியக்கன். நாடரை தக்கை. தன்னரசரிமையை விழுந்த அங்கிரசமுனிவர் போதிசதபடி நவராத்திரி விரதாதுஷ்டானஞ்செய்துமீண்டும் அவறறைப்பெற்றவன் இவனை முதலில் நவராத்திரிவிரத மதுஷ்டித்தவன்.

சுசேதன்—(1) மிதிவன் பிரபெனத்திரன். (2) கேம்ன் மகன்.

சுகோத்திரன்—பாண்டவரி லொருவனு சசுதேவனுக்கு விசையை விடம்பிறத்தவன்.

சுகோஷம்—நருவன் வெற்றிச்சங்கம் சுக்கிரவாரம்—இஃதொருவிரதநினம்.

தனித்தனி விநாயகர் சுப்பிரமணியர் உமாதேவிவாரொனுமிவர்களில் ஒருவரைப் பற்றி அதுஷ்டிப்பது. இவற்றன் விநாயகவிரதம் கைகாசிமாசகல்பைக் முதற் சுக்கிரவாரமும், சுப்பிரமணியவிரதம் ஐப்பசிமாச முதற் சுக்கிரவாரமும், உமாதேவிவிரதம் சித்திரைமாச அக்ஷயை முதற் சுக்கிரவாரமும் தொடங்கப்பட்டனெனும்.

சுக்கிரன் } பிரமமாணச புத்திரரி
சுக்கிராசாரி } லொருவராயி யிருரு
வின் பெனத்திரர். அசுரகுரு. கைக்
கிரகங்களை லொரு கிரகனை பெற்
றவர். மணிக்கதிபதி. திருநாடைய
தாய் தேவ லோகத்தில் இத்திர
னில்லாதிருக்கும்படி தவம்புரிந்து
கொண்டிருக்கையில்விஷ்ணுவாற்
கொல்லப்பட்டவன். மகாபலிச்சக்
கரவரத்திபாஸ் விஷ்ணு வாமன
வுருக்கொடி சென்று மூலபடி மண்
யாதித்தபொழுது தடுத்தும் அவன்
கேளாது என்னிடமி னீர்சொரிக்கை
யில், அக்கெண்டியின்மூக்கில் என
ருருவாக நீன்று நீரைத் தடுத்து
விஷ்ணுவால் ஒருகண் போக்கப்
பெற்றவர். இதத்தோரை பெழுப்
பும் அமுதசஞ்சீவினி வித்தையை
யுடையவர் இம்மத்திர பலத்தால்
அத்தகாசர யுத்தத்தில் அசுரச் சே
னையை யெழுப்பிக்கொண் டிருந்
ததுகண்ட சிவபெருமான் இவரை
யெடுத்ததுவிழுங்கிவிட, பின்னொரு
காலத்தில் சுக்கிலருபமாக வெளி
வந்தவர். இவரிருப்பிடம் அப்பு
மண்டலமென்பர்.

இவர் மகன் தேவயானை, தன்
தக்கைபால் அபிதசஞ்சீவினி [இத
த்தோரை பெழுப்பும்] வித்தை
யைக் கற்கவந்து கற்றுச் சென்ற
சுசன்மேற் காழுத்த மணம் புரிக
வென அவன் தடுப்ப அகலிண்சாபி
த்த, அவனால் கேதியனுக்கு மனை
விவாகாது யயாதிக்கு மனைவிவாயி
னன். சுசனிற்காண்க. இவனைப்பற்
றிய பிறவீடயங்கள் விருஷபர்வ
னிற்காண்க.

சுக்கிரகன்—பாண்டவத்திரத வயிசற்

துதித்த ரிபுஞ்சவன்மத்திரி.

சுத்திரீவன்—வாணரவீரன் - ஐங்குங்
தைமணன் வாலிங்கனவல். இரு
கூவிரஜன் புத்திரன். இவன்மனை
விஉருமை. தன் தமையனா காவ்
தன் அரசரிமைபையும் மனைவி
பையும் கைப்பற்றிக்கொண்டு தா
த்திலிட, பம்பை நதிக்கரையிலிரு
ந்து தனக்குச் செய்த துன்பங்களை
யெல்லாம் இராமனிடம் முறை
விட்டு, அத்துயரை நீக்கித்தந்தால்
அதற்குப் பிரதி புபகார மாகச்
சேதையை மீட்டுவருதற் கேதவா
சிய உதவிகளைச் செய்ய வுென்று
கூறி, இராமனைப் பல பரிசுகூசெ
ய்வ விரும்பி, சர்ப்ப கோணமாக
நின்ற எழுமராமரங்களை ஓரம்பால்
துளைபடுத்தும்படி கேட்டு அங்ங
னமே செய்யக்கண்டு திடங் கொ
ண்டு, வாலியை யறைகூவி அங்
னுடன் போர்செய்துகொண்டிருக்
கையில், இராமனாலம்மைறத்துகின்று
அம்புவிழ்த்தி வாலியைக்கொன்று
பகை நீக்கப் பெற்றவன். பின்னர்
இராம ராவணபுத்தத்தில் எழுபது
வெண்ணம் வானா சேனைகளோடு
துணையாகச்சென்று இராவணவத
முடித்துச் சேதயின் சிறையைநீக்
குவித்தவன். இவன் கட்டளை மறு
க்கப்படாமையின் சுத்திரீவர்களை
யெனவும் உலக வழக்கி லுள்ளது
காண்க.

சுத்திமதி—ஒரு புண்ணியகதி. இது
கடவுளிடக்குறுகிதுண்ணது.

சுசர்மா—(1) திரிசுரத்தமெனுங் தே
சுத்தரசன். இவன்பிதா சுதன்சன்.

(2) ஓரத்தனன். தன் மனைவியைப்
பலாகொன்று மீள்க்கதன் கவர்ந்து

செல்லுஷையில், உத்தாண பாதன்
மஞ்சிய உத்தமனுல் மீட்டுக்கொ
டுக்கப் பெற்றவன். (3) கர்ணன்
மகன். கருணாந கொல்லப்பட்ட
வன். (4) மகததேசத் தரசரிலொ
ருவன். ஆத்தரலிருத்தியனெனுந்
ஞத்திரனுந் கொல்லைப் பட்டவன்.
சுசாத்தி—அனுமீடன் இரண்டாம்புத
ல்வனுள் சிலன் பெளத்திரன்.

சுசி—(1) அக்கினி (2) அக்கினியின்
மகன் (3) மிதிலாபுரி மன்னரிலொ
ருவன் (4) யதமரபினான அரசு
கன்மகன்.

சுகருதன்—(1) மிதிலாபுரி மன்னரி
லொருவன். இவன் மகன் ஐவன்
(2) காசிராஜ குமாரரிலொருவன்.
தன்பெயரால் சுகருதமெனும் கூட
மொழி வைத்தியனால் செய்தவன்.
துற்றிருபத்து நான்கு வத்திரசன்
திரகன் அதிற் கூறப் பட்டுவன.
[பூர்வகாலத்தில் சல்லிய மெனப்
பொஸ்திரய்சனைப் பவிற்கி மிக்
கிருத்தாகசு தெரிசின்றது.]

சுசோடணன்—சுத்திரீவன் சேனாநீர
ரிலொருவானான்.

சுசோபை—மன்னகே ராஜன் மகன்.
குரியவமிசைதுப்பரிசுத்துமனைவி.
இவன் புத்திரர் சலன் தவனென்
போர்.

சுச்சதன் — சடியதசன் மத்திரிகளி
லொருவன். [குளா]

சுஜன்மகிருத—சோமகன் புத்திரன்.
சுஜாதர்—புத்தர்கனில் பதினாத்தாவ
தாகத்தேவன்யிவர்.

சுஜாநா—அஷ்டவத்திரத்தாய்.
கடிக்கொழுந்தீர்—திருத்தும் கரீன
மாடத்திற் கொபிராஜுக்குவழங்குந்
திருமாம.

சுதவினை—பெண்ணுடைய ஊதே
கை மகன். தந்தைதனையே என்
ண் கொன்றமைவின் பழிக்குப்
பழிகாக்கக்கூடுதி, ஒரு பூதத்தைக்
கொண்ட மேனேவி அப பூதத்தா
ளேயே உயிர்த்தவன்.

சுதவினை—நிலிபன்மனைவி. இவன்
தன்னைவனோடு தோணவைப் பன்
னான் வழிபட்டு ரதனாகப் பெற்
வன்.

சுதாசனன்—சடிவரசன் மந்திரிகனி
லொருகன் [குறா]

சுதஞ்சனன்—(1) சிவகன் புதல்வரி
லொருகன். (2) சிவக னுபதேசந
தால் காயப்பிறப் பொழிந்த இய
க்க வடிவுதனோன். குணமனை புத
ல்வன்.

சுதஞ்சனை—சச்சன் மனைவி [குறா]

சுதந்தி—கட மேற்றிசைக் காவல்
பூண்ட திருவத்தின்பிம்.

சுதபன்—தேவமன் மகன். இவன்
மகன் பலி.

சுதமதி—செனசெ+செனனும் அந்த
னன்மகன். மாருதசேகர செனனும்
வித்தியாதரனும் முகனாக கவர்
த்த கொண்டு போசெப்பட்டு, பிண
னர்க் காவிரிப்பூம்பட்டினத்தலிட
ப்பட்டு மாதவியின் உயிர்த்தோழி
யாகிஞ்ந்தவன். சங்க தரும னிடந
தே தருமன்கேட்டவன். மணிமே
ளையால் மிக்க அன்புடைவகன்.

சுதர்சனன்—திருமால் சச்சன். இது
செயப்பிரசாதமானது. சங்கதாசந
னைச் சங்கரிக்கும்படி செபெருமா
னும் கிர்மிக்கப்பட்டது [சங்கதா
கரித்தான்.] இது செபிரானிடத்
திருத்தமையின் துறியைப் பெறத்
கூடுதிய திருமால் கானொன்றாக

ஆயிரஞ் செத்தாமதா மலர்கனாற்
செய்ச்சனை செய்து வருகையில்,
செபிரான் அவர் பத்தியைப்பகர்க்
கும் தெரிவிக்கும்படி ஒரு கமல
மலரை மறைக்க, மந்திர மொன்
றுக்கு மலர்குறைவது கண்ணேமது
விழிபொன்றைப் பறித்து மலரா
கப் பாவித்து அச்சனை செய்து
முடிக்க, செபிரான் கனித்து, அக்
கண்ணைப் பெறுமாறருளி, கண்ணை
மெனுமளாமறும், சுதரிசனைப்படை
யும் பிச்சாதித்தருளினார்.

சுதர்சனன்—(1) திருமால். (2) ஒரு
வித்தியாதரன். இவன் அக்கிரசனை
உல்லகனெமகன் சிரித்த கைத்
திறகைச் சரப்பமாகச் சபிக்கப்பட்
டுதவ்வுருகேற்றக் கிடந்த கண்
னைத் திருகடிப் பரிசுத்தால் அச்
சாபகீம்பிவான் (3) சுதர்சனை மக
ன். தருமதேவனை தன் கிருகத்தி
ற்கு அநிதிபாகவந்த புரிசெய் பே
றபெற்ற அரசன். [சைகப்பு]

சுதர்சனை—மதுவயிரத்துதித்த ஹரி
யோதனனுக்கு கருமகையிடம்பிற
ந்தபுத்திரி. இவன் அக்கனி தேவ
னைக் கடிக் சுதரிசனைனைப் பெற்
றான்.

சுதலம்—சீமேழல்கண்ணிலொன்று.

சுதலக—ருகுபுத்திரரினொருகன்.

சுதனமன்—(1) தேவசிரி அக்கிர
தாசத்தி விருத்த ஓர்த்தனன்.
இவன் மனைவிப் சுதேனை - குல்
கை. மகன் கப்பிரியன் [சைகப்பு]
குன்னை கான். (2) பக்திசகர
முனிகன். தகைக்குப்பெண்ணேஷ்டி
மொ, தன்ருமசுத்திகனில்லாகவன்
விரும்புகனோ அவனைமறுக்கவெ
ன, அவர், நிவ்விது குபத்திடன்

அந்தப்புரஞ்செல்ல அக்கண்ணிகை
தன் பதினாறும் விரும்ப, அவர்
வினயெல்லாம் அகருக்கே மணஞ்
செய்த கொடுத்த ஓராண்.

சுதன்மர்—பதினொரு கணநரரிவொ
ருவர். சிவகன் சரிதையைச் சேணி
மகாராசனுக்கு முதலிற் சொன்
னவர்.

சுதன்மை—இத்திரன்வசத்தமண்டபம்.

சுதன்வன்—(1) லோகபாலவர் நால்
வரிவொருவன். (2) திரிசூர்த்த தேச
த்தாசன். சுதர்மன் தந்தை.

சுதன்வானன்—புது மரபினன் - வசு
தேவனுக்கு ஸ்ரீ ஸ்ரீவிபித்திரபிற
தைபுதல்வரிவொருவன்.

சுதாசன்—மூன்றாஞ்செயலெனன் புத்தி
ரன். சஹாதேவன் தந்தை.

சுதாமனி — வசுதேவன் தம்பியான
அநீகன் மனைவி.

சுதாரா — அருகம் கோத்தியின் புத
ல்வி. [ருளா]

சுதிஷுணன்—ஒரிருடி - இராமர் அக்
ஸ்திய ராக்கிரமத்தை பாடையை
யில் உபசரித்த விருத்திட்டமுனி
வன். இம்முனிவனைத் தின்னவந்த
கர்க்கடனெனு மரக்கூடம், அவன்
மனைவி புஷ்கலிபும சாம்பராக்
கப்பட்டனர்.

சுதேவை—தேவகிரியிலிருந்த சுதன்
மன்மூத்தமனைவி. இவளைப்பற்றிய
வற்றைக்குலமையிற் காண்க.

சுதேவன்—(1) புதுமரபினன். தேவ
கன்புத்திரன். (2) சம்பன் புத்தி
ரன் விஜயனபிதர். (3) விசர்ப்ப
நாட்டாசன். இவன்மகன்கவேதன்.

சுதேஷணை—(1) அது மரபினான
பலிவனைவி. (2) விசாடன் மனைவி.
தேவய ராசன் புத்திரி. சேகன்

சேகாதரி, பாண்டவர் அக்கியாத
வாசத்தில் தரணபதி இவருக்
குத் தான் தோழியர் விருத்தனன்.
அப்பொழுதுதான் சேகன் தரண
பதியைக் காலுத்துப் பழாதார
மாகப் புணரத்தொடங்கி கீழ்செ
னருற் கொல்லப்பட்டனன்.

சுதை—செயபர் மனைவியரி செரு
ததி. ஒரு தலை காக்கிறாப் சிபற்
றவன்.

சுதசைகன்—ஆனமா சிவத்துடன்
கடியபொழுது ஆனமா சிவது
பவதகந்திரிதராசா தென்பவன்.

சுததன்—ஆபுபெனத்திரன். அநீகன்
மகன்.

சுதிராசனன்—கெனத்தம்பிதா. இவ
னைச் சாக்கிய சக்கிரகர்த்தி யென்
றுக்கூறுவர். [மணி]

சுதயுமன்—கைக சுவதி மறுசெய்த
யாத்திவ பெண் மகாகசத் தேர
ன்றி, கசிஷ்டர் முயநகிராஜன
கடியானவன் இவன் பின்னொரு
காலத்தில் ஓங்குமூலம் பெண்ணு
கிப் புதலாக் கடிய புருஷனாய்
பெற்ற மீனம்ம ஆனவடியேற்று
தினெனெனும் பெயருடன் சுதக்
வன் வயன் கிற்றவன் ஓனம புத
திரா மூவரைப் பெற்றனன்.

சுதயு—சாரபுத்திரன். இவன் பூரு
வமிசத்தினன்.

சுதகன்—(1) கிருதவினமரன் புத்தி
ரன். தருஷ்டத்தாரன் செனகர்
பிதா (2) ஒரிருடி. ருசன் பிமதது
வவாயிடம் பெற்ற குமாரன்.

சுதேசபன்—பூருகிமூனிகனுக் கிர
ண்டாப்புத்திரன். இவன் தேவராத
னென்றும் பெயருடையான். அந்
தத்திரன் தன் பகைப்பவனை கிழ

ந்துகேவியர் உறியபடி அசற்குப்
பதிலாக கர்பகனைத் தேடிச் செ
ன்று பெரும்பொருள் கொடுப்பதா
கச்சொல்ல அந்நயையகத இருசிக
மூலியவர்த கொடுக்கப் பெற்று,
விசுவாமிதிரர் சூழ்ச்சியால் யாத
த்தில் தேவர்களை உயர்க்காத்துவிட்
ப்ப, விசுவாமிதிரருட னிருந்து
தவஞ்செய்து முகதியடைத்தான்.
[இவனை அழிகர்த்தன் மகனென்
பதுமுண்டு]

காசை—ஒருருதி. பாசித்திர பர்வத
த்திண்பத்தியாவது.

ககத்தன்—திருமாவின் பரிசுணர்களி
லொருவன்

ககத்தை—(1) துவ்வத்தன் புத்திர
னாகிய பரதன்மனைவி (2) இத்
தமியின் தோழிகளி லொருத்தி
(3) சீவகனை வளர்த்ததாய்.

ககபன்—வச்சிரகாபன் தம்பி.

ககாமன்—கம்ரணுக்களாவல்.

ககேதன்—(1) சங்கதிகன். அலர்க்கன்
பெனத்திரன். கேசுமனதன்மை. (2)
சிகபாலன் சேனாபதி.

ககீதி—உதநாணபாதன் மனைவி.

ககேத—மிருத்யு மூததருமாசி. அக்
கன்மனைவி. இவன்மகன் கேனன்.
சுந்தரமூர்த்திகை—திருவீழி மிழலை
யில் உமா தேவியாருக்கு வழங்குத்
திருநாமம்.

சுந்தரத்தோனாடையார்—வைணவ
செய்கைகூறிப்பதின் எழுபத்துவால்
உசிலொருவர்.

சுந்தரநாயகியம்மை—திருமீயச் சூரி
வேடமாதேவியார் திருநாமம்.

சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள்—ஹ்ரி கயிலா
யத்தில் பரமசிவததுக்குப் பூமலை
தொய்ததன் முதலிய தொண்டக

னைச்செய்து கொண்டிருந்த ஆலா
லசுந்தரர் ஒருவன் புட்ப மெடுக்க
சுந்தவனத்திற் போனபோது, அவ்
விடத்திற் புட்பங்கொய்துகொண்
டிருந்த அந்நிதை கமலினியென்
னும் உமைமம்மைத் தோழிகளிட
த்திள் மனஞ் சென்றதையும் அம்
மாதர்களும் இவரிடத்திலிஷ்டங்
கொண்டதையும் சிவபெருமானறி
த்த, ஆலால சுந்தரனையும் அம்மா
தர்களையும் பூமியில் பிறக்கும்படி
கட்டளை பிட்டனர். அக்காரணத்தி
னால் திருமுனைப்பாடி காட்டிலே
திருவாரூரிலே காழ்கின்ற சடைய
னவரெனும் ஆதிசைவப்பிராமண
ருக்குத் திரு கைத்தராய் துசை
ஞானியார் திருவயிற்றினிடமாகத்
திரு கவதாரஞ் செய்து கம்பிபா
ரூர் என்னுக் திருநாமம் பெற்று
வளர்த்து வருகையில், அக்காட்டா
சரணிய கரகிகருமணையனார் சடை
யனார் சமமத்தனை மேல் தமக்குப்
புத்திரராகப் பெற்றதக் கொண்டு
தமதுவத்தஞ்சூரிய வில்வித்தை
முதலாகியதும், பிராமண குலத்திற்
சூரிய வேதாசனாஸ்திரக்களையுங்
கூப்பிததுச் சடங்கவி சிவாசாரியார்
குமாரத்தியை மணம்பேசி கம்பி
பாராருக்கு விவாகச்சடங்கு நட
ததமபோது, சிவபிரான் ஓரகிழப்
பிராமண கடிவலக்கொண்டு வந்து
தமக்கு 'அடிமை' என்று கழங்
கிட்டி அதைழந்துக்கொண்டு அருட்
கிறை பென்னும் ஆவயததுச் செ
ன்று மறைத்து விடைமேலிகர்த்த
கீ முன்னமே, கமக்குத் தொண்
டன், ஆலாலால் இப்போது உன்
னைத் தடுத்தாட் கொண்டேனாம்.

இன்று முதல் நீ கம்மைப் பித்தன் என்று அடிபெயித்துப் பாடக்கடவை. என்று அருளிச்செய்ய; அவர் அவ்வாறே பாடுவாராயினார். பின்னும் இவ்வாறே தலமெங்கும் பாடக்கடவைபென்று கட்டளைவிட, அதைக்கேட்டுச் சுந்தரரும் தலங்கடோறஞ் சென்று திருப்பதிகள் கள் பாடி ஆகந்தக்கூத்தாடித் திருவாரூரி லிருக்க, முன்னமே பார்வதி யாரின் தோழிக ளிருவரில் சுவாமியின் கட்டளைப்படி கமலினி யென்பவர் திருவாரூரில் உருத்திர கணிகை மரபில் உற்பத்தியாகி, பரவையார் என்னுங் திருநாமம் பெற்று வளர்ந்தனர். சுந்தர மூர்த்திகள் அப்பெண்ணைப் பரமசிவத்தின் திருவருளால் விவாகஞ் செய்து கொண்டனர்.

ஒருகாள் திருவாரூர் வீதிவிடல் கப்பெருமானைத் தரிசிக்கச் செல்லுநகையில் தேவாரிரிய மண்டபத்திற் குழியிருந்த அடியார்களைத் தரிசித்த இவர்க்குயான் அடிமையாவதெக்காலமென எண்ணுநகையில், 'தில்லைவாழ்ந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்' என்றமூர்த்த அசுரீரியை முதலிற் கொண்டு திருத்தொண்டத் தொகை யருளிச்செய்தனர். சிவஸ்தலவாத்திரைசெய்து குண்டைபூரை யடைத்த அடியவர்க் கழுதிடும்படி குண்டைபூர் கிழார் கொடுத்த கெற்குலியலைத் திருவாரூருக்குப் பூதகணங்களாற் தருவித்தவர். திருப்புச லூரிலே செங்கல்லைப் பொன் ளுக்கியவர் திருமுது குன்றத்தில் இறைவனு வருணப்பட்ட பொண்ணை மணமு

த்தா கெயிலிட்டுத் திருவாரூர்க்கமலாலவத்தி லெடுத்தவர்.

சுந்தரமூர்த்திகவாயிகள் பற்பல சிவஸ்தலங்களைத் தரிசித்துத் திருவொற்றியூர்க்கெழுந்தருளிச் சுவாமியைத் தரிசித்துக்கொண்டிருந்தனர். அப்போது காயிது என்னும் ஊரிலே காயிதுகிழார் என்பவருக்கு அளிந்திதை புத்திரியாராகப் பிறந்து சங்கிலியார் என்னுங் திருநாமம் பூண்டு மிருத்த சிவபக்தி யுடன் திருவொற்றியூரை யடைந்து திருத்தொண்டசெய்துகொண்டிருப்ப, அப்பெண்ணைக் கண்டு, விருப்பங்கொள்ள, (அதைச் சிவபெருமான் மூலமாயறித்த சங்கிலியார் தம்மை கீட்டுப் பிரியாதபடி உறுதிமொழியை விரும்ப, அங்ஙனமே மகிழ்மரத் தடியில் சுவாமி முன்னிலையில் பரவசஞ் செய்து கொடுத்து) விவாகஞ்செய்து கொண்டு சிவகாளிருத்த திருவாரூருக்குப் போகப் புறப்பட்டுத் திருவொற்றியூர் எல்லையைக் கடந்தவுடனே தமது இரண்டு கோத்திரங்களும் பார்வைநீங்க, மணவருத்தத் தோடு திருவெண்பாக்க மடைத்து பதிகமோதி லுன்றுகோற் பெற்றுக் காஞ்சிபுரம் யடைத்து பதிகமோதி ஒருகண் பெற்றுத் திருவாரூருக்குச்சென்று மற்றொரு கண்ணும் பெற்றுச் சிவபெருமானைத் துற விடுத்துப் பரவையாரூடலை நீக்கி, அவ்விடத்திற் சிவ காளிருந்து மறைகாட்டுக்கெழுந்தருளினர். அங்கு அவ்வாசி வழியில் முதலையுண்ட பிள்ளையை மீட்டுக்கொடுத்தச் சோழன் பெருமானாய்ந்து

அதிர்வொண் பெசரிக்க இருவருத்
திருவஞ்சைக்கனத்தி விருக்கையில்
பாமனினத்தின் உத்தரவின்படி தே
வரன்னை வென்றையானையனுப்ப,
கந்தரமுர்த்தி கவாயிகள் வென்றை
வானையினிடம், சோமன்பெரு
மானுபுனர் குறியையின் மீதுமாக
எழுந்தருளித் திருக் கலியாணத்திற்
குச் சென்று இருவருஞ் சுவாமி
யின் திருவருள் பெற்று ஆனந்த
மடைத்திருந்தார்கள். பார்வதி தே
வியாரத்தரவின்படி பாண்டியரும
சங்கிலியாரும் கைலாயை மடை
த்துமுன்போல உமையம்மைக்குப்
பணிவிடை செய்துகொண் டிருந்
தார்கள்.

இவ் சரிதையை, “தண்கயிலை
வதரீங்கி ராவ ஓர் உரற் றைவனார்
சடைபுனார் தரையனாராய், மண்புகழ
கருட்டுறையா ளோலையாட்டி மண
மலிகை வளரெண்டா யதிகை
சேர்த்து, கண்பிணை னருள்புரிய
வாரூர் மேலி வளங்கிரும் பரவை
தோணயத்து வைத்தி, திண்குல
வும் விறன்மிண்டர் திறல்கண் டே
த்தற் திருத்தொண்டத் தொகை
வருளாற் செப்பினோ. செப்பல
ருத் குண்டையூர் கெவ்வழைத்துத்
திருப்புகழார்ச் செக்கல் செழும்
பொன்னுயர்ச்செத்து, தப்பின்முத
குன்றத்தரும் பொருளாற் றிட்டித்
தடத்தெடுத்தச் சங்கிலி தோகை
சார்த்தகாச, மெய்ப்பிறனித் துத
கந்தரமுர்த்தி யுதமுதலை நிறம
தலை யுமிழ்க்கி, மெய்ப் பெரிய
தணிபெறி வருளாற் சோ கேந்தரு
டன் வடவிலை மேலி னுரே.”
எனதும் திருத்தொண்டர் புராண

சாரச் செய்யுள்களானதிக.

கந்தரானந்தர்—திருவள்ளுவரையனார்
பேடர்கனிலொருநாளி.

கந்தரி—மாவியவந்தன் மனைவி. கர்
மதையெனும் கந்தர்வப் பெண்
புத்திரி.

கந்தரிபீடம்—சந்திபீடங்கள் அறப
த்து காண்கணு கொன்று. இது
வேதாரணியத்திலுள்ளது.

கந்தரேசபாதசேகரபாண்டியன் —
மதாரையையாண்ட பதினெட்டாம்
பாண்டியன். சோழனை மடுவில்
வீழ்த்தியது, உலகாக் கோட்டை
வருளியது, மாமனாகவந்த வழக்கு
ரைத்தது ஆகிய திருவினையாட்
கள் இவன் காலத்தே நிகழ்ந்தன.

கந்தன்—ஒரியக்கன். தாடகை கண
கன். இவன் புத்திரர் மாரீசன்
கபாரு.

கந்தோபகந்தர்—இரணிய கசிபன்
மரபின் கெந்தன் புத்திரர். இவர்
கன புத்திரர் கும்பக்கம்பர்கள் பிர
மணிகோக்கிக் கடுத்தவஞ்செய்து
விரும்பிய வறமமெய்க்கவும் கரு
திய விடஞ்செல்லவும் பிரதாற்
கொல்லப் படாமலும் வரகன்
பெற்றுப் பலரையும் வருத்துகை
யில், தேவர் சூழ்ச்சியால் அவர்
முன்னுற்ற திலோத்தமையைக்
கண்டுதிருவரும்மோகமிக்கு, கீன
கயில் யாருக்கு மனைவியாகுவை
பென, உக்கனில் வீரனுக்கே யுரி
யெனென, திருவரும் போர்புரி
த்த ஒருவரை பொருகர்வெட்டிக்
கொண்டிறந்தனர்.

கபத்தி—புகழ்பதத்தமென்னும் திக்
கயத்தின்படி.

கபத்திரன்—(1) ககதேவன் மகன்

இவ்வாறு பெணரவி (2) கேமசரி
பிரா [சேவக.]

சுபததிரை—கண்ணன் தங்கை. அர்ச்
சுணன் மனைவி. அபிமத்யுணவ யின்
நவன்.

சுபந்தன்—காசகவந்தை வெண்ணும்
தூலாசிரியன். யிச்சிரமார்த்தன்
காலத்து வடமொழிப் புலவரி
லொருவன்.

சுபலன்—காந்தாரகாட்டரசன். இவன்
புத்திரன் சருணி. புத்திரி நிருத்
ராட்டிரன் மனைவி காந்தாரி.

சுபாகு—(1) சேதிசாட்டரசருள விர
லாகு புத்திரன். இவன் சகோதரி
சுசந்தை. (2) இராமன் தம்பியா
சிய சந்துருக்கினைது ஜேஷ்ட
குமாரன். (3) கண்ணன் பரமப
ரையில்வந்த பிரதிவாகுவின்மகன்.
(4) ராகுசன் - தாடகை மகன்.
மாரீசன் சகோதரன். விசுவாமித
திரயாகத்திலே இராமனார் செல்
லப்பட்டவன்.

சுபார்கவன்—(1) சம்பாதிமகன் (2)
ராகுசன் - சுமாலிகன் (3) துவி
மீடன் வயிசத்தத் தருடகேமி புத்
திரன். இவன் மகன் சுமதி. (4)
ஜனுமதஸ்தாபகரான இருபத்து
கான்கு தீர்த்தங்கரையில் ஏழாவதாக
சுத்தோன்றியவர்.

சுபு—புதுமரபினனாகும்சுந்தம்பி.
சுபூதி — புத்தசெவ்யர் பதின்மரி
லொருவர்.

சுபந்தகிணன்—மாலியவந்தன்மகன்.

சுப்பிரதீகம் — ஈசான திசைக்குக்
காவல்பூண்ட தித்தயம். இதன்பிறகு
அஞ்சின.

சுப்பிரதீகன்—ஒரு வேதியன். இவன்
தன் தமையனை கஞ்சிக்குப்படி

தந்தை. திரவியங்களை வயகரித்த
தந்தைத் தமையனும் யானையாரும்
படி சபிக்கப் பெற்றவன்.

சுப்பிரபேதம் — இருபத்தெட்டுச்
சிகாகமங்களிலொன்று. இது சில
பெருமான் நிருக்கொப்பூழும் ஒரே
உபபேதமும் மூன்றுகோடி சித்த
தருமாத வுள்ளது.

சுப்பிரபை—முதல் சாபாகன் மனைவி.
வைசியப்பெண.

சுப்பிரமணிவர்—குமாரக்கடவுள்.

சுப்பிரமன்—சுமநுனிரகான்சை.

சுப்பிரயோகை—ஒருசுதி. ஈசையிரியி
துகித்து தகழினை வானினியாகப்
பாய்வது.

சுப்பிரியன்—(1) ஒரு வணிகன். சுப்
பல்யாத்திரை செய்யையில், தாரு
கனெனும் இராகாதனும் துன்புத்
துச் சிவப்பிரசாதத்தால் தவிர
வென்றவன். தாருகனித் காண்ட
(2) தேவசிரியிலிருந்த சுதன்மனெ
னும் அத்தனன்மகன். இவனைப்பற்
றிய விடயங்களைக் குண்மைபிற்
காண்ட. [சைவபு]

சுமங்கன்—புத்தர்களில் ஏழாவதாக
சுத்தோன்றியவர்.

சுமதன்—விசுவாமித்திரன் புத்திரரி
லொருவன்.

சுமதி—(1) இஷ்வாகு தம்பியாசிய
நிருசன்மகன். (2) குஷ்பவன் மகனா
சிய பரதன்மகன். (3) புதன்மா
பில் மதிராகத்திரன் மகன் (4) புதன்
மரபில் துவிமீடன் சந்ததியாசிய
சுபார்கவன் மகன் (5) வேதவித்
தாசிய பரதன் மகன் (6) அரிஷ்ட
கேமிமகன். சத்தன் இளையமனைவி.
இவன்பு துதித்த அறுபதிரூபிரம்
புதன்களும் சுப்பிரதர் சாப்பதாக

கம்பட்டன் [சகரநிதிகாண்ட] (7) காமஞ்சரிதாய் [கேக] (8) ஐஜன மதந்தாபகாண இருபத்துவான்கு தீர்த்தங்கரரில் ஐந்தாவதாகத் தோன்றியவர்.

சுமங்கன்—(1) உன்முகன் மகன். ஆங்குண்கிணவல். (2) இங்ஙவாகு மரபினன். ஹரியசுவன் மகன். இவன் மகன் திரிதன்வன். சம்பூதியின் காமாந்தரம்.

சுமத்தன்—(1) விபாசர் மாணவரான ஓரிகுடி. இவர் அதர்வணவேதி. (2) ஐஜமியிபுத்திரன்.

சுமத்திரன்—(1) புரூசன் மரபின ஐஜன ஜன்னுமகன். (2) தசாதன் சாரதியும் மந்திரியுமாயிருந்தவன்.

சுமத்திரி—சடிபரசன் முதன் மந்திரி.

சுமத்த—ஜன்னுமுனிவர் புத்திரன்.

சுமாலி—(1) இராக்கதன். சுசேசன் மகன். மாலியவத்தன் தம்பி. இராவணன் மாதாமுறன். (2) கம்ச ஐங்கிணவல். பலராமனார் கொல்லப்பட்டவன்.

சுமித்திரன்—(1) யது மரபின ஐஜன பஜமானன் பெளத்திரன். விரூஷ்ணிகமகன். (2) யதுமரபில் கசுதேவன் தம்பியாகிய அரீகன் மகன். (3) இங்ஙவாகு வமிசத்திற் கடைசியில்வந்த மன்னவன். அபிமன்னனார் கொல்லப்பட்ட பிருகத் பலனுக்கு முப்பதாய்வித்தோன்றல்.

சுமித்திரை—(1) தசாதன் மனைவியரி லொருத்தி. இவ்வுக்ஷண சத்துருக்கிணரைப் பெற்றவன். (2) கலோசனனெனும் வேதியன்மகன். மணப்பருவத்தே சோரகாவணனுக்கு கேதரியை [ஆதிசேடனாக] கூடிச் சாலிகாணனைப் பெற்ற

வன். சாலிகாணனைத் காண்ட.

சுமேதர்—புத்தர்களில் பதினாண்டாவதாகத் தோன்றியவர்.

சுமேரு — வடக்கே தருவாகுத்திரத்தை நோக்கிநிற்கும் மேருவின் சிகரம். மேருவின் வாற்பக்கம் ருமேருவென்பதும். அது செருகு நோக்கியிருக்கும். வடவாழகமெனப் பெயர்பெறும். மேரு அகேச தேவகணக்கட்டு வாசஸ்தானம், இதனை மதுஷர் அடைய முடியாதென்பது புராண சம்மதம்.

சும்பிசும்பர்—இவர்கள் இரணியகனிபன் மரபினர். சுத்தோப சுத்தர்புத்திரர். புஷ்கரத்திலே பிரமணோக்கித் தவஞ்செய்து பேராற்ற லுற்று இத்திராதி தேவர்களைத் தன்பு செய்துண்டு இறுதியிற் காளியாற் சவகரிக்கப் பட்டனர். சும்ஹன்—பலியின் கடைமகன். இவனுல்கர்மிக்கப்பட்டது செனத்திரிக நகரம். சுப்பிரமணென்றும் பெயருடையான்.

சுயசை—திருநந்திதேவர் மனைவி.

சுயஞ்ஞன் — (1) தசாதன் புத்திர காமேஷ்டிய யகத்தை கிறைவேற்றியகர்த்தாக்களி லொருவர். (2) உசேரதேசத் தரசன். சத்துருக்களால் யுத்தத்தில் வீழ்த்தப் பட்ட பொழுது பத்துக்கனது துக்கத்தில் மூழ்கிக்கிடக்க, இயமன் ஒரு பாலவடியேற்றத் தத்துவோப தேசஞ் செய்தனன்.

சுயம்புகாதர்—திரு ஆக்கூரில் சிவ பிரானுக்கு வழக்குத் திருகாமம்.

சுயம்வராஜா—இங்ஙவாகு வமிசத்திற் சுகேதகேர மன்னனாக வந்தவன். இவன் மனைவி சித்தார்த்தி.

தேவி. புத்திரர் அபிசேகத்தனரெனும்
நாண்டகவதனைனுதிர்ந்தங்கரர்.

கரணை—(1) அசுரோசன் புதல்வி.
காசிபமுனிவர் மனைவி. மாயை
யில் வல்லவனாய் மாயையென்னும்
பெயரேற்றவன். இவனே ரூபன்
மன் சிங்கமுகன் தாரகன் அஜமுனி
இவர்களை யின்றவன். (2) காசர்கன்
தாய். அதுமான சேதையைத் தேடி
இவர்களைக் குச் செல்வழியில் வழி
யடைத்துக் கொண்டு அதுமான இவன்
வயிற்றிற் புருத்த புருத்த செல்ல
வயிறுகிழித்திர்த்தவன்.

சுரதமாரபாண்டியன் — பராக்ரீரம
பரண்டியனுக்குப்பின் மதுரையை
பாண்டவன். இவன் அறுபத்தெட்
டாம்பாண்டியன்.

சுரதன்—(1) ஓரிருடி. ஜன்னு புத்தி
ரன் (2) சுவேதந்தம்பி. சுவேதனு
க்குப்பின் விதர்ப்ப நாட்டிற் கரச
னுவன்.

சுரகித்தனை—ஜேஷ்டாதேவி யிடம்
வருணனுக்குப் பிறத்தபெண். அதர்
மந்தங்கை.

சுரபி—(1) காசிபர் மனைவியரி லொ
ருத்தி. தேனுவுடன் சுந்தர்வரைப்
பெற்றவன். (2) காமதேனு. இது
விரும்பியவற்றை யெல்லாம் கொ
டுக்கவல்லது.

சுரபு—உக்கிரசேனன் புத்திரி. சிபா
மகன் மனைவி.

சுரமஞ்சரி—(1) ஒருவகைச் சந்தே
சாத்திரம். (2) சேவகன் மனைவியரி
லொருத்தி. ஆடவரைப் புணர்வ
தில்லையென விரதம் பூண்டவன்.
சேவகன் சந்தேகத்திற்கு மயங்கி,
அவனை மணந்தவன்.

சுரமை—பிரஜாபதியரசன் கை.

சுராதிராஜன்—சோழமண்டலவந்தாப
சனான முத்தசோழன் [கலிங்கத்
துப்பரணி]

சுராஷ்டிரன்—(1) கீர்விரூதருஷிசாப
த்தால் மிருகமான உற்பலாவதி
யைப் பரிசித்த அகலிடம் தாமச
மதுவைப் பெற்றவன். (2) காசிப
பன் புத்திரரி லொருவன். தீர்க்க
தமன்பிதா.

சுரிசைச்சவுண்டையர் — கிஷ்டை
கைவந்தவர். தன் இஷ்டவிஷத்தி
ற்கு அன்னத்தை கீலேதித்து அந
னை புண்ணச்செய்த வீரகைவர்.

சுருசி—உத்தரானபாதன் இளைய மனை
வி. உத்தமனைப்பெற்றவன்.

சுருதகீர்த்தி—(1) அர்ச்சுனனுக்குத்
திரௌபதியிடம் பிறத்தமகன். (2)
வசுதேவன் தங்கை. இவன் கேகய
ராசனான திருஷ்டகேதுவை மண
ந்தவன். (3) ஸிக்கிரமார்த்தன் பாட்
டன். தனக்குப் புத்திரரின் திமகன்
மகனான விக்கிரமார்த்தனுக்கு அர
சுரிமையைக் கொடுத்தவன். (4)
குறுத்தவனுன் புத்திரி. சத்துருக்
கினன் மனைவி.

சுருதசிரவன்—ஓரிருடி. சோமசிரவன்
பிதா. ஜனமேஜயன் காலத்தவன்.

சுருதசிரவை — வசுதேவன் தங்கை.
தமகோஷன் மனைவி. சிகபாலன்
தாய். சாத்துவதியென்றும் பெயர்.

சுருதசேனன்—(1) வசுதேவனுக்குத்
திரௌபதியிடம் பிறத்தமகன். (2)
ஜனமேஜயன்.

சுருதசோமன்—வீமனுக்குத் திரௌ
பதியிடம் பிறத்தமகன்.

சுருததேவன்—(1) திருமாவின் பரிச
னர்க்கரி லொருவன் (2) மிதிஸாபு
ரிவிலிருந்த ஒருவிஷனுபத்தன்.

கருததேவி — கவாதேவன் தங்கை.
விருத்தசர்மன் மனைவி. தந்தவத்தி
ரன் தாய்.

கருதமுதல் — கவாதேவன் மக்களி
லொருவன். சகதேவியிடம் பிறந்
தவன். [லொருவன்.

கருதகர்மன் — தூர்யோணன் தம்பியரி
கருதன் — இஷ்டவாகுலமிசததுப் பகீ
ரதன் புத்திரன். சுதேநாத் திரிணெ
னவும்படுவன்.

கருதாயு — (1) புருரவன்மகன். உசும
ந்த னென்றும் பெய ருடைபான்.
(2) கலிக்ககாட்டரசன். இவனும்
இவன் சகோதரர்களும் பாரதயுத்
தத்தில் வீமசேனனாற் கொல்லப்
பட்டார்கள். (3) மிதிவா நகரத்து
அரிஷ்டகேமி மகன்.

கருதாயுவன் — ஓராசன், வருணன் புத்
திரன். இவன் வருணனிடம் பெற்
தகதாயுத்தலைச் சண்ணன் மேல்
மோத அஃதவன் கழுத்தில் மாலை
யாகவிழுத்து மீண்டு வந்து தன்
னைபே கொல்லப்பெற்றவன்.

கருதி — வேதத்திற்கானக.

கருதிதங்கள் — சர்வசகமு மொடுக்க
மானபோது வேதங்கள் பரமேசு
வானைச் செய்ததுதிகள். சிறத்ததத்
வார்த்த முடையன வெல்பர்.

கலகூலன் — ஒருபெண். காகிலில் உத்
தராதித்தனைப் பூசித்து முத்திபெ
ற்றவன்.

கலகை — ஒருமாத. பசுமதத்துவ ரூ
னமுடைபான். இவன் ஞானியான
ஜனகமகாராஜன் மண்கில யுணர
அவருடன் சம்பாத்தஞ் செய்தவன்.

கலேசனன் — ஒருவேதியன். சாலிகா
கனைப்பெற்ற கயித்திரை பெண்
பான் பிரா.

கலகை — பிரஜாபதி மனைவி. அகிலன்
தாய்.

கவணகேது — அகவகண்டன் படை
வீரரினொருவன். [ருள]

கவபர்க்கன் — மது மரபினன். பிரசி
னன் மூத்தருமாரன்.

கவயம்பூதம் — சிவசகமங்கள் இருபத்
தெட்டனுனொன்று. இது சிவபி
ரான் முலையும், மூன்று உபபேத
மும், ஒன்றரைக்கோடி கிரத்தமு
மாகவுள்ளது.

கவரோசி — பூஞ்சிசைநிலை பெணும்
அப்சரனைப் பாரனெனும் இருடி
கூடிப்பெற்ற களாவதியின் பத்னி
னிவித்தையால் மயக்குண்டு அவ
ளை மணந்தவன்.

ககர்ணஸ்ராமன் — மகாரோமந் மகன்
இவன் மகன் ஹிருஸ்கரோமன்.

ககர்ணஷ்டலி — சிருஞ்சயன்மகன்.

ககர்ப்பானலி — ஆயுலின் மனைவி.
இவன் மகன் நகுஷன்.

ககர்ப்பானன் — (1) தனுபுத்திரரி
லொருவன். (2) விப்பிரசித்திமகன்
இராகுலிற்கானக.

கவலனாதன் — அமராபுரத் தரசன்.

சடியரசன் தம்பி. [ருள]

கவாகாதேவி — அக்ஷினிதேவன் மனை
வி. ஒருகாலத்தில் அக்ஷினி சப்த
ருஷிகளின் மனைவியவரை விரும்பி
அந்தச் சந்தாபம் பொறுக்காது கா
ட்டித் துப்போனபோது, கணவன்
கருத்துணர்ந்த இவன் அம்முனி
மாதரில் அருத்தி நீக்கினார் வடிவ
த்தை முறைபே பெடுத்து வெங்
வேறு காலங்களிற்கலந்து அவன்
வேட்டைகளைப் தனிவித் தவன்.
அருத்தி வடிவேற்க முடியாமல்
அவனைப் புகழ்த்து பல சிறத்தவரக்

தந்தவன்.

சுவாதென்—யது மரபினன். விருஜு
வந்தினன்மகன்.

சுவாகு—சுபாகுவிந்நான்ச.

சுவாஸம்—ஒருநதி. காவம் பென்றும்
பெயருதும்.

சுவாயம்பு—பிரமமானசுபத்திரஞ்சிய
ஒருமது. மலைவிசதருகை புத்திரர்
பிரியவிசதன் உத்தானபாதன் புத்
திரிகன்பிராகுதி ஆகதி தேவகதி.
சுவரோசிவதன் — சுவரோசி புத்தி
ரன். நெடுங்காலத்தவஞ்செய்துமது
வானவன். இவந்தாய் மஹோமை.
சுவாலாமாவி—உயர்களை மகன். ஒன்றி
வனென்றுரு சொல்லப்படுவன்.
வயர்கனிற் காண்க.

சுவிகதிரம்—ஒரு சிவஸ்தலம். இது
மலைகாட்டிலுள்ளது.

சுவிபு—காசிராசர்களி லொருவன் -
திருஷ்டகேதன் மகன் - இவன்
மகன் சுருமாரன். [திரன்.

சுவிரதன்—உசேரன் ஐந்தாம புத
சுவிரன்—(1) சிபியன் இரண்டாம்
புத்திரன். சகவீரதேசத்தவன். (2)
வசுதேவன் தம்பியரினொருவனுனை
தேவசிரவசன் மகன்.

சுவேதகி—இராஜ ருஷிகளிலெரு
வர். இவர் யாகஞ்செய்கையில், பன
னிருவருடகாலம் இடையருது
கெய்யைச் சொரிந்தமையால் அக்
கிரிக்குத் தீபனாக்வினிமாத்முண்
டாகி, காண்டவனத்தை புன்
ணற் றென்கியது.

சுவேதகேதன்—(1) அஷ்டகைரென்
தாய் மாமனாகிய ஓரிருடி. இவன்
தன் மகன்மேற் கோபமுண்டி அவ
னையம புரத்திந்நுப்ப, அவனும்
அவ்வழமே போய்த்திருப்பினன்.

(2) உத்தாபகன் மகன்.

சுவேதகராகம்—ஐதரதில் சூருகிய
பூமியைப் பண்டுபோல் நிலைத்துத்
தத திருமால் கொண்டவெண்
பன்றிகடிகும்.

சுவேதவானன் — தருச்சுன்னுக்
ருகிய பெயர்களிலொன்று. காங்கு
வெண்புரவிகன் பூட்டிய தேரேறி
கடாததுபவன் என்பது டொருன்.

சுவேதன்—(1) சுக்கிரன். (2) விராட
ராசன் மகன். உச்சரன் தந்தை -
பரூண்டகரை அஞ்ஞாதவாசத்தில்
பாதரைத் துபசரித்தவன் (3) ஓரி
ராஜருஷி காணாஞ்சுனை தீர்த்தக்
கையில் சிவபெருமானை நோக்கித்
தவஞ் செய்த கொண்டிருக்கை
யில், இயமன் பிடிக்கவா. சிவபெரு
மானால் தடுத்தக் காக்கப்பெற்ற
வன். (4) விதர்ப்ப காட்டரசன்.
சுவேதவனமகன்.

சுவேலன்—இராமராவணபுத்தத்தில்,
இலங்கையில் காணரசேனைகள் தங்
கியமலை.

சுவேணன்—(1) கண்ணன்மகன். காத்
தகியாற் கொல்லப்பட்டவன். (2)
கண்ணனுக்கு உருக்குமணியீடம்
பிறந்தமகன். (3) காணான். வரு
ணனுற் பிறத்தவன். உருமைத்தை
சுக்கிரன் மாமன் (4) வசுதேவன்
புதல்வரி லொருவன். கம்சனுற்
கொல்லப்பட்டவன்.

சுவேதாத்திரன்—(1) சுத்திரவிகுத்
ந்தமகன். காலியபன் துசன் கிருத்
தினமதன். இவர்கன் பிதா. (2) புரு
தவன் மரபிங், பிருததவத்திரன்
மகன். இவன்மகன் துதந்திரன். (3)
சௌதவன் மரபிங், சமசுமகன் (4)
இஷ்டகாரு மரபினனுனை பதேதன்

புத்திரரினொருவன். இவனுக்குச் சகுதனென்றும் பெயர். (5) புருரவன் மரபில் வீமன்பெனத்திரன். இவன்மகன் ஜனகன். மகாநிதிமான் இத்திரன் இவனை வியத்தகண்டு தானே முதலியாகவாகப் பென்மாரிபொழிவிக்க, அவற்றையெல்லாம் உகாண்டு பலபாகங்களைச் சிறப்பாச்செய்த பலருக்கு அப்பொண்ணைத் தானமாரியாக வழங்கியவன். (6) சுகதேவன்மகன், இவன்தாய் லிஷாய.

சு

சூக்ஷ்மபீடம்—அறப்பது நான்கு சத்திபீடங்களிலொன்று. இது ஆம்பிராதரேசுரத்திலுள்ளது.

சூக்ஷ்மம்—இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களிலொன்று இது சிவபெருமானுக்குக் சூய்யமும், ஒரேஉபபேதமும், பதுமங்கிரத்தமுமாகவுள்ளது, குடாமணிநிகண்டு—தெய்வப்பெயர்த்

தொகுதிமுதல் பல்பெயர்க் கூட்டத் தொகுபெயர்த்தொகுதியிறதியாகப்பன்னிரு தொகுதிகளுடையது. திகாகரம் பிங்கலத்தை யென்பவற்றிற்கு வழிதல். இதுணுகிரியர் பெருமன்றோன வழங்கும் வீரபுரத்திலிருந்தவரும், அருகதேவன் சரிதையைப் புராணமாகச் செய்தவரும்; மண்டல புருடனெனும் பெயருடையவருமாகிய ஒரு னுணர். இதனை யாக்கு வித்தோர் இவராகியவரும் திருமுதுக்குன்றையூரி விருத்தவருமாகிய குணபத்திரர். இது கிருஷ்ணராய னெனும் பிரபுவின் காலத்திற் செய்யப் பட்டதென்பது அந்நாலாசிரியர் வாக்

காணியக்கடியது.

சூடிக்கொடுத்தான்—வைணவமதோத்தராகர்க்கான ஆழ்வார்கள் பன்னிருவரிலொருவர். ஆண்டானென்றும் பெயருடையவர். பெரியாழ்வார்க்குப் புத்திரியாராகத் தனியிலே பிறந்தவர். பெரியாழ்வார் திருமாலுக்குப் புஷ்பகயிக்கரியரு செய்து வருகையில் அவர்கட்டிய மலர்மாலைகளையெல்லாம் பிராவறியாறுகூத்தனில்முடித்துப்பின்னர்க் குடலையில் வைப்பது இவர் வழக்கம். ஒருநாள் அதில் ஒருமயிர் சிக்கிக்கொண்டிருக்கக் கண்ட ஆழ்வார் குமாரத்தினைக் கண்டித்துப் பயமுறுத்தி வேறுமாலை சேகராஞ் செய்து திருமாலுக்குச்சமர்ப்பிக்க அது விலக்கப்பட்டது. இறுதியில் இச்சூடிக்க கொடுத்தா னென்னும் அம்மையார் திருமாலுக்கு மனைவியாயினர்.

சூதசக்திதை—ஓகார்த புராணத்தின் சக்திதைகன் ஆறனுனொன்று. ஆறுயிரம் கிரத்தங்களடையது. இது குதமுனிவரால் விவாசமுனிவர் பொருட்டுச் செய்யப்பட்டது.

சூதபுத்திரன்—[சூதன்-தேர்ப்பாகன்] சூதன் வளர்க்கவளர்த்தமையின்கண்ணுக்கு நாமாந்தரம்.

சூதமாகநர்—அரகர்க்கு உற்சாகமுதலியன உண்டுசெய்யு நியித்தம் பாடுவோர். இவர்கள் பிருதுபிறத்தயாக சுத்திகாவத்தில் உதித்தவர்களின் மரபினர். இவர்களை வத்தியொன்றும் சூதொன்றும் தமிழ்நூல்கள் கூறும்.

சூதமுனி—சூரிகுடி, விவாசர் மாணவர்,

வைத்தியனெனும் தரசன் செய்த
நிகழ்வியல், இத்திரனுக்குக் கொ
டுக்க வேண்டிய அவிப்பாகமும்,
குருவான பிரகஸ்பதி பகவானுக்
குக்கொடுக்கவேண்டிய அவிப்பாக
மும் ஒன்றாய்க் கலக்கப்பட்ட படி
யால், தைவ கதியால் அதனிடத்
துண்டானமையின், உரோம ஹர்
ஷணரென்றும், சிஷ்யகுரு அவிப்
பாகக் கலத்த தனிடத் துண்டான
மையின் வர்ணவிசிர்த ரென்றும்
பெயர் பெற்றவர். (2) இவர் புதல்
வரும் குகரென்பகேவர். அவரும்
வியாச சீடர். இருவரும் சிவபக்தி
வீற் சிறந்தவர்கள். பலபுராணங்க
ளைச் சொன்னவர்கள். இவர்களில்
இரண்டாவது சூதரே ஸ்காந்தத்
கூறியவை ரென்பது விசதம். இந்
னால், சூதரென்றும், சூத்புத்திரரெ
ன்றும் கூட நூல்களிலெழுங்குவரும்.
இவரே வைத்தியசாமணிய வாசினுக்
குப் பலபுராணங்களை யுங் கூறிய
வர். மகாதபஸ்வி.

சூத்திரகன்—மகாதேசமன்னன் சுத
ர்சனனுக்கும்திரி. இவன் அரசனை
க்கொண்டு அரசுரிமையை யபகரித்
தவன்.

சூத்திரங்கள்—சுபாசுப சருமங்களைச்
செய்யவேண்டிய விதிகளை யுணர்
த்தும் பதினெட்டு நூல்கள். அவற்
றைச் செய்தோர்: போதாயனர்
ஆபஸ்தம்பர் சத்தியாக்ஷாடர் திரா
ஹ்யாயனர் அகஸ்தியர் சாகல்யர்
ஆசுலாயனர் சாம்பவர் காத்தியா
யனர் வைகானதர் செனாகேயர் பா
ரததவாசர் அக்ஷினிகுபியர் ஹஜ்
யினி வாதான் மாத்தியத்தினர்
கௌண்டினியர் கௌண்டிதசர்

திரிய்யதேசர். அவை மங்ஙவர்
பெயரான் வழங்கும்.

சூத்திரபிடகம்—பெணத்தாகம மூன்
றனுள் இரண்டாவது. இது தீர்க்க
நிகாயம் மத்திமநிகாயம் ஸம்புத்த
நிகாயம், அங் கோத்தர நிகாயம்
கூட—த்திரக நிகாயமென ஐவகை
யினை யுடைத்து. [நிகாயம்—கூட்
சூருதன்—உருணன். டம்]

சூரசேனம்—மதுரா புரியை வீராஜ
தானியாகவுடைய ஒருதேசம். சத்
தருக்கன் மகனான சூரசேனனால்
அரசு செய்யப்பட்ட காடாலின்
இப் பெயரேற்றது. இத்தேசத்து
வழங்கும் பாஷை செனா சேனி
அல்லது செனாஷ்டிர மெனப்
படும்.

சூரசேனன்—(1) கார்த்தவீரியார்ச்ச
னன் இரண்டாம் புத்திரன். (2)
சத்ருக்கன் மகன்.

சூரபதமன் } பிரமபாசை புத்திரர
சூரபன்மன் } என்காசிப முனிவருக்கு
மாயையின் கர்ப்பத்தில் உதித்த
வன். சூரன் பதமனுடன் சேர்த்து
ஒரே தேகமாகத் தோன்றினமை
யின் சூரபன்மெனப் பட்டான்.
இவன் தம்பியர் சிங்கமுகன், தார
கன். தங்கை அஜமுனி. சூரபன்மன்
சிங்கமுகன் தாரகனெனு மிகர்க
ளைக் காசிபர் விளித்துத் தவத்தினு
லேயேபெரும்பாக்கியங்களை யடை
யவேண்டு மென்று போதித்து,
முறைமுதலியன கற்பித்து அரசு
குருவாகிய கத்திரியை யடைக வெ
ன்றுவிடுப்பு, அதேக காலம் கடுக்
தவஞ்செய்து சிகபிராணத் தரிசி
த்து ஆயிரத்தெட்டு அண்டங்களை
யும் துற்றெட்டுகம் அரசுசெய்யும்

கரமும் மனோகேசத்தேரீ கிங்கடா
கனம் குலமுதலியவு மருளப் பெ
ற்ற, அந்நிதபலகானாய் தான்பத
மகோமனையை மணந்து தம்பியர்
க்கு விவாகஞ்செய்த வெங்கேறி
உங்களிகமர்த்திப் பாணு கோபன
முதலிய பலபுதங்களைப் பெற்றற்
சர்க்காசாதி பந்தியமுற்ற, பிரபல
யேதமேதிக் செல்லவும் கிணைக்
கூத்தோறுத் திருமால்கூத்து கேட்
பணவற்றிற்று விடைகூடவும், கா
யுவிதினைச் சுத்தஞ் செய்யவும்,
கருணைத் தெருக்களில் கர் தெளி
க்கவும், பலதேவர் பலபுதவிடை
புரியவும், சிவதேவர் கடலிலுள்ள
மச்சங்களைப்பிடித்துதலவும் நிகரத்
துத் தருக்கித்தருக்கி, தேவர்களைச்
சிறை யிட்டும், தேவ மாதர்களை
அகரமாதர்க்குப் பணிப்பெண்க
ளாக்வும் இருத்தலைப் பொருத
திருமால் பிரமன் இத்திரன்முதலிய
தேவர்-கேண்டுமோளால் சிவாக்வி
ணைப்படி குமாரக்கடவுள் திருக்
கைலாயத்தினின்றும் புறப்பட்டு
வழியில் மாயம்புரித்த கிரவுஞ்செறி
புடன் தாரகனைக் கொன்று, பல
கேடத்திரங்களைக்கண்டு திருச்செந்
துகையடைத்து குரபன்ம னிடம்
துதாசலீரவாருதேவரை விடுத்துத்
தேவர் சிறையை விடுமாறு கூற,
அவன் மறப்பட்டுந் புரித்துகண்
புதங்கடையும் சிங்கமூகையும்குர
பன்மகையும் சங்கீர்த்தனர்.

இவர்களில் தாரகையாணைத்தலை
புடனிருத்தான். சிங்கன் ஆயிரஞ்
சிங்கத் தலைகளுடையவன். இவன்
மலேந்திரமான். தமையனுக்குப் பல
காறு மதிக்கிறபுல கேளானையின்

அவன் பிரியப்படி போர் செய்திற்
த்தான். குரபன்மன் மகாமாயாவி.
பலபலவழிகள்கொண்டு டோர் புரி
த்த இறுதியில் மாமரமாக கின்று
அந்நிதப்பிவித்தபோது ஒரு கூறு
மயிலாகவும் ஒருகூறுசேவலாகவும்
போருக்குரை, குமாரக்கடவுள்மயி
லுயர்ந்த சேவலைக் கொடியாகக்
கையிலேற்றனர். சகரானு யிருந்த
போதும் பலராலுக் துதிசெய்யப்
பட்டபடியே மயிலுஞ் சேவலுமாகி
யிட்டொழுதும் பலராலுக் துதிக்கப்
படும் பாக்ரியம் பெற்றதான்.

குரன்—(1) கார்த்த வீரியார்ச்சுனை
ஜந்தரம்புத்திரன். (2) இப்பெயர்
கொண்ட யதுமார்பனர் சிவர். (3)
தேவமீடன் மகன். இவன் மகன்
கசுதேவன். (4) விஜேதன் மகன்.
இவன்மகன் சினி. (5) கசுதேவ
னுக்கும் மதினாக்கும் பிரத்த புத
ல்கன்.

குரி—ஒருபட்டப்பெயர். இது னுண
தாலாசிரிசர் கொள்வது.

குரியகுண்டம்—ஒருதடாகம். கரவிரி
சங்கமுதத்துக் கருகிலுள்ளது.

குரியகேது — இராகனை பிடைத்
தலைகிரிலொருகன்.

குரியசாசர்ணி—குரியனுக்குக் சாயா
தேவியிடத் துதித்த எட்டாம்மது.
இவருடைய மறுகத்தரம் இனிகா
வேண்டியது இவர் காலத்தில்,
பாதலத்தில் தகஞ் செய்யும் பவி
இத்திரானாகன்.

குரியபுரம்—அரிசுலத்தரசன் கரமம்
[குர]

குரியப்பிரபை—சங்கிரகம். இங்
காரு வயிசத்தித்த ஒருகன் அவ
னைக்காழுத்தப் பலரத்தார மாகப்

பிடித்திருக்க, அதனை யறிந்த சக்
திரன் அகனுடன் வட்டுரைப்பெரு
ம்போச்செய்த அவனை கரைத்தோ
¹ கெட்டெடுத்தனன். [சைவபு]

சூரியன்—இவ்வண்டத்திற்கு ஆதார
மாகவும் தனக்குத் துருவனையாதா
ரமாகவுகிற்பவன். கலக்கிரகங்களி
லொரு கிரகநிலையுடையவன். காசி
பார்க்கும் அதிநிக்கும் பிறந்தவன்
மனைவியர் துவஷ்டாவின் மகன்
சஞ்ஞகை சாயையென்போர். சஞ்
ஞகையிடம் அவைகவதமது இய
மன் இவ்விருபுதல்வரும், யமுனை
யெனும் பெண்ணும் பிறந்தனர்,
சாயாதேவியிடம் சாகுனிமது சனி
யிவர்களும பத்திரியெனும் பெண்
ணும் பிறந்தனர்.

உதயகாலத்தில் பிரம் சொருப
மாகவும், மத்தியானகாலத்தில் சிவ
சொருபமாகவும், அஸ்தமயகாலத்
தில் விஷ்ணு சொருப மாகவும்
திரயானிக்கப்படுபவன். சூரியன்
தேர் ஒற்றையாழியையும், சப்தா
(ஏழு) குதிரையையுமுடையது.

சூரியாரண்ணியன்—இக்கொரு மரபி
னன். திரிதன்வல் மகன். திரயார
ணியனென்றும் பெயருடையான்
இவன் மகன் சத்தியவிரதனெனுந்
திரிசங்கு.

சூர்ப்பகன்—மன்மதனார் கொல்லப்
பட்ட ஓரிராக்கன்.

சூர்ப்பண்ணை—அரக்கி - இராவணன்
தன்னை, வித்யுஜ்ஜிற்றவன் மனைவி.
ஐம்புகுமாதன் நாய். இவன் தசாத
ராமனைத் தண்ட காசனியத்திற்
கண்டு காழுத்தத் தன். கருத்தை
வெளியிட, இராமன் தடுத்தத் தன்
தம்பி இளங்குமணனிட தனுப்ப;

இளங்குமணன் அவன்முறை நிறம்
புதலையும் சேதனையக்கவர நூயர்சி
செய்ததையுக்கண்டு காசி முதலிய
வற்றை யறுத்தவியெப்பு, கரதுக
² னுதியைப் போருக்கனுப்பி மான
ச்செய்து, தன் தமையன் இராவண
னிடம் சேதனைய வர்ணித்த அவ
னைக் கொண்டிபோம்படி செய்த
தபபத்த புத்திர மித்திராதிசுரு
டன் அழியக்காரணமாயிருத்தவன்
சூர்ப்பம் = முறம்போல, கை =
பல்லு யுடையா னென்பது பதப்
பொருள்.

சூலடங்கேசர்—பிரயாகையி னெதி
ரே திருக்கோயில் கொண்டெழுந்
தருளியுள்ள சிவமூர்த்தி. [காசிக]

சூலினி—(1) உயாதேவி(2) துர்க்கை.

சூனாமணி—சிறுதாப்பியம் ஐந்தனு
னொன்று. தேவலாமொழித தேவ
ரால் 2131 செய்யுள்களாகச் செய்
யப்பட்ட ஒருகைனது. இதுநிலி
ட்டனைக் கதாநாயகனாகவுடையது.
சூள்—ஓசிருகு. - பிரமத்தன் பிதா.

செ

செகராசசேகரன் — ஈழாட்ட அரசரி
லொருவன். இவன் தமிழகமூர்த்
தவனும். தம்பையரால் செகராச
சேகரமென சோதிடனாகொன்று
செய்தனன்.

செவகாட்டமருகு—சிறுதொண்ட
காயனார் ஐனனகேத்திரம்.

செங்குட்டுவன்—சேரன்செங்குட்டுவ
னென்றுஞ் சொல்லப்படுவான். சே
ரலாதன் புத்திரன். இளங்கோவடி
களுக்குத் தமையன், கண்ணகிசன்
னுட்டையடைந்து தன் கணவ
னுடன் கலர்க்கம் புக்கமையின்,

இமயமலைச் சிவையால் அகல் வடிவஞ்செய்து பிரதிஷ்டித்துப்பூசையும் விழவும் நடப்பித்தவன். உலகாணிகன் சாத்தனரிடத்து மிக்க நன்பினன்.

செங்குன்று—ஒருமலை. கொடுங்கோளுருக்கருகிலுள்ளது. இளங்கோவடிகள் இந்நிலை முருகன் கடவுள் ஸ்தலங்களி லொன்றெனக் கூறி யுனர். [சிலப்]

செங்குன்றுர்க்கிழார்—கடைச்சங்கப் புலவரி லொருவர். திருவள்ளுவ மாலைபாடியவரி லொருவர். தமிழ் சிரியரெனஞ் சிறப்புப் பெயரும் இவர்க்கு வந்தும்.

செங்கோடு—திருச்செங்கோடு. முருகன் கடவுளிருக்கையி லொன்று.

செத்தில் } திருச் செந்துர். பாண்டி
செந்துர் } காட்டிலுள்ளது. குமார சுவாமியின் ஆறபடை வீடுகளி லொன்று. ரூபன்மனுடன் போர் புரித்து திரும்பிய அடல் தக்கிடக்ஷத்திரம். குமாரகுருபர சுவாமி கன் ணாமத்தன்மை நீங்கியவிடம்.

செம்பூட்சேய்—அகத்திய முனிவர் மாணவர் பன்னிருவரி லொருவர்.

செம்மேனியாயன்—திருக்கா னூரில் சிவபிரானுக்கு வழக்குத்திருநாமம்.

செயலுளர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்—கடைச்சங்கப் புலவரி லொருவர். இவர் செய்யுளும் திருவள்ளுவ மா லையிலுள்ளது.

செயிர்க்காலீரிபார்மகனார்சாத்தனார்—திருவள்ளுவமலை சொல்லியகடைச்சங்கப் புலவரி லொருவர்.

செயிற்றியம்—ஒருகாடகத்தமிழ்தான் இது செயிற்றியனார் செய்யப் பட்டது. அடியார்க்கு எல்லார்க்கு

த்தி வேயே சில ருத்திரக்க னிருத்தன.

செயிற்றியனார்—ஒரு காடகத் தமிழ் நாவாசிரியர். இவர் செய்ததசெயிற்றியமெனப்படும்.

செருத்தணி } காடோறும் கீவோத்
திருத்தணிகை } பல மலர் மலரும் அற்புதநீர்த்தமெனும் சுவையொன் னையுடையமலை. இது குமாரக்கடவுள் போர்புரித்த கோபத்தணித்த விட மாகலின் இப் பெயரேற்ற தென்பர். இதுதொண்டைகாட்டுச் சுப்பிரமணிய ஸ்தலங்களிற் சிறந்த தொன்று.

செருத்துணையனார்—அறபாண்மும் மைகாயன்மாரி லொருவர். தஞ்சை யில் வேளாண் குலத் துதித்தவர். திருவாரூரில் சிவ பிரானுக்குத் தொண்டசெய்தகருகையில், ஆங்குற்ற கழறிக்கையனார் மனைவி மண்டபத்தருகே விழுந்து கிடந்த மல ரொகநிலை மோகதமையின் அகர்மூக்கை யறத்துவிட்டவர்.

செங்கக்கடுங்கோவழியாதை—ஒரு சேரன். எட்டுத்தொகையு னொன் னுள் பதிற்றுப்பத்தில், சுயன்ஏழா ம்பதநிலைப்பாட நூறுவிராபொற் காகம், நன்றுகெழு மலைமீழேறித் கண்டகாடும் பரிசளித்தகை. இது பதிற்றுப்பத்தில் 85-ம் செய்யுளில் உணரப்படும். இவன் திருபத்தரைத் தாண்டி வீற்றிருத்தவன்.

செங்கத்திப் புரானம் - திரிசிராமலை மான்மியம்.

சென்னை—பூங்கம் பெண்பாலார்க்கு வழுக்கிய பெயர். இதனை, காக்கையா முனியார்க்க்சென்னையாநிகாக்க. செங்காய்—எனக் கிரகங்களில் ஒரு

சிரகந்தை யுடையவன். சிவந்த மேனியன். அந்திற் வேறுபடின பூமியிற் கலகம் நோய் முதலிய உற்பாதங்களுண்டாகுமாம்.

சென்னவசலேசர் — சங்கமர் பரிசுவத்தி விச்சை நீங்காத வீரசைவர். திருவினைப்பற்றற்றவர். வசவதேவரிடத்துப் பெரும்பக்தி யுடையவர். சென்னிமலை—கொங்கு நாட்டி லுள்ளது. இது சுப்பிரமணியத் தலம் குன்றுதோறாடலி லொன்று.

சே

சேக்கிழார்சுவாமிகள் — சைவத்திரு முறைகளில் பன்னிரண் டாவதாகிய திருத்தொண்டர் புராணமென்னும் பெரியபுராணத்தைத் தமிழில இயற்றியவர். இவா தொண்டைநாட்டிலே புலியூர்க்கோட்டத்திலே குன்றத்தூரிலே வேளாண்மரபிலேசேக்கிழார் குடியிலே அருண்மொழித் தேவரெனும் பெயரோ டவதரித்தவர். சேக்கிழார் மரபை விளக்கச் செய்தவராகலின் அம்மரபின பெயரே யிவர்க்குப்பெயராவது. இவர் இன்னமப் பருகத்தே சுவ்வி யறிவொழுக்கங்கூறிந் திரத்திடுங் "தன்மைபுணர்ந்த உகபய சோழனால் மத்திரியாகக் கொண்டப் பட்டவர். அரசன் சேக சித்தாமணி யாகிய சைனகாப்பியத்தை யன்பு பாராட்டி காடோறும் கேட்டு வருதலை புணர்ந்து, இறுஅவகதை. இம்மை மறுமைப்பயனைத் தரவல்ல சிவகதைவைக் கேட்டவேண்டு மெனக் கூறி, அரசன் அங்கனமாயின் அதனைப்பலர்க்கும் பயன்படுத்த மாறு தூவாக்கித் தருகவேறுக் கேட்சு,

அவன் பாஸ் விடைபொண்டு சிதம் பாததை யடைத்து கடராசபதியைப் பணித்தது திப்ப, "உலகெலாம்" எனறெழுந்த அசரீரியையேழுதன் மொழியாகக் கொண்டி, இரண்டு காண்டங்கள் பதின்மூன்று சருக்க கணாகப் பெரியபுராண மியற்றினர். இவர் ஆளுடைய நம்பிகளா யிய சந்தரஸூர்த்திகையின் அருளிச்செய்த திருத்தொண்டத்தொடையைய முதனாலாகவும், அதன் பொருளை நம்பியாண்டார் கம்பிக்குத் திருநாறையூரி லெழுந்தருளிய பொல்லாய் பன்னையார் விளக்க, அவற்றைக் கொண்டு அங்கடபியாண்டார் அருளிச்செய்தகவித்துறையத்தாநியை வழிநடாகவும் கொண்டு திருவருளாலியற்றி அரசனுக்கறிவிப்ப, அவன் திருச்சிற்றம்பலத்தை யடைசுது பெரிய புராணத்தைச் சேக்கிழார்க்கையிகள் பிரசங்கஞ்செய்ய ஒரு வருடத்திற்கேட்டு முடிந்த, புராண சிரவணத்திற்காக ஆண்டிற்ற அரசாடலர்க்கும் மற்றையோர்க்கும் காலத்தோறும் அன்ன முதலியன குறைவற கட்டத்தி, அநேக வகைச் சிறப்புடன் யானையின் மீது சேக்கிழாரையும் புராணத்தையும் எழுந்தருளச்செய்து தானே சாமரம்விசித்திருவிதிவலஞ் செய்வித்தச் சாஷ்டாகங்க தண்டஞ்செய்த, இனி தேவரீர் திருவுள்ளத்தின் படி யிருத்தருளலமென விடைபொழேத்துத் தொண்டரீர் பரவுவாரெனத் திருநாமஞ்சூட்டி விடுத்த, இவருக்கிளை ய பாஞ்சுவயர் திருநாகேச்சுரத்திருப்பதனைத்து அவரைத்தரு

வித்த மந்திரியாகக் கொண்டனன். சுவாமியன் திஷ்யையில் சிவசைவம் கவிர்திருத்த சிவபெருமான் திருவடிநீழலினை யடைந்தனர்.

சேடக்குடும்பியன்—திரு அரத்தபுரத்திருத்த ஓரத்தனன். தன்பால் அடைக்கலம்புகக் கண்ணகிக்குக்கழைத் தன்பக்கனை யறித்து தியில் விழுந்திறாத மாநிலியை மறுபிறப்பிற் புத்திரியாகப் பெற்றவன். [ஹ, சேடி—வித்தியாதாசகரங்கனிலொன் சேட்டலூராய்வான்—வைணவ சிவகாசனாதிபதிகன் எழுபத்த நால் கனிலொருவர்.

சேதன்—தருணியன் பெளத்திரன். சேதி—(1) ஒருகாடு (2) யதமாயின னுதிய உதிகள் புத்திரன். இவன் கயிசமே சேதிவயிசை.

சேதிராயர்—திருவிசைப்பா வெணும் ஒன்பதாக் திருமுறைவியத்தியஒன் பது காயன்மாரிலொருவர்.

சேது—இராவண சங்காரஞ் செய்த மையால் தனக்குற்ற பிரமதூததி நீங்கும்படி தசரதராமனுல்கிலலிற் கப் பிரதிட்டை செய்து நீராடிய விடம். இது மகா புண்ணிய நீர்த்தம். எண்ணிலகார் கரடோறும்சக் குச்சென்ற முழ்துவாராயினர்.

சேதுபுரத்தன்—இராமனும் கானா சேனைகளும் பாண்டிகாட்டி விருத்தினுக்கைக்குச்செல்லகேண்டி கானாசேனைகள் கடலுத் தூர்த்த அனை இதைஆக்கிலேயர்[ஆடயன் பிரிட்டஜ்] ஆதமெனும்ஆதிமனிதன் கட்டிய அனையென்பர்.

சேதுபுராணம்— திரு இராமேச்சர கந்தமங்கலையையும் சேதுநீர்த்த மகிலையையும் விளக்கத்தக்க ஒரு

புராணம். இது நீர்ப்பவழியை சேகி காரத்தெய்யப்பட்டது. கயம் கற் பனை பொருட்பொலியு முதவிய உத்திற் சிறாதது

சேக்தனார்—(1) ஒருசிறந்தாரர். இவரே திவாகர நீகண்டி செய்வித்த பிரபு. (2) திருவெண்காட்டடிகளெனும் பட்டினத்துப்பிள்ளையாருக்கு மந்திரியும் கணிகருமாயிருத்தவர். திருவெண்காட்டடிகள் துறவுபூண்டபிறகு அரசன இகரைச்சிறையிலிட்டி விவம்சிட்டி அங்க்தியை பெய்லாக்கவர, இவர் குமாரரால்இவற்றையறித்த திருவெண்காடர் “மத்தனை தயிருண்டானு மகர் மிசை மன்னினுனு, சித்தலுத்தேடிக்கானு சிமலனே யமலமுர்த்தி, செய்தனை கயல்பாழ் காங்குர்ச் சேக்தனை கேக்தனிட்ட, கைத்தனைகி பென்முன் காட்டுவெண்காட்டுகானே ” எனக்கூற, அங்கனமே தனைகீகி, திருவெண்காட்டடிகன்முன்கொண்டெக்த விடப் பெற்றவர். திருவிசைப்பாவுக் திருப்பல்லாணகம் பாடியவர்.

பட்டினத் தடிகளிட்டத் திருத்த கர்வேறு திருவிசைப்பா கோதியவர் வேறுசமூகரென்பது ஒருசாரார் கொண்கை.

அஃதென்கன மாயினு மாகுக, இவர் கரடோறும் காடுசென்றவிற கிளைக்கொணர்த்த விற்ற, அந்நுன் வரும் னுதியத்தைக்கொண்டு சிவனடிஉரக்கு அமுது செய்வித்தன னும் சிவநிபுடையராய்ச் சிதம்பரத்தில் கவிர்திருத்தனாயிற், தருகான் விற்றகு கிடைக்காமலும் கிடைத்த விற்றகு கிளைபொகாமலும், ஆனர

யின்றிப் புத்தையினுலாயி உண
வை வைத்துக்கொண்டு சிகண்டிய
காத்தேட, சிவபிரானையடியாக
வந்த அந்நம்பேற்ற நகரை மகி
ழ்வித்த முத்திகொடுப்பெ பெற்ற
வர். இக்கனி புனவுக்கெங்கும்பெ
ருகித்தெட்ட பவர்க்கு முணர்வதா
யெது. அந்நினம் திருவாத்தையாக
வின, அன்றுமுதல் திருவாத்தைய
யிற் களித்தேவனைஞ் செய்யும் உழ
க்குண்டாயது.

சேரமான் டேவோட்டிய கெய்கெழு
குட்டுகன் — ஒருசேரன். போர்
கண்ணையிடமிக்கவனாவின், அவன்
யானைச் சேனை யெக மெனதும்,
போர்வீரர் கையினுலகாட்படை
யின்னவென்றும், போர்ப்பேரிகை
மேகமுழக்கெனதும், குறிதையினி
க்கதி ளாற்றெனதும், பாணவகை
மழைத்தாசை பென்றும், பூயிகய
வெனதும், தேர்க்கை வரெனதும்,
படை படைச்சா வெனதும், எறி
கேய்க்கிதைபென்றும் கூறி, வே
ளாண்மை புரிவோனெனப்பரணர்
இவன் போர்த்திறத்தை காணித்
துப்புய்த்த புறானுறறிக் 13-ம்
செய்யுளிற் கூறியுளர்.

சேரமான் கணக்கோலாயியாதன் — கபி
லர் தன்னைப் பதிறப்பதத்தில் ஏ
ழாம்பத்திற் பாடியதற்காக துருவி
தம்பொற்காகம் மலையீதேறிகண்
டகோடும் பரிசளித்தவன். ஆண்மை
மிக்கவன். இவன் சிக்கற்பன்னியிற்
றுஞ்சியவன். குண்டோட் பாணியா
தனானும் பாடப்பெற்றவன்.

சேரமான் கணக்காலியும்பொறை —
இவன் சோழன் செங்குண னுடன்
போர் புரிந்த அகநூற் பிடிக்கப்

பட்டு, குடவாயிற் கொட்டத்தச்
செறையிற் கிடத்த 'தஞ்சை'
என்ற கேட்டு, உடனே பெருது
பின்னர்ப் பெற்றவையின மானத்
தால் அந்நினைப் பருகாத கைக்கோ
ண்டிருந்த "சூழல்யிறப்பினுள்
தடிபிறப்பினு, மானம் நெயறு
காறிற் தப்பார், தொடர்ப்பு இம
லியினிடர்ப்படுத்தி ரீஇய, கேனல்
கேனீர் கேனான் நிறபத, மதிக்கை
யினறி கயிற்றததிக் தணியத், தா
ழிசர் தன்னு டனகை, மீயம்
சோலிய் வுலகத் தானே " எனும்
பாடலைப்பாடித் தன்ருத்தைப்புக
ப்படுத்தித் தஞ்செகன்.

சேரமான் ஒருசேரநிலஞ்சாட்டோ
ப்பெருஞ்சோலிலும்பொறை — கரி
கொருஉதாயை சொனும் புகை
இவனைக் கடைவுடன் கல்லுடைய
பெற்றமையின் அவதார்பாடப்பட்ட
கன் [புறநா]

சேரமான் குடக்கோ இனஞ்சோலிலும்
பொறை — பதிறப்பததில் ஒன்ப
தாம்பத்திற்குத் தலைகன். பெருங்
குறைய்கிழாநாற் பாடப் பட்டவ
ன். சேரமான் குடக்கோச் சோலி
கும பொறை பென்றம் பெயரு
டைவான்.

சேரமான் குடக்கோகெடுஞ் சேரலாத
ன் — இவனும் வேதப்பாடகனைப்
பெருகற்பின்னியெனுஞ்சோழனும்
போரி விறந்த பொழுது அந்நாத்
தலையர் பரணர் இக்கலையாற் சோழ
னோடு உட்கடிப் பாடப்பெற்றவன்.
[புறநா]

சேரமான் குட்டுவன்கோதை — கோ
ட்டு எறிச்சிறுச் சாடகன் மதரை
'க்குமா குறாற் பாடப் பட்டவன்.

கொடையாளி. [குட்டுவன் = (மலை நாட்டின் ஒருபகுதியாக) குடநாட்டரசன்.]

சேரமான் கோட்கோதை மாற்பன் — சேரன் கோத்தெங்கட் சேமுனகாலத்தவன். இவன் நகரம் தொண்டி பெண்ப்பெரு. இவன் பொய்கையா தாற பாடப்பட்டவன். உண்மையானன் [புறநா]

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் தஞ்சிய மாக்கோதை — புலமை நிறைந்த சேரரிகொருவன். தன்மனை வியிறத்தபொழுது = பாக்குப்பெரிதாயினும் " எனும்பாடலைப் பிரிவாற்றாது பாடியவன். [புறநா]

சேரமான் சிக்கற்பன் விரதுஞ்சிய செல்வக்கலிக்கோவாழியாதன் — இவன் ஒருநிறத்த கொடையாளி. இவனைப் பாடிய புலவன் குண்டிகட் பாடியாதன். [புறநா]

சேரமான் செல்வக்கலிக்கோவாழியாதன் — விலர் கையைப்பற்றி துக்கெடுவல்லியவென் அவரார்பாடப்பட்டவன். [புறநா]

சேரமான் தகடு ரெறித்த பெருஞ்சேரலீரும்பொறை — தன் கட்டிலித் துயின்ற மோசிகிரைரைத் துயி கொழப்பாடும் தண்டியா தும் அவர் விழிக்குமெல்லையும் விரிநி நின்ற தயானன். இது அம்மோசிகிரைர் புறநானூற்றில் கடைய பாட்டானுணரத்தரும. பதிற்றுப்பத்தில் எட்டாம்பத்தினுக்குத் தலைவன். அதனைப் பாடிய அரிசில் இழார்க்குளுன் பதினாறு பொன் பரிசிலாகச் சொடுத்தான். தகடுரை வென்றவன். தகடு யாத்திரையெனுதல் இவன் காணத்திலேசெய்யப்பட்டது. [புற]

சேரமான் பாருளு ரெறித்த செல்வன் காலினஞ்சேட்சென்னி — துரு சோழன். சோனது பாருளுரை வென்று கைக்கொண்டவன். ஒருநான் ஊனைவாங்கிக் குடையினுண்மறைத்துச் சென்று, ஊன்பொதி பகவருடையாரெனக் காரணப்பெயர்பெற்ற புலவராரி பாடப்பெற்றவன். [புறநா]

சேரமான் பாலபாடிய பெரும் கடுங்கோ — பாட்டுகொடைவென்றிமுதலியன யிக்குடையவன். பேய்மகன் இவ் வெயினியாற் பாடப் பெற்றவன். [புறநா]

சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் — கிரைற்சோழனுக்குப் புறம் கொடுத்து வடநாடுசென்று வசித்த சேரன். இவனைப் பாடினார் கழாஅத்தலையார் வெண்ணிக்குயத்தியார். [புறநா]

சேரமான் பெருஞ்சேற்றுடையன் சேரலாதன் — பாரதபுத்தத்தில் பாண்டவ கௌரவசேனைக்குணவளி தவன். முரஞ்சியூர் முடிநாகராயரார் பாடப்பட்டவன். [புற] ஈன் கெடறிய முடிநாகராயர் முதற்கண் கத்திருந்தவ ரன்று. புற நானூறு தலைச்சங்கப் புலவரார் பாடப்பட்டதன்றாலின்.

சேரமான் பெருமானையனார் — கழறிற்றறிவர் நாயனாரிநகானை.

சேரமான் பெருமான் — மலையாட்டுமன்னரளி கொருவன். இவன் தருக்கரோடு புத்தம்புரித்து தோல்விபுற்றது தருக்கைதத்தை யென்று அவர்ன் தெய்வீக நகரமாகிய மக்கத்தையடைத்து அங்கேயிறத்தவன். சேரமான் மாந்தரஞ்சேர லீரும்பொறை — கோச்சேரமான் யானைக்கட்

**சேய்மான் தரஞ்சேலிகும்பொறை
வீதகான்,**

தேர்தலுக்கெதிராக—சுயப்பேர்
தந்த உத்தரப் பெருங்குதியும், இ
ராசுவமும் கேட்ட பெருந்த மீ
ளியும் மிக்க கண்பாடுகூடலவர்.
இவரே தேர்தலுக்கெதிராக ஸ்வரூ
புதலப்பினர். இவர் ஒவ்வொரு
தயாப்பெற்றவர்.

சோமன் பரிணக்கட்சேய் மாந்தரஞ்
சேரலிரும்பொறை — கோச்சோ
மன் பரிணக்கட்சேய் மாந்தரஞ்
சேரலிரும்பொறையிற் காவல்.

சேரமான்ருசன்—என்னை பிங்கலாத
கொடையாளி. திருத்தாம ஞானந்
பாடப்பட்டவன்.

சேரலாதன் — செங்குட்டுவ லுக்கும்
இளங்கோவடிசைக்குத் தக்கை.

சோவமிதாந்தபாண்டியன் — சோழ
வமிதாந்தபாண்டியன் மகன்.

சோன் அந்த வஞ்சோலிக்கும் பொறை-
உறையுள் வணிக்சேரி முடமோதி
யார் வண்பன். சோழன் முடித்தலை
சோப்பெருந் திணியின் படை
வன் [புறநா]

சென்செக்டுடென்—சென்செக்டுடென்
மியற்றிய துணைகோ கடிதம் தய
யன், என்னடி தன் காட்டினவரு
னவனுடன் களர்க்கம் புருத்த
னர்க்க துமயமையிலிருந்து சில
கொணர்க்க துமய கடிவியற்றிய
பிரதிட்டித்தப் பூசையும் விழவும்
கடத்தியவன்.

தேரன்செங்கோற்பொருதாயன்...சே
ரமான் மாவெண்ணோ வெண்பயி
கழறிற்றிவர் கையாளுந் து
தியசேரன். இவ்வாய்வுநிதி விட
யுக்களைக் கோர்தசேரமான் துறையி

கட்சைப் பந்தாஞ்சேரவிருப்பொ
அறியிற் காண்க.

சோம்மாந்தாஞ்சோலிரும்பொறை-
கோச்சோமான் யான்கட்ட. சோம்
மாந்தாஞ்சோ லிரும்பொறைநிற்
தான்.

சேஷன்—ஆதிசேடன். திருமால் சப
னமாயுள்வான். காரிபர்புத்திரன்.
ஆயிரம் பனாளுக்கிணையுடையவன்.
சேனாதிபதி—(1) இக்ஷ்வாகுமரபீச் சிரு
நாகனம்மகன். இவன் மகன் புல
நாகனன். (2) பாஞ்சால நாட்டிலி
வழித்தமகன். இவன் பத்திரர் கு
நாகனன் திடமூன்று காரியன் வந்த
மூன்று குல காலவர்.

சேனன்--கனகமலை சகோதரி மீனா
சுவன். [சேனன்]

சேனாபதியார் — வடமொழி தென் மொழிகளில் கல்விகாண நூலா யாளிகள், தொல்செய்யில் சொல் வகிவாசனாசை செய்தனர். அது சே னாபதியார்மே இவர் பெயரால் வழங்குபதே. இவர் இளம்பூரண நூலாய் விட விடவே மறத் திருத்தலாலும், இவருரை கேடுதூர் க்கினியரால் மறக்கப்பட்ட நூல்த லாலும், இவர் இளம்பூரணருக்குப் பித்தியவரும், கேடுதூர்க் கினியரு ஁ரு மூத்தியவருமாதல் வேண்டும். இவரைப் பாண்டியன் டத்தனாசை ஁பத லென் சொன்னா.

604F

கனகசபை:—கி.கா.கன் மரபினராய்
பதினாய். பிரத்தியோ தங்களுக்குப்
பின் கனகசபைக் கும்பத்தந்தையர்
நிர்வாகி வருடகாலம் அரசு செலவு
தருகிறார்.

கந்தரத்தினால்—இவ்வந்தரத்தினால் செய்
பவர்களைப்போல வருணாகிரமதரு
மக்களை கிரகணிப்பவர்கள்.

கந்தரத்தினால்—பாதகரி லொரு காரார்.
சேதிவழியில் கந்தரத்தினால் இப்
பெயர் பெற்றவர், சேதிபென்பான்
விதரியன் புத்திரானுயரோம்பாதன்
கழித்தோன்.

கந்தரத்தினால்—குபேரன் கந்தனவன்
கந்தனவன்—சிந்து தேசத் தரசன்.

விருத்த கந்தரத்தினால் மகன், தர்யோ
தனன் தந்தை கணவன். இவன்
பாண்டவர் வணகாரத்தில் திரொன
பதியைக் கவந்தசெல்ல, பாண்ட
வர்கள் அவனை மீட்டிக் கொண்டு
இவனை யவமதிதாரர்கள். பாரத
புத்தரத்தில் அர்ச்சுனனாவிறந்தவன்.
கந்தரப்பிவர் — உருகரனபுத்திரானுய
ரிப்பியரினர்.

கந்தரப்பிவர்—(1) விதேகராசன்மகன்.
இவன் மகாபதிரவிரதை, தன் கணவ
னான சந்தனனென மரணம் கங்கா
நகரத்தினால் செய்து விட்டிருந்த திரு
மபுதையில், பதிதனான ஒருகொடி
யோனோடு சம்பாஷித்தபாவத்தால்
காயாகவும் காகம் கொஞ்ஞ மயில்க
ளாகவும் பிறத்த மீண்டும்மாறுவு
றுணமைய வேண்டி கந்தனம
யும், இவன் இன்மாதர பாக வாக
னைபென்பதையும் தெரிந்து கொ
ண்டு அதுகையில் விவாக மின்றி
யிருத்த அவன் மாறுபாடு கந்த
பிறகு மனஞ்செய்தவன். (2) சிவா
மகன் மனைவி. விதர்ப்பன் மாதா
கையினி—(1) அளவை காத்தனாகரி
ரியர்க்கு லொருகாரிய முனிவர்.
பிரதனியாக முதிய பிரமாணம்
கன் பத்தனும் இவர்கொண்ட பிர

மாணம் ஆறேயாம். (2) பாரதத்
தொல்லிய ஒருமுனிவர். இவரியத்
தியதகையினிபாரதமென்ப பதில்.
கையினி—கொஞ்ஞகாட்டின் கீழ்ப்பா
லுள்ள தொருமலை. இதனே காலி
ரியின் உற்பத்தின்தானம்.

கையருவார்—திருஞான சம்பந்தபூர்
த்தி கவாயிகள் திருவாயுக்காச
கவாயிகள் கந்தரமூர்த்தி கவாயி
கள் மாணிக்கவாசக கவாயிகள்
என்பபு காவலர். இவர்கள் ஒரோ
காவல்களில் காவலேறு பாட்டாற்
காவல்களுள் றுமாப்போலிருத்ததால்
கிவாக்கினையால் அகதரித்த அவ
ற்றை யினக்கிச் கைவப் பயிரை
ஒருமுமாறு செய்கொள்ள.

கைவம்—(1) ஒருபுராணம். கவேதவ
ராசகற்பத்த நிகழ்த்த சிவமகாசுமி
யகளை விளக்குவது. அது இரு
பத்த கான் காலியர் கிரத்தக்களை
புடையது. இவகைகிரத்த முடைய
தென அர்ஜுன விறந்தனபோதும்
(2) கிவபெருமானை வழிபடும் ஒரு
சமயம்.

கைவாகமம்—ஆகமங்களிற் கைவாக.
கைவை—தந்தன வனும் கையுயின்
மனைவி.

சொ

சொக்கையகர்—மதுரையில் கிவபெ
ருமானுக்கு வழங்குத்திருமாமம்.
சொட்டையம்மாள்—கைவாகமக்கா
சுனாதிபதிகள் எழுபத்த காவலரி
லொருவர்.

சொற்பொருள்களின் பற்றியார்—ஒருஞான
துக. இதில் பிரமனாதிவர்களை அள
வமுதலியவை விளக்கப்பட்டு.

சோருபாணத்தர்—திருவாரூர் செவ்
பிரகாசர்மாணவர், தத்துவராயர்
காரிசியர்.

சோர்ணபுரிசர்—(1) திருச்செம்பொன்
பன்னி (2) திருப்பத்தூர் - இந்தச்
தலங்களில் செவ் பெருமானுக்கு வழ
ங்குத் திருவாமம்.

சோன்னரதன் — இரத்தினபுர நாச
குமாரன் [குணர்]

சோ

சோங்கிசாந்தகபாண்டியன்—மதுரை
விவாகபுரித்த ஐம்பத்திரண்டாம்
பாண்டியன்.

சோணங்கி—திருவண்ணாமலை.

சோணபுரம்—வாணசுரன் கடலம்.

சோனாட்டுப் பூஞ்சாற்றாள்ப் பார்ப்
பான் கென்னியன் விண்ணத்தா
யன்—கேதிலர் அறுதொழிலையுஞ்
சொத்தைபுடன் செய்த தந்தனன்.
சொகடையாளி, இவனைப் பாடிய
வர் ஆழார் மூலங்கிழார்.

சோனாட்டு முகையூரார் சிறகருத்
தம்பியார்—கல்லார்கிழான் பண்
ணைப்பாடிய ஒருபுலவர். இவர்
பாடிய பாடல்கள் எட்டுத்தொகை
யுட்கெழுன.

சோணிதபுரி—சோணபுரம்.

சோணை—(1) ஒருகதி, கைகாசிரியி
றுகித்துக் கங்கையிற் கைப்பத. (2)
இப்பெயர்கொண்ட மந்திரஞ் சிறி
சித்தாச் சிரமத்திற்கும் மிதிவைக்
கும் இடைவேயுண்டது. இது மகை
தேயத்திற்பாய்தலைக் காத்தியென்
றும் பெயர்பெறும். சோணபத்திர
விவாகமூர்த்தன் கெடுக்குயிலும்.
(3) சோலாதன் மனைவி.

சோதி—ஒரு உசவின்மகன்.

சோதிமலை—(1) திவிட்டன் புதல்வி
(2) மெககாணன் புத்திரி. அருக்க
சேர்த்தியின் மனைவி.

சோதிமான்—ஜாசன். மாயின் திப்
பெருத்தலஞ்செய்த பெண்ணகவு
பெற்றது, அது சோத்திய வான்
பெருத்தலமகட் சேதவையிருத்த
தெனச் சோதிடராவறிந்த ஒரு
பெட்டியிலடக்கி ஆற்றிலிட, அடி
பேறு மயங்கையிலடக்க அடக்க
திறத்தபெண்ணைப்பார்த்து “நீர்க்க
சிலங்கிலிபக” என் றுசேர்வதிக்க,
அப்பெண் “சுவாமி! அடியேனுக்கு
விவாகமில்லை. காணிரப்பது நேசத்
திற்கு அரிவதமென ஆற்றிலிட்டா
ன்” என, மயன் ஆளுக் “என்
தலமகமையால் மாங்கலிய ருத்
திரத்தடன் சந்திரமதி யென்று
ஐணிப்பாய் ” என்றனுகொடுக்க,
உடனே அப்பெண் தீப்பாய்த்தி
றத்த மதிதவனுக்கு மனையத்
தோன்றின சென்பத் புராண
சம்மதம்.

சோகடரம் — வாணசுரன் பிரதான
பட்டணம்.

சோபிதர்—புத்தர்களில் ஒன்பதாவ
தாகத் தோன்றியவர்.

சோமகன்—(1) பிரமன் சித்தியைவி
லிருக்கையில் வேதங்களைத் திரட்
டிக்கொண்டு கடவில் ஒளித்த அசு
ரன். திருமால் மச்சாகதாதமெய்த்
து அங்கேதத்ததைக் காப்பதற்கிக்
கொண்டு சங்கடிக் இறந்தான் (2)
பாஞ்சாலநாட்டிச் சகதேவன்மகன்.
இவன் மகன் கஜன்மெருது. இவன்
பேரன் விருவாதன். (3) ஒரிசாஜ
ருஷி. ஜுத்தன்மத்தாத. (4) கிவ
னத்தானன் - உதிரப்பலிக்குணன்

தவ் சென்றபொழுது அகரோடி
ருத்த பரிசளிசெனருவன்.
சோமகந்தன் — ஓராசன். இவன்
சன் அகண்டன்.
சோமகுண்டம் — (1) ஒருதடாசம்.
காவிரியின் சங்கமத்துக் கருவி
னுள்ளது. (2) திருமெண்டை மூக்
ருவகனெனும்.
சோமசமஸ்தன் — அக்ஷ்டோ
மம் அந்நயக்ஷ்டோமம் உத்தியம்
ஷோடசி அதிராத்ரம் அப்தோர்யா
மம் காகுபோ மெனப்பெயாக
பேதன். இவை சிரௌதாக்கி
யிற் செய்யப்படுவன.
சோமசிரவசு — சுருதிரவன் மகன்.
ஐனமேறுபன் புரோகிதன்.
சோமசிரவம் — ஒரு புண்ணியதிற்
தம். பாஞ்சாலத்திற் கருவினுள்ளது.
இதன் கையிலே அச்சுணுடன்
பேர்செய்த அக்ஷரவர்க்கு சாப
வுடன் கீங்கிப் பண்டைய உடல்
பெற்றுச் சித்திராதனுதிற் தன்னு
லகைய வேந்தது.
சோமகந்தபாண்டியன் — செவிரான்.
திருக்கவைய கிரியினின்றெழுந்த
ருளிற் தடாதகைப் பிராட்டியானா
மணம்புரிந்து பாண்டியராக அரசு
வீற்றிருந்தவர். மலயத்துஐயபாண்
டியன் மருகர். மதாரையபாண்ட
மூன்றும்பாண்டியன்.
சோமகந்தபாதசேரபாண்டியன் —
கம்பியபாத பாண்டியனுக்குப் பின்
மதாரைய அரசு புரிந்தவன். சோழ
நாமமெயில் வீழ்த்திய அருள்பெற்
நவன்.
சோமசுந்தரமணியாண்டியன் — வயிச
பூஷணபாண்டியனுக்குப் பின் மத
ாரைய பாண்டியன்.

சோமதந்தன் — சந்தனு சகோதரகு
மிய பாவிலன்மகன். பாசநப்போ
ரிலிந்தவன். இவன் புத்திரர் பூரி
பூரிசிரவன் சவன் என்னு முவர்.
சோமதிர்ந்தம் — சோம காதபுரத்தரு
வினுள்ள பிரபாசதிர்ந்தம். சந்திரன்
தனக்குற்ற கயரோகந்தை இத்திர்
த்தத்திராடி கீங்கினமையின் இப
பெயரேற்றது.
சோமகந்தி — உமாதேவி கௌரவ்ரம
டையத் தகத்திருக்கையில், அங்குக்
காவல் செய்திருத்தபுலி. அதனை
ருளும்படி உமாதேவியார் செவிரா
னிடம் கேண்ட கஞ்சகம் பொற்
பிரம்பு வான் இவைத்தது திருக்கி
தேவருக் கடங்கிக் காவல்செய்யக்
கட்டளை விட்டருளினார். அதலே
சோமகந்தியென்று கைகபுராணம்
கூறும்.
சோமகாதம் — கூர்ச்சகாட்டில் சந்தி
ரன் தவஞ்செய்த செகேத்திரம்.
சோமகாதர் — ஒரு வீரகைவர். பிரம
ருத்திரத்திற்குத் தம்மதச்சார்பாகப்
பாஷியஞ் செய்தவர்.
சோமகாதியம் — சோமகாதர் செய்த
பிரமருத்திரபாஷியம். இது வீர
கைவம்.
சோமன் — (1) செவன் (2) கதிராப்தி
மதனத்திலுதித்தவன். (3) அத்திரி
முனிவர்க்கு அருளுவையிடம் பிறத்
தவன். இச்சந்திரனே பிருகத்பதி
முனிவரிடம் கல்விப்பின்று அவர்
மனைவி தாரையைப் புணர்ந்து பிரு
கத்பதியாகக் கயரோகந்தைப்பிச்சப்
பெற்றவன் [சந்திரசேசே மூர்த்தி
வீரகாண்ட] (4) கைக்கனெனரு
வன். பிரஜாபதிமகன். மனோஹரை
கைவன். புரோஹன் வயியன்

பிரான் கணன் டமான் தீவ்
கைவக்கும் பிரதையென்பானும்
கும் பிரா. இப்பிரதை கந்தர்வர்
பதின்மர்க்குப் பொதுமணியா
னவன். (5) வயன் (6) குபேரன்.

சோமாசிமாநகரவனார்--அறுபான் மும்
மைநாவன்மாரு னொருவர். அந்
னாருவத்தி லவநரித்தவர். அடிய
வர்க்குத் தொண்டியுண்டொழுது
தலையே கடனாகக் கொண்டவர்.
சந்தரமூர்த்தி சகாயிகள் ஏவலின்
வழி நின்று முந்தியடைத்தவர்.

சோமாயாண்டான்--வைணவ சிங்
காசனாதிபதிகள் ஏழுபத்தாறாவரி
னொருவர்.

சோமாபி--சாரசத்தன்மகன். சகதே
வனுக்குப் பிறந்தவன். சோமகனெ
ன்றுத் சொல்லப்படுவன்.

சோமாஸ்கந்தர் } ஸ + ம + ஸ்கந்
ஸோமாஸ்கந்தர் } தா. சிவபெருமான்
உமாதேவியா இவர்க்கிடையே
ஸ்கந்தர் ஏழுத்தருளியிருப்பதொரு
மூர்த்தம். இம்மூர்த்தி உற்சவமுத
லிய காரணங்களால் ஆலயத்திலில்
லாதிருக்கையில், மூலவில்கதரிச
னம் பயனின்றென்பது சிவாஹுத்
துணியு. இவரே இடபாருட கஜா
ருட இரதாருட அசுவாருடாதிக
ளில் ஏழுத்தருளுவர். இது சிவ
பெருமானும் தேவியும் ஸ்கந்த
ரைச் சரவணப்பொய்கையிற் தழு
வியெடுத்த அவசரம். இது அவ்
டாருட மூர்த்தங்களிலும் பஞ்சவி
ம்சதி மூர்த்தங்களிலும் ஒன்று.

சோமி--ஒருசாமி. இவன் ஆந்தரரிஸே
ஜனரித்தவன். கல்விப்புணைம வாய்
த்தவன். புலகங்கட்குப் பொன்மாரி
யொழித்தவன். காமமேகப் புலவ

தாலும் பாடப்பெற்றவன்.

சோமேசர்--முதுகுளத்தாலும் செ
ண்ணக்கித்த குளத்தாலும் சிவ
பிரானுக்கு வழங்குத்திருகமம்.

சோமேசவெண்பா -- குளத் தாலி
ள்ள சோமேசரை மூன்றரிஸ வாக்
கித் திருவாகடுதரைச் சிவஞான
போகிகளியற்றியது. இதுமூன்றரி
ருவிகளிற் திருக்குற னொன்றும்
பின்னிருவிகளில் அநந்திவைத்த
சரிதை யொன்றும் அமைப்பப் பெ
ற்ற காரணத்தால் முதுமொழி வெ
ண்பா வெண்பபெம். இதுவே அந்
ங்கேச வெண்பா சிவசிவவெண்பா
முதலியவற்றிற்கு முதுணாவம்.

சோரன்--விக்கணனிற்சோரன். இவ்
வெரு சம்ஸ்கிருத கவிவாணன்.

சோலமலை--இது பழமுதிர் சோலை
யென்றஞ் சொல்லப்பெம். முருகக்
கடவுளின் ஆறு படை கீடுகளி
லொன்று. இது இக்காலத்த அழ
கர்மலை யெனும் பெயரால்விஷ்ணு
ஸ்தலமாக வழங்குகின்றது.

சோழநேசம்--இது தமிழ்நாட்டி மூ
லேந்தரில் சோழர்கள் அரசு செலு
த்தியநேசம். காலிரி லுள்ளுசெய்த
விற்புனனாடுடனவுப்பெம். "கடல்
கிழக்குத் தெற்குக் கரைபொருவெ
ன்னாறு, குடதிசைவிற்கோட்டைக்
கரையாம்--கடதிசையின், ஏனாட்
கிப் பெண்ண விருபத்த காதகா
தஞ், சோனாட்டிக் சென்னையெனச்
சொல்" எனும் வெண்பாவால் இந்
னவல்லவையும் விவரிக்காறு கதிர்த்
தரும். "சோழவளகாடு சோழநாட்
த்து" என நான்குபப் பிராந்தவாள்
அமுதவளக்கால் புகழ்ந்தோதப் சிவ
ந்தது. கருநாட் திருவானைக் காலிரி

பூம்பட்டினம் சதுர கதங்கள் ஒவ்வொரு காலங்களில் இராஜதாயி மூலக் கூடைத்தாயிருந்தது. கணக் கிழவரது சிவராமயிஷ்டனுராமயன் சிறை பூம்பட்டினம்.

செழைநீர் பிடிநீர்மெழைநீர் மான்
பெருஞ்சாந்தன்—மதுரைக் கணக்
காவலர் மகனார் நக்கரோரூர்த்
பாடப் பட்டவன். கச்சினூர்க்கினி
யூர்த் பெருஞ் சிவசுர ஐயாவில்
உத்தேசமுதரப்பட்டவன், வேளாண்
பிரபு, முடிபுடைமன்னர்க்கு உதட்
கொடை கோத்தந்திரியான்.

சோழவழிசாத்தகபாண்டியன் — மதுரைநகரில் அரிபுமர்த்தன பாண்டியனாக்குப் பின் அரசுசெய்த இம்பந்தோதாராம்பாண்டியன். இவன் மகன் சேரவழிசாத்தக பாண்டியன்.

சோழன் — சோழநேச ஸ்தாபகன்.
இவன் திகழ்ந்தனபெனத்திரனான
ஆரசிதன் மகன்.

சேஷன் இராசசூயம் வேட்டபெருநர்
கிள்ளி — புத்தத்தில் வல்லவன்.
கோச்சேரமான் யானைக்கடி சேய்
மாந்தரஞ்சேர விரும் பொறையை
வெற்றி கொண்டவன். இவன் தன்
பச் சேரமான் மாகென் கோவும்
காணப்பேர்த்த உச்சிரப் பெருவ
ஞாயிதமாயர். இவரைப் படிய புல
வர் ஞானையார், பாண்டரம் கண்
னார், உலோச்சுரைமுதலியோர்.

சேரமூன் துவக்கத்திலுள் பன்னித்தஞ்
செய் கலங்கிவ்வி செட் சென்னி—
சித்த பேர்வீரன், பலபேர்வனிற்
சுலங்கொண்டவன். இகனைப் பா
டியபுலவர் சேரனாட்டுகிறிச்சிறார்
காட்டான் மதுரைக்குமாரனாட், சேர
மூன் கலங்கிவ்வி செட் சென்னி

பெண்புகழ் படுகன். [முதலா]

சோழன் உருவப்பட்டு நின்றோடு
 சென்னி — இளஞ்சேட் சென்னி
 பென்றும் உருவப்பட்டு நின்றோடு
 சென்றது செல்லப்படுகன், சோ
 ழன் கரிசந் பெருவந்தான் தந்
 னை. ஈனகீர முநலிவந்தாந்நி
 த்தவன். அழுத்தர் கேயிடத்த
 மகட்கொண்டோனென கச்சினர்க்
 கினியருரைவாணரைப்படுமீ. இவ
 னைப்பாடியவர் பாணரும் பெருங்
 குன்றார் கிழாருமவர் [புறநா]

சோழன்களிகாற் பெருவளத்தோன்—
களிகாற்சோழனிற்காண்க.

சோழன் இன்னிகுவன்— (1) குராப் பன்னித்துஞ்சிய இன்னி காவன், கருஞ்சை யழிந்தகன். இகனைப் பாடிய புலவர் கோலூர் கிழார். (2) சோழன் குருமுந்தத்தத் துஞ்சிய இன்னிகுவன். கல்வி நடை வீர முதவியவற்றை மிந்தவன். இவன் இராசதாளி உடைபூர். இகனைப் பாடியபுலவர் ஆலத்தூர்கிழார் இடைக்காடனார் கோலூர்கிழார் மாறென்கத்தகப்பசலையார் முதவிகோர்.

தோழன் குறாப்பள்ளித் தஞ்சையின்
விவகாரம்—ஒருசேரலுடன் பகை
கொண்டு கருநாடக யுத்தம்.
தோஷம்மூலம் பாடப்பட்டது.

சோழன் குளமுற்றத்தத்தஞ்சியின்
 ஈரிவளகம்—புலமை சிறைத்தொரு
 சோழன். சிறகுபுதியான் பண்ண
 னைப்பாடியவன். அப்பாடல் புறநா
 ளுற்றினைந்த. கருஞ்சை முற்ற
 ளைசெய்த சேனை வென்றவன்.
 ஈனையும் வென்றிபு முண்டவன்.
 இவனைப்பாடிய புலகன்ன் ஆவத்
 தங்கியான் வென்றைக்குடி. நாசனின்

யானெடுத்த கப்பலையார் ஆளுர்
முலையிறார் ஐயர் முடையனார் கோ
யூர்கிறார் கல்விறையனார் இடைச்
காடனார் ஆடுதறைமாசாத்தனார்
கருக்காட்டிந்த நாயல் கண்ணனார்
முதலியோர் [புறநா]

சோழன் செய்தனான் — கோச்சென்
கட்சோழ நாயனருக்குகாமாந்தரம்
சேரமான் கணக்காலிருப்பொறை
யோடு பொருது அவனைப் பற்றிக்
கட்டிச் சிறையி லிட்டவன். பதி
னெண் கீழ்க்கணக்கி லொன்றான
கனவழி கதாபதின தலைவன். பொ
ய்கையாராத் பாடப்பட்டவன்.

சோழன் செருப்பாழியெறித்த இளஞ்
சேட்சென்னி—மிக்கவீரமுன் கொ
டையுமுடையோன். இகனைப்பாடி
யபுலவர் ஊன்பொதி பசுக்குடை
யார். [புறநா]

சோழன் கவக்கிள்ளி—சோழன் மாவ
னத்தான் தமையன். கவிசெய்யும்புல
மையன். போர் புரித்த வெல்லுத
லில் விரும்புடையவன். பாண்டி
நாட்டேழரண்களை வென்று புலிக்
கொடிநாட்டியவன். தாயத்தாரொ
டுபகைத்த அவர்களிருத்தஆளுரை
யும் உறையூரையும் முற்றுகை செ
ய்தவன். இவனுக்குச் சேட்சென்
னி, புட்பகை, தேர்வண்ணிள்ளியெ
ன்றும் பெயர்களவழங்கும். உறை
யூர்முதலணைகள் சாததனாராற்பா
டப்பட்டி உறையூர்அறவெறி கிறத்
தப்பட்டது. இவனைக்கோயூர்கிறார்
கும் ஆத்தர் கிறாரும் பாடியுனர்.
சோழன் கவக்கிள்ளி தம்பி மாகனத்
தனை—தாமப்பல் கண்ண னாரத்
பாடப்பட்டவன். [புறநா]

சோழன் கன்றுகுத்திரன்—சோழன்

துத்தான் கன்றுகு சொக்கப் ப
லவன். கவிபாடும் புலமைமிக்க
வன். ருபாசியுடையார்பால்விரும்பு
யும் தலிலினார்பால் தென்பு
முடையானொரை புறநானூற்றில்
இவன் பாடிய 190 - வது பாட்டி
னுல் அறியத்தரும்.

சோழன் செய்தலையான விளஞ்சேட்
சென்னி—ஊன்பொதி பகற்கு
டையாராத் பாடப்பெற்றவன். இவ
னாலாயிருக் தறியகாலத்த அக
பெற்றவனுலின் இப்பெயரேற்ற
வன். [புறநா]

சோழன் பெருத்திருமாவனவன் —
பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்தத்
தஞ்சிய பெருவழுதியில் கண்பரி
லொருவன். காலிரிப்பும் பட்டினத்
துக்காரிககண்ணனாராலும், உறை
யூர் மருத்துவன் ருமோதனாரா
லும் பாடப்பெற்றவன்.

சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்
கிள்ளி—தித்தனென்னுஞ் சோழன்
புத்திரன். தந்தையைப் பகைத்த
வறுமையுற்றுப் புல்லரிசியுண்டிடுக
காலிருந்து பின்னர் அகபெற்ற
முலையோட்டி ஆளுர் மல்லினைப்
பொருது கொன்றவன். இவனைப்
பாடினார் சாத்தனையார் பெருந்
கோழநாய்கன்மான் கண்ணனார்.

சோழன் மாவனத்தான்—சோழன் கவக்
கிள்ளிக்கிளவன். சோழன் தலன்
கிள்ளி தம்பி மாகனத்தானென்
றுஞ் சொக்கதுண்டு. தருப்பல்
கண்ணனாராத் பாடப்பட்டவன்

சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெருந்
கிள்ளி—சேரமான் அத்துக்குச்சே
லிரும்பொறையின் பகையசகன்.
உறையூர் அணிச்சேரி முடையோடு

பாசாந் பாடப்பட்டவன்.

சோழன்வேற்புறடக்கைப் பெருகத்
கின்னி — சேரமகன் ரூடக்கோ
கெடுஞ்சேரலாதனோடு போர்புரிச்
சிறுத்தவன், பாண்டாலும் சிறுஅத்
தையாராலும் பாடப் பட்டவன்.
சோழன் வேற்புறடக்கைப்பெரு
விரத்தின்னியென்றுஞ் சொல்லப்
படுவன்.

சோழியகேனாதி திருக்குட்டுவன்—

(1) சகை மிக்கவன். ஒறிச்சிறுநர்
மாடகன் மதுரைக் குமரனாராந்
பாடப்பட்டவன். (2) நெடுமுடிச்
கின்னியின்மத்திரிகளி லொருகன்.
சோனரூடாமணி பாண்டியன்—மது
ரையை பாண்ட ஐம்பத்தெட்டாம்
பாண்டியன்.

சோனகம்—ஒரு தேசம். ஆரியதேசத்
திற்கு மேற்பெயர்ந்தது.

சோனா—ஒராறு. கச்சிராசாட்டைச்
சார்ந்துளது.

சேனா

சேனகத்திசம் — ஒரு தீர்த்தம். இது
குபேரன் கந்தனவணத்தி லுள்ளது
இச்சேனகத்திச மனரே காயுவால்
திரௌபதியின்முன் வெறியக்கண்
டு அத்தகைய மனரொன்றுகேண்டு
மெனக்கேட்டப, வீமன் அதற்கிண
ங்கி அத்தனமே பெரும்பிரபாசமு
ற்றுக்கொணர்க்த கொடுத்தான்.

சேனகன்—ஒருகுடி. சுரகன் மகன்,
கிருத்தினமதன் பெயர்த்திரன். பிற
க்கையிலே தபோகியதியோதித்த
மகாத்மா.

சேனகந்தை—கிரேதன்மகன். மூதா
கதியென்றும் பெய ருடையான்.
இவன் கந்தன் வணத்தில் தோழிச

சோடு கிரீனபாடிச் சொன் டுருநி
கையில் குழம்பு மெனும் தாக்க
னாந் பாசைத்திற் கொண்டு போய்
மறைத்துவைக்க, உத்தத்திரன் அவ்
விராக்கதனைக் கொன்று இகனைச்
சிறைமீட்டு மணம் புரித்தான்.

சேனத்தரகாயபி—(1) திருக்கோனயி
பம். (2) திருப்பெரும்புலியூர் இத்
தேசத்திரங்கனில் உமா தேவியாரு
க்கு வழங்குந் திருகாமம்.

சேனத்தரபாண்டியர்—சேர்ம கந்தர
பாண்டியர். தடாசகைப் பிராட்டி.
யார்கணவர். சிகாமிசமா யுன்னவர்.
மதுரைமையாண்ட மூன்றும்பாண்
டியர்.

சேனத்தராதிகள்—கால்களைப் பென
த்தமத்தரி லொருசாரான்.

சேனத்தரியலகரி—சகலா சாரியர்
தேவியை துதித்த ஒருகூடது.
இது தென்மொழியிலும் செய்யப்
பட்டுளது.

சேனத்தரியத்தாதி—ஒரு தமிழ்ப் பிர
பாதம். சததிததியாயுள்ளது.

சேனத்தரேசர்—திருகாநரையூரில் சில
பிரானுகு வழங்குந்திருகாமம்.

சேனபரி — (1) ஒசிருடி. யமுனைத்
துறைபிற் பலகாலத் தவ மிருத்து
மாந்தாதாகெனு மன்னவ னிடஞ்
சென்று தனக்கொரு கன்னிகை
கேண்டுமென, மன்னவன் அத்தப்
புரத்திற் கனுப்பித் தன்குமாரத்தி
களில் யார்விரும்புமாயினும்மனஞ்
செய்திப்பதாகக்கூறி, இவர் கடி
வைக்கண்டு கல்லாக் குமாரத்திக
ளும் விரும்ப, அப்படியே மணம்
புணர்த்தி யனுப்ப, சென் காலம்
அவர்களைக் கிரீடித்துக் கொண்டி.
ருத்தவர். (2)கேதமித்திராண்டேன்.

கப் பெற்றவர். மற்றொரு சமயம் அச்சேவகர் அரசன் சிலிகையைத் தாக்குமாறு செய்ய, அரசன் இவரை மறாமென் றுணர்ந்த பனித்தூளுபதேசம் செய்ப்பெற்ற குருவாகக்கொண்டான்.

ஐடரபர்வதங்கள்—நீலகிரி நீலத்தகிரி இவற்றிற்கிடையே யுள்ள பர்வதங்கள்.

ஐடர்—ஐடரபர்வதத்தில் வசிப்போர்.

ஐடாகரன்—அனுமனார் கத்தமாநன கிரியிற் கொல்லப்பட்ட ஓரகரன்.

ஐடாபு—அதுரன்மனைவி சிவேனியிடம்பிறந்த இரண்டாம் புத்திரன். கசியபன் பெனத்திரன். சம்பாதிக்கெனவல். இவனைப்பற்றிய பிறவிடவர்கள் சம்பாதிப்பிற் காண்க.

ஐடிவன் — கோதமர் மரபி லுதித்த குருவன்.

ஐடினை—ஐடிவன்மகன். இவன் எழுவருக்குப் பொது மனைவி.

ஐத்தன்—சங்கரா சாரியர் முக்கிய மாணாக்கரிலொருவர். இவருக்குப் பத்மபாதரென்றும் பெயர்.

ஐத்தன்—(1) சோமகன் மகன். (2) விருஷதன் தமயன்.

ஐபகவரன் — ஸ்வேயசாரணியத்தில் ஒரு சிகஷேத்திரம்.

ஐமதக்கினி—மகருஷி. ரிசெருனிவர் புத்திரர். தாய் சத்தியவதி. இவர் மனைவி இரேணுகை. புத்திரர் உறுமதி உற்சாகன விதவாசன் பரகராமன் எண்கால்வர். இவர் மனைவி இரேணுகை தன்னார் கொண்டு வாச்சென்று கத்தர்வ தாசனடிய கர்த்த வீரியார்க்குனைக் கண்டு அதிசயித்த கத்ததுணர்ந்து, தன் புத்திரன்பரகராமனை கோக்கி இவ

னைக் கொண்டுசெவனபரகராமன் உடனே உடைவாளைபுருவி வெட்டியொழித்த தர்வதையை கோக்கித் தாபையெழுப்பித்தர கோக்கி மென அப்படியே எழுப்பியவர். இரேணுகை அதன்மேல் சிகார்த்தனைசெய்து சத்திகளி லொருத்தியாய்ச் சிவபக்தி சிகார்க்கனை முதலியன இல்லாமைப் பீடிக்குஞ் சிறு தெய்வமாயினன். இவனை மாரியம்மைபெயன்பர். இவற்றை பெல்லாமுணர்ந்த கார்த்த வீரியார்க்குனன் ஐமதக்கினி முனிகரைக் கொன் றொழித்தனன். அதனாற் பரகராமர் சினைக்கொண்டி கத்திரிடர்களை இருபத்தொரு தலை முறைகையரயின் துகம்சஞ்செய்து அவர் குருநீரால்பித்திர்ப்பணஞ் செய்து பழிவாக்கினன். இப்பாகம் நீக்கக் கடலிடைக் கண்டநாடாகிய கோளம் [மலையாளதேசம்] தானமாக கொடுக்கப்பட்டது.

ஐப்புடன் } தாரகாசர புத்தத்திலிற்
ஐம்பன் } தவன். இவனைக்கொன்றவன் இவ்விரன்.

ஐபுருமாரன்—அரக்கன். ரூர்ப்பணைமகன். இவன் தகை வித்யுஜ்ஜிற்றவன்.

ஐம்பு கோகவரன்—காவிரிக் கரைவிலுள்ள சோழகாட்டுக் சிவஸ்தவன் களிலொன்று. இது அப்புலிச்சம். கோச்செங்கட் சோழநாயகர் திருப்பணிசெய்தது. கவாமிபெயர் ஐம்புசேர். அம்மையார் அகிலான் டேகவரி. ஸ்தலவிறுந் தாகல். ஐம்புமாலி—பிரதமத்தன்மகன். இராவணன் கோலாபகரில் ஒருவன். அவமான் அசேகனை பழித்த

போது சொல்லப்பட்டவன்.

ஜயதேவர்—கடமொழியிற் தேவோ
வித்தமென தாவிபற்றியவர். இவர்
மனைவி பத்மாவதிக்குச் சண்மயி
ரான் காகிதத்தருவினர்.

ஜயதேவன்—(1) சாங்கு பெண்கள்
மகன் (2) பாண்டவர் விராடபுத்
ரில் அஞ்ஞாநவாசன செயற்பொ
ழுது கருவனுக்குப் பெயர்.

ஜயத்திராசன்—(1) எட்டாம் பிருசத்
திராசன் மகன். இவன் பாரிசுத
கயிரத்தனாதலின் அவன்பாலுதித்த
விஜயனுள் அவன் கயிரத்தாரும்
சூரனென்பவன். (2) கிருதராவ்
டரன் மருகன் (3) திதிசுமகன்.
(4) பிருசத்தாயன் மகன். இவன்
மகன் விசுவசித்த.

ஜயத்தவசன்—யது மரபிற் கார்த்த
வீரியார்த்தனன் ஜெஷ்டகுமாரன்.
இவன்மகன் தாலசங்கன்.

ஜயசுந்தி கர்மன்—பாண கயிரத்த
ஞரரசன். ஆத்திரதேசத்தின் மேற்
ஞன்னகரத்தையாண்டவன் [மணி]

ஜயத்தபுரம்—கீரியால் கிருமிசெப்ப
ட்டதொரு காரம். கௌதமர் ஆத்
சிரமத்திற் கருவனுள்ளது.

ஜயத்தன்—(1) இத்திரன்மகன். இவ
ன் போழினைன். இவனுக் கொப்
பாக மண்மதிலையும் குபேரன் மக
னான கடைபாளையும் அழகுநெற
வர். (2) விஷ்ணுபரிசாரகரி னொ
ருவர். (3) விசுவாயித்திரன் மகன்.
(4) தருமனுக்கு மருத்தவதிலிடம்
பிரத்த இரண்டாம் புத்திரன்.
(5) பாண்டவர் அஞ்ஞாத வசத்
தில் கிமனுக்கு கழுவெய்யபெயர்.

ஜயபலன்—அஞ்ஞாத வசத்தின் சக
தேவன் சொல்லப்பெயர்.

ஜயர்கன்—சத்தபாரம்பத்தில் கிருஷ்ண
செய்யப்பட்ட தேவருகறிசன். இவ
ர்கன் தொகையார் பன்னிருவர்.

ஜயவிஜயர்—விஷ்ணுவின் பரமபத்
தின் தவாரபாலகர். உன்னே பிர
கேசிக்கும்படி உத்த துர்க்காழ்மூனி
வரைத்தடுத்த அவரால் அகாரா
கும்படி சபிக்கப்பட்டே, திருமாவீ
டம் முறைவிட, அச்சப்பம் தடுக்க
முடியாததென, அகலன மாவின்
அங்ககாரபாலகத்திலும் தேவகி
ரிடத்தி லன்பவனா திருக்கலென்
மென, திருமால் கமக்குப் பத்தி
செய்வதாயின் பத்த ஜனனத்தி
லும் எம்மைப் பனைப்பதாயின்
மூன்று ஜனனத்திலும் உயர்ச
பதவியை யடைவீரெனென, இவ
ர்கன் தேவகிசைப் பனைத்தேனும்
மூன்று ஜனனங்களிலேயே தேவ
கிசை யடைவோ மென்று, இர
ணியன் இரணிய கசிபன்; இராவ
ணன் கும்பகர்ணன்; கிசையலன்
தத்தகர்சிரன் எனத் தொன்றித்
திருமாவைப் பனைத்த விஷ்ணுவின்
அவதாரமூர்த்தினொர் சக்கிரித்தப்
பட்டுத் தமது தவாரபாலகத் தன்
மைவை யடைத்தவர்.

ஜயன்—(1) யதுமாயினனான சாத்
தமிகன். (2) யதுமாயில் கருதே
வன் தப்பி அரசன் மகன் (3) விதி
காரகாரத்தச் சுருதன்மகன் (4) பா
ண்டவர் அஞ்ஞாதவசத்தின் தரு
மனுக்குப் பெயர்.

ஜாதகாரன்—ஒரு பிரமருஷி. ஸயாதி
கயிரத்தவன். இவன்மனைவி. ஜாத்
காரியின் மடியிற்சாய்ந்து சித்தினை
செய்கையில் சத்தியா காலமென்
தெழும்ப கெருண்டி சபித்தபுத்தி

—தீதவன்.

ஜூர்ஜரி—சாபிப் மனைவியான கத் தருவையிடம்பிறந்தவன். வாகனிக் கொடுவான். ஜூர்ஜரிமனைவியி.

ஜூர்ஜரி—ஜூர்ஜரிப் கான்சு.

ஜூர்ஜரி—உபரிசாரகர பேரன்.

பிரகந்திரதன் மகன். சகதேவன் தந்தை. மிமிவிர சாரத்தினன். இவன் தந்தை பிரகந்திரதன் மகப் பேரினறி மாழ்கிப் பன்னாள் கெத் தவம்புரித்த கெனெனாணிகர் பிர சாதித்த மாங்கனி யொன்றினித் தன் பட்டமெனியபால் கொடுப்ப அவன் அதை யிருகருத்தித் தான் ஒரு பாதியை துர்த்த தன் சக்க ளத்திக்கு மற்ருருபாதியைக்கொ டீப்ப, இருவரும் ரூப்பமுற்று அதை கூருகிய இருபின்னாகலிப் பெற் றார்கள். அப்பொழுது ஜூர்ஜரி யைப்பெயரிய அரக்கிமாயத்தால் அவ ற்தைத் துர்த்து சென்று ஜூரிடத் திவ்வகை அவையிரண்டும் ஒன்று சேர்த்தமையின் அவ்வியந்து பிர கந்திரத னிடம் கொடுத்தான். ஜூர்ஜரி ஒன்று சந்தி செய்யப்பட்ட காரணத்தால் ஜூர்ஜரி நெனைப் பெயரெய்தினன்.

தன் மருகன் கம்சனைக் கண் ணன் கொன்றமைக்காக வெரு ட்டு மதனாரவின்மேற்படைபெடு த்துச்சென்று கண்ணிணப்போரில் வென்று தவாரணைக் கோட்டிய வன். இறதியில்பாண்டவர் இராச ருவாயகத்தில், கண்ணிண விசத் துறையி விமசோனாந் கொல்லப் பட்டவன். இவன்விமனாந் கல்விச் சம்புட்ட கருமவீசரினொருவன்.

ஜூர்ஜரி—சாசனஜாதிப்பெண். மந்த

பாலருவி பத்திரி.

ஜூர்ஜரி—அரக்கி. ஜூர்ஜரிதன் இருகரு தினையும் சேர்த்த ஒன்று படுத்தி யவன்.

ஜூர்ஜரி—இரணியாகுள் புத்திரரி லொருவன்.

ஜூர்ஜரி—ஒரு ஸ்திரீ; பாண்டகரி லொருவனுள் விமனைக் கூடிச் சுருணைப் பெற்றவன்.

ஜூர்ஜரி—சகந்திரதனிலும்பிரகந்தை யிலுள்ளவன்.

ஜூர்ஜரி—ஒர்ப்பா ஸ்திரீ.

ஜூர்ஜரி—(1) கிமிபுத்திரன். இவனுக்கு விதேக நென்றும் மிதிவென் றும் பெயர்களுள். மிதிவெனிற் கர ணை (2) மிதிவெ மன்னரி லொரு வன் ஹரஸ்கரோமன் மகன். தர் மத்துவனுன்னென்றும் பெயர். இவ னான்மனை ஒரு காலத்திற் தீப் பற்றி பெரிய, மிதிதய் ககலைப் படாது, அவ்வரண்மனைப்புறத்தே புலரணைத்த தன் கெனயினத்திற் காக கோடிய கருணிகர லென துறவு என்றுவல்லவனாஞ் செய் தவன். (3) சீதைவின்பிரா.

ஜூர்ஜரி—(1) புரஞ்சயன்மகன் (2) புருவன் மகன் (3) பரிசுதித்து புத்திரன். அபிமன்யுவின்பேரன். உதக்கருணி உபதேசத்தாற் சர்ப்ப வாகஞ் செய்தவன்.

ஜூர்ஜரி—தண்டாரணியத்திவ் பஞ்சகடி தீர்த்தத்திற் கருதினான் ஓரிடம். இராவணன் ஆல பவ னசரியத்திற் மிதித கிசுத்தஜிடம்.

ஜூர்ஜரி—திருமால்.

ஜூர்ஜரி—(1) ஒரு புத்திரரினொன்று மகன் (2) ஒரு மகருகி. பெரும் பிரயாகத்தடகப்பிரதன் கொண்டு

வந்தவன் தன்மையான கழியை
பிறைத்து வகுத்து கண்டி வா
மழியுமென்று அதனை யுட்கொ
ண்டி மீண்டும் பசேதன் வகுத்தி
கேட்டபொழுது தன் வாத வழி
யில் விடுத்த ஜாஷி யென அதற்
குப்பெயராகியவன். இவன் மகன்
கமந்திரன்.

ஜாஷி—ஒரிருடி. தவஞ்செய்தவொ
ண்டிருக்கையில், இவர் சடையில்
பெட்டிக் குருவிகள் கூடி கட்டிக்
குஞ்சு பெரிதது கசிந்தன.

ஜாதகர்ணி—சாக்ஸியன் செஷன்.
இவன் சீடன் ஜா-லி

ஜாததேவன்—ஆலையிமுதலியகடி
வமரகி விளவகும் அக்கினி.

ஜாஷி—கேசை. இக்காரணம்ஜன்னு
முனிவரின் கண்ணக.

ஜாபாலி—(1) தசரதரூபன் காலத்
திருத்த ஒரிருடி. இவர்கையாலிகர்.

(2) ஜாத கர்ணி மாணவனான
ஒரிருடி.

ஜாமத்கினி—ஜாமத்கினி முனிவர்
குமாரனு பசராமனுக்குத் தத்
திதார்த்தமாம்.

ஜாம்பவதி—ஜாம்பவத்தன்மகன். தன்
னை அஷ்டபாரியரி லொருநதி
சம்பலிப் பெற்றான்.

ஜாம்பகத்தன்—(1) கக்கிரீவன் மக்
திரியாகிய கடியரசன். (2) சிய
வத்தமணி கைகுமாறுகண்ணனாற்
கொல்லப்பட்டவன்.

ஜீமூதகரணன்—(1) ஒருவித்தியாத
சன் ஒருகலை குமாரனைக் கைக்கு
நியித்தம் தந்ததேயத்ததைக் கருட
கூக்குக் கொடுத்த பிரதாபவான்.

(2) கொள்தம் புத்தர் அகதாரக
னின். ஒருகனூ கண்ணப் பட்ட

வன். ஜீமூதர்ஷாவி செய்த கா
கத்தம் இவன் சரிதையகட்டதம்.
ஜீமூதன்—வது மரபில் விப்புகழன்
புத்திரன்.

ஜீவராண்டான்—கவணவ கிந்தை
குதிபதிகள் எழுபத்து கரங்கரி
லொருவர்.

ஜீவகன்—ஒருதுபர்ணம் இரதசுரதி.
ஜெஷ்டாதேவி—ஜீயேஷ்டா தேவி
யிந்தாணக.

ஜெயினி—வியாச தேவரில் ஒரிருடி.
சாமகேதி. மக்கண் தேவரசன்
தர்மபகதிக னிடம் உபதேசம் பெ
ற்றவர்.

ஜெனன்—இரவி லுன்னுதகர்கள்.
வேதத்தாத கம்பாதகர்கள். ஜீகர்

ட்கு இம்மை செய்வகாரதெனக்
கொல்லாவிரதமே அங்கட்குமக்
கியலேம். இவர்கட்குக் கட்டவுன்
அருகதேவர். துஷ்யதாம்பரர் திகம்
பரரொன இருபாற்படுக. இய்
தத்தினர் காஞ்சி மைகுர் ருதலிய
விடக்காரி லுனர்.

ஜெனகேஷ்வரியன்—கல்லப் பேர
ங்கலையும் வெறுததர் கரையிலிரு
ந்து நீங்காயியத் தவஞ் செய்த
முததி யகடந்த ஒரு முனிவன்.
[சைகடி]

ஜயாமகன்—வது மரபின் ரிகிகண்டகன்
விதர்ப்பன் தந்தை. கிளையுஞ்
தம் கழங்கும்.

ஜீயேஷ்டா—கிரீடாப்தி மதனகாலத்
திற்பிறந்தவன். வரணன் மனைவி
யரிலொருத்தி. இவனை ஜீேஷ்டை
[புத்தரன்] கெத்துக் கொத்துவர்.
இவனுக்கு காகனம் கருதா-கெ
டகரகடி-புத்திரன் அராமன்-பேர
ப்பிள்ளைப் பவன் மகாபவன்-கி

த்பு எம்போர் புத்திரி காசித்தை.
 ஜோதிஷம்—வேதாங்கம்—ஆரண
 கொந்து,
 ஜோதிஷமந்தம்—கவையம்பு மத
 புத்திரி சொருவன். குத்திவச்
 கரன். இவன் புத்திரர் அழகர்.
 ஜோபநாஸனமூத்தி—மூன்றாவ்
 னுள் காங்கு காங்குள்ளொண்டு
 வானுதான் மாணியில், கண்
 னன் விடுத்த தீதனகரத்தின் வீத
 ட்சிபெ செமூத்தி. இமமூத்தி
 வைப் பூசிப்போர் சங்கரகரீடபு
 மகவன். இம்மூத்தி கருட்டுப்பன்
 னியிற் பிரதிஷ்டித் திருப்பதாகச்
 சேன்வி.
 ஜோபநாமூட்டம்—சத்தி பீடம்—
 அறபத்தாங்கனாகொன்று. இது
 இக்குறியிலுள்ளது.

ஞா

ஞாயிறு—திருவெற்றியுருக் கருவெ
 ன்னதோருர். இதுவே சங்கிலிநாச்
 சிவாச் திருவந்தாராகுத்திரம்.
 ஞாயிறமியுள் — தொண்டை காட்டு
 இதுபத காங்கு கோட்டம்—
 கொன்றைய புழந் கோட்டத்த.
 ஞாயிறென்று மூரில் வேளான்
 குலத்திலவதரித்தவர். இவர்குமாரி
 சங்கிலிநாச்சிபார் (கந்தாரூர்த்தி
 கலாமின்மனைவியரினொருவர்.)
 ஞான லோம்பையர் — பட்டினத்
 தகவனின்நாயார்.
 ஞானசத்தி—இச்சாசத்தியில் ஆயிரத்
 தொருவதொண்டது. சங்கரன்
 மாக்னின் சங்கவ்னையும் அங்கன்
 மகனாக் டோன தருகனாபுயன்
 போசவ்னையும் உபாநாத்திரயன்
 கவீனின் தம் உண்டாக்குவது. சத்

தங்கு ஞான வெளியாய்ச் சங்க
 சகூடாதி வந்தாற்றயமான தே
 ஜோருபமா புன்னது.
 ஞானப்பிரகாரவாயின்—சூதாட்டு
 கோண் குலத்தினர். இவர் வட
 மொழியில் வல்லவர். திருவண்ணா
 மையிற் காஷாயம் பெற்றவர்.
 பெளஷ்கோமத்திற்கு வடமொழி
 விவாச்சிபாணஞ் செய்தவர். சித்
 தாந்தகோமணி - பிரயாணநிபித
 முதலிய துண்ணியற்றியவர். செ
 ஞான சித்தியாருக்குத் தமிழுரை
 வெகறை செய்தனர். இவர் உதம்
 சிவசமாசம்.
 ஞானப்பூங்கோதை— திருக்காளத்தி
 யில் உடாதேவியாருக்கு வழங்குந்
 திருகாமம்.
 ஞானசங்கிலியம்மை — திருச்சேறை
 யுரில் உடாதேவியாருக்குவழங்குந்
 திருகாமம்.
 ஞானகாவிட்டம்—உசிட்ட மூனில
 தால் வடமொழியிற்செய்யப்பட்ட
 யோதன். இது தசாத ராமனுக்
 குபதேசித்தது. இதனை ஆனந்தா
 ரென்பவர் தமிழ்ச்செயிபடுத்தினர்.
 ஞானமெட்டி—இது ஒரு வேதாந்த
 தம்போல் விளக்குவது இதனை
 யாக்கினார் இவரென்ற கங்கு புல
 ப்படவின்மை. திருவண்ணாமலை
 செய்ததாச்சி சிவர் தொண்டுகா
 வினும் அதன் சொற் போக்கும்
 பொரு ளமைதியும் அருளுடைய
 தன்மொன கங்குவிளக்கும். அன்றி
 யும் தமக்குப் பிற் குறன்றிய கம்
 பகாடகையிழித்த“எம்பன் வம்பன்
 அநிதா மாயனத்தி கடுகம் பொ
 ம்தாம்” என கருக்காலன் குநி
 த்து மூர்குருர். இவ்வேதாந்

அசத்தர்ப்பக்கம் பலவுள காலின்
திருவள்ளுவராத் செய்யப் பட்ட
தன்னைப்பது மாத்திரம் துணிபு.
ஞானமிர்தம்—ஒரு கால சமய சாத்
திரம். இது காலசோல் எழுபது
அகவற்பாக்களாகத் தக்க முறை
யே பதிபகபாச விவக்கணைக்கோ
விவக்கடகத.
ஞானஞதயம்—ஒருவேதார்த்த தாக்.

டி

டிபகன்—ஹம்சன் சகோதரன். இவர்
கனிகுளரும் சிவபெருமானே கோ
கித தவஞ்செய்த ஆயுதக்களர்
விறகர் காரம்பெற்றவர். ஐராசத்த
னுக்கு கண்பராயக் கண்ணனுடன்
அடிக்கடிபோருக்குவருவதுகண்டு,
டிபக னிறத்தானென ஹம்சனுக்
கும், ஹம்சனிறத்தானென டிபக
னுக்குக் கூறிச்செல்ல இருவரும்
பரஸ்பர ஒற்றமையா விறத்தனர்.

த

தகடா—ஒருர். இதுவடமொழிப்பெ
யர் தமிழில் தகடுரென வழங்கும்.
இது மைசூரி ராச்சியத்தினுள்ளது.
அதியமாளென்றும், இராஜ ராஜ
கடுத்திர என்னதற்கு சொல்லப்ப
ட்ட கோளதேசத்தரசன் மகனான
எழினி பெண்பயன் அரசு செலுத்
தியவிடம்.

தகடு ரெறித்த பெருஞ்சேர விரும்
பொறை—எட்டித்தொகையுளொ
ன்றான பதிற்றுப்பத்தில் எட்டாம்
பத்திரை அரிசெங்கிழார் தன்மீது
செய்ததற்கு ஒன்பது துறையாம்
பொற்காணையும், தக் கிவ்காதைத்
தையும் கொடுப்ப, அப்புறவர் இர

த்து வேண்டி கோடத் தைக்கி,
அக்காசியலை மீண்டும் பெற்ற,
தனது மத்திரச்செழுமை கொடுத்த
வன். இவன் பதினேழியாண்டு
அரசவீற்றிருத்தான்.

தகடுர்—தகடாவிற்காண்க.

தகடுர்பார்த்திரை—ஒருதாவ். இதனாற்
க்குறைய இறாது இக்கு மக்கும்
வலித்தக்காட்டாக மிகச் செலைய
யுக்களை யுடைபது.

தக்கடாசுப்பராணி—இது காலசமயத்
தின் அருமைகளையும் திருத்தொ
ண்டர்களின் மேல் பாட்டையும
பாறாட்டிக்கூறுங் கண்ணுறுதாழி
யாக வட்டவிய ஒருதாவ். இதன்
ஆசிரியர் கூத்தன் கவிச் சக்கரவர்
த்தி. இத்தருப்பமையதோருரைபு
ன்னதாகக் கேள்வி.

தக்கன் } (1) காளிபண்டிதன் விசத்த
தகடன் } ருணை மகன். பரிசுபித்த
பாம்புகடித்திறத்தகமயால், அகன்
கனை ஐனயே ஐயன் சர்ப்பயாகஞ்
செய்து சர்ப்பங்களைக் கொன்ற
பொழுது ஆஸ்திகனாற் காக்கப்பட்ட
கன். தென்றிசையிற் பூமியைத்
தாக்குகோன். (2) பரதன் மகன்.
(3) யதமரபில் கசுதேவன் தம்பி
யாகிய விருகன் மகன்.

தகடுரென—பரதன்மகன் தகடுனாற்
தாரதேசத்தில் கிருமித்த ககன்.

தகடுப்பிரஜாபதி } பிரமமாணச புத்தி
தக்கன், தகடன் } ரரி கொருவன்.
கவப் பிரஜாபதினி கொருவன்.
இவன்மனைவிவர் கிததவல்லி அரி
க்கிளிமுதலியோர். இவன் பிரமா
யின் அய்குடித்தினின்ற ஐனி
த்தகடுனென்று செலுத்தக்கடும்.
சிவபெருமானே கோகிதத் தகடுன்

உட்கொண்டேயின்பது புத்திரியைப் பெற்று விவபெருமானுக்குத் திருமண முடிப்பித்தவன் [தாக்கா வாயிற் றானா] அகவியியதி இருபத்தேழு புத்திரிகளைச் சந்தி யுக்கு மணஞ்செய்தவன். [சத் திரயிற் றானா] இவன் விவபெரு மானை மதியாமல் ஒரு யாகஞ்செய்த னவன்பின் விவாகஞ்செய்த திரு வந்திரேவர் அங்குந், விவகவி யைத் தருகவென, இவன் மறந்த கையின் இவ்வாக மழிக்குணக் கூறிப் போயினர். உடனே விவ பெருமானுக்கு நறந னோபாக்கினி யில் வீரபத்திரருநித்தக் கானிகா தேவியுடன் பலபூதப் படைகள் புடைசூழத் தக்க வாகத்தையடை ந்த அருகுண்ட பலதேவரைக் கரம் சிரமுதவியனதணித்த வாகத்தை யழித்தத் தக்கவர்களை யறுத்த னர். பின்னர் உமா தேவியாருடன் விவபெருமான் ஆண்டுற்று உமா தேவி விருப்பிப்படி இறந்தோர் படைகளும் உயிர்பெறச் செய்கை யில் பிரமன் தக்கனைக் காணும் அவனையும் எழுப்ப வேண்டிமென வேண்டி, அவன் தலை காணப்படா கையின் ஆட்டுத்தலை யடைந்தெ ழுப்பினர். தக்கவர்களைச் சிவபெரு மானைப்பணிந்து, பலகால் தவஞ் செய்த ஒரு விவக்கனைத் தலைவ ருயினன்.

தகையுஞ்ஞாநமுந்தி } அக்டடாவுத்
தகையுஞ்ஞாநமுந்தி } டமுந்தவ
களில் ஒரு கெழுந்தி. இது வீர
பத்திரமுந்தம். தகையுந்தைத்
தகையுஞ்செய்தவையின் காணப்
பெடர். தகையுந்நாபதியிற் காண்க.

தகையுந்நாபதியி- (1) கெழுந்திவளி
வென்ற, கையையத்தின் கன்னால்
விருகாரிழியில் கையையிக்கு மென
மெனெனும் வண்ணஞ் சிம்முந்தி
கையாட்டித் தததகைய தேசஞ்
செய்த முந்தி. இது அக்டடாவுத்
முந்தத்தகையினென்று (2) பாண்டி
காட்டில் திருத்தகையினில் கசுத்த
கார்த்திகனெனும் வேதியன்மகள்
[சிவப்]

தகையின- (1) ருசிப் பிரசாபதிக்கு
(சகாயம் புமகன்) ஆகியிடத்தில்
உதித்தவன். தன் அண்ணன் யஞ்
ருனை மணம்புரித்தவன் (2) காம
ருபதேசத் தததன் பிரிய தர்மன்
மனைவி. பார்த்தியவில்க பூகையில்
விசேஷ பத்தி புடைபவனா யிரு
ந்து முத்திபெற்றவன் [சகையு]
தகையுட்கையெனும்- புறகையு
பாடிய புலகர்களில் ஒருவர்.

தகையுடன் } பத்துத்தலைவையுடன்
தகையுடன் } யுங் கென்பது பெர
ருன். இராவணனின் காண்க.

தகையுந்நாபதியி- கதவ [கதவ]
காலியமான ஒருவடதால். பத்துத்
ருமாரர் விஷயமாகச் செய்யப்பட்
ட்ட துளாகலின், இப் பெயரேந்
தது. இதுவே யாகதினார் தண்டியா
சிரியர். இதுமுத்தபகைம் இறந்து
விட்டதென்றும், அதுதேவதேவ
பட்டரார் செய்த தோக்கப்பட்ட
தென்றஞ் சொல்கிறார்கள்.

தகையுடன்-கொல்லாமை திருடாகை
கியபிரியாகை பெய் உருமை
கன்னுண்ணுண்க் கெழுநியை யஞ்
சகையென்றும், இவை இவ்வாத்
தாக்கெல்லாம் உரியனகென்றும்;
இவ்வகத்தோடு இவ்வில் தாய்கை

வில்லாத உணவைப் புரியாமை, சந்தன முதலிய மணமுள்ள பொருள்களை உபயோகியாமை, தரை விற்பாய் கேலே படுத்த வெணு மூன்றாண்டுக்கா அஷ்டாங்க சேவென்றும், இவை இவ்வறந்தாரில் நிஷ்டாபரர்க்கே புரியன வென்றும்; இவ் வெட்டினோடு கடனம் தே முதலியவற்றை விரும்பாமை, பொன் வெள்ளிகளைத் தொடராமையிரண்டுக்கு சேரத் தசலே மென்றும் இப்பத்தம் தூவி கட்டே புரியன வென்றும்; இப் பத்தில் வியபிசரியாமை நிறை விடத்தில் பிரமசரியம் உதரப்படு மென்றும், தர்மிக குத்திரமெனும் பெளத்த துஷ்டம். [மணி]

பாதம்—(1) கன்மாடபாதன் பெளத்திரணிய மூலகன் மகன். இவன் மகன் விருத்தசர்மன். (2) அஜமகாராஜன் புத்திரன். இவன் அறுபதி னாயிர வருடம் அரசு செலுத்தியவன். இவன் மனைவியர் மூவர். புத்திரப்பேரின்றிப் பன்னாள்வருத்திப் புத்திர காமேஷ்டி செய்து கௌசலையிடம் இராமனும், சுமித்திரையிடம் இலக்ஷ்மணனும் சித்தருக்கனும், கைகேயியிடம் பாதனும் புத்தவ ராகத் தோன்றப் பெற்றவன்.

ஒருகாலத்தில் அந்தணர் சிறுவனொருவன் விருத்தர்களான நாய் தகைதவர்க்கு நீர் வேட்டை தணிக்கத் தடாகத்திற் கரைக்குகை வில் நீர்முத்துகொண் டிருக்கையில் குருகுமெனக் கேட்டகொலியால் யானையென்று ஒருதி அம்பிவழித்தியதனால் அவனிறப்ப

அம்முதியே நிருவரும் புத்திர சோகத்தா லுயர் துறக்கையில் தசரதனையும் தம்மைப் போலப் புத்திர சோகத்தாவிதற்கும் படிசுபித்தனர். அதனாலேயே இராமனைப்பிரித்து உயர் துறத்தவன். [கைகேயிற் காண்க] (3) யதமரபில் கவரதன் மகன் (4) உரோமபாதன்.

தசாரகன்—(1) கர்விகுதி புத்திரன். விலோமகதன் தந்தை (2) மதுரை வையாண்டயதுருமன்னன். காரி ராசன்மகன் கலாவதியை மணந்து அவளைக் கலக்கப்புகுனையில், அவன் சிவகைக் கயில்லாத உண்ணக் கலவெனென, கர்க்கமுனிவரிடம் திணைபெற்றுக் கொண்டு வந்து அவனைச் சேர்த்து வாழ்த்திருத்தவன். தசாரணம்—ஒரு தேசம், காரிக்குத் தென்மேற்கிலுள்ளது.

தஞ்சை இராஜரஜேச்சரம்—சோழ னாற் பிரதிஷ்டிக்கப் பட்ட சிகாலயம் ஏரண்டமுனிகுனித்தாண்க. தஞ்சைமாமணித்தேவியில் — ஒரு விஷ்ணு ஸ்தலம். காவிரித் தென்கரையிலுள்ளது. பராசரமுனிக்குப் பிரத்தியக்ஷம். பூதத்தாழ்வார் திருமக்கையாழ்வார் மக்களாசாணம். நீலமேகப் பெருமான், செங்கமலவல்லி, செனத்தரிய விமானம். கன்னிபுஷ்பகாணி அமுதநீர்த்தம். வீற்றிருத்த திருக்கோலம்.

தஞ்சைவாணக்கோவை—மாறையாட்டிலுள்ள தஞ்சைக்கூரி விருத்தவனும், பாண்டியன் கந்திரியுடைய கான்னென்றுத் தலைவன்மீது பொய்யாகமொழிப்புலவர் பாடியது. காந்தவிராசுரம்பி வியற்றிய அகப் பொருள் வினக்கமெனு மிலக்கண

னவிற்கு இவ்வியமாத அமைந்த
வந்தது. இவர்க்குக் குன்றத்தார்ச்
சொல்பெயராகக் கிற்றி உரை
செய்தனர்.

உதகைப்பிராட்டியார் — மதரை
வையாண்ட மலையுதகை பாண்டி
வன் மகப்பெயரினதிற் தன் மனைவி
காஞ்சன மனைபுடன் பங்குள்
தகைவிடத்து, புத்திர கையேகடி
பெணும் யாக்குசெய்ய, அப்பாசத்
தனின்தும் உமாநதியே முறை
வயதன் பெண்குழந்தைபா புதி
க், அகன் "கைத்தற் பேற, தா
வித்த மகஞ்செய்தே தையுமொரு
பெண்மனைகற் தத்ததோரே, மு
வித்த கைகொருக கருபெண்ணு
முனைமுன்றும் முகித்த யாற்குர்
கைகாத தென்பினோ" என்ற
மனம் கருத்தகையில், "மன்னா
தின் திருமாட்டு கைத்தற் போற்
கடக்கைத்தம் கழாது வேதஞ்,
தொன்ன முறை செய்த பெயர்
தடாநகைபென் திட்டிமுடி குட்டு
கையிப், பெண்ணையா டகை
கைகன் கரும்பொழுதோர் முனை
மறையும் புதிமாய்க்கெல்" என்ற
அசிரி புண்டாகை களித்து, அவ
கைமே செய்த உரிய பருவதே
மகட்டு மன்னுட்டினை வளித்த
காருட்டை யடைப, பிராட்டி
மதமுறைப்படி செககோல்செலு
த்தித் திவ்வியஞ்செய்த திப்பா
கர்க்கையும் கென்றுகைகையத்த
வண்க, கெயிராணுன்கத்த தாயோ
பொர்க்கோலக்கொண்டு கருத்தரு
கட்டின்கு, கண்ட மத்திரத்தினே,
குருமுனை மறைப கைகையும் அக்க
குககென்கு, அருகிருக்க கையி

பெணும் கத்திரியால் தக்கை
கிவரேபென்க கருதி கித்தகையி,
கெபெருமான் 'கிவரகைக, யாம்
கத்தமனைப்பேன்" கைக்கை, அக்
கைமே மதரை யகைத்தகைக்குத்
கெயிரான் கைமகைத்தகைகை
த்தடன் கருத்தருகித் திருமனம்
புரிய, கெயால கிருத்த உக்கிர
குமையாண்டியகை மகைக கைய்
த்த, இகைகருகை கைகை புத்த
கர் [காஞ்சனையின் முற்பிற
ப்பின கிச்சகைத்திந்தகைகை]

தண்டகன்—(1) இக்கைகை மகன்.
இகை ககைத்த கைகைத்த விடமே
தண்டகை கைகையகை கைகைக்கும்.
(2) குமையகைகையின் இக்கைகை
கைகைகைகை. (3) கையகைகை.
இகைகைகை.

தண்டகைகையின்—தண்டகைகை
பெயரிய இக்கைகை மகன் கைய
கிரைகையா கைகைகைத் தக்கை
யால் கைக்கைத்த தகைத்தப் பட்டு,
கித்தகைகைகைகை மதமத்த கைகை
கைகைகைகைகைத் கைகைகைக்குத்
கைகை கிருக்கையில், அகர் மகன்
அகைகையக் கைகைத் கையப்ப
கை, கைகை கைகைத் கைகைகையும்
அகன் கைகைகையும் கைகைகையா
கைகைகைகை. கைகைகையும் அகன்
கை புறமுமே தண்டகை கைகைய
கைகைப்படுக.

தண்டகைகை—(1) இக்கைகை (2) கை
கை முகைகைகைகைக்கு கைகைக்கும்
திருகைகை. (3) கைகைகை கைகை
கையும் கைகைத்தகைகை கைகை.

தண்டகன்—தண்டகைகைகைகை,
தண்டகைகை—திக்கைகை. இக்கை
கை கைகைகை, கைகைகைகை

குப்பிதா.

தந்திர—(1) குமாரசம்பாடலினிற் இவ்
கவிஞர்வரிசையொருவன். (2) ஒரு
கடவுள் புலவன் கவிதாசொகு
கன்பன். போஜ சமஸ்தானத்தப்
பிரபல பண்டிதர் ஒன்பதின்மரி
வொருவன். இவனும் செய்யப்பட்
டவை தாகுமார் சரிதம் கவிதா
தரிசம். இக்காவியாதரிசனமேதன்
டியவன்காசமொனத் தமிழில் மொ
ழிபெயர்க்கப்பட்டது.

தண்டியபுகடனையனார் — அறபாண்டு
மலைகாவயம்மாருவொருவா. அந்த
கோவையே ஐனித்த வெபத்தி யிரு
திரவால் திருவாருந்த திருக்குளத்த
மண்ணைக் கூடையில் கொடுத்த
கொண்டு தடவிச்சென்றவகையில்
கொட்டி வருவையில், அகளுக
சமணர் இழித்துப்பேச, வெபிதா
னைப் பிரார்த்தித்ததி கண் பெற்ற
அச் சமணர்களைக் கண் கீழ்த்த
வனினின்று நீங்கும்படி செய்த
அவர்கன் பாழிசையுடைத்த அக்
கோனாள் திருக்குளத்தைக் கட்டி
முதலியகட்டத்தவர்.

தண்டியபுகடசா—தமிழ் அவர்கா
தன். கடமொழிச் கவிதாத்திசத்
தின் மொழிபெயர்ப்பு. முன்னு
கிரியப் பெயராலேயே கழிக்கு
நது. இதபொதுவணிபொருளணி
சொல்வணி பென மூன்றியனும்,
தாற்றிருத்த மூன்று குத்திர
வனையே வினங்குவது. கச்சினார்
கெரிவர் முதலிய உதாரபாகிரியர்
கொடுத்தான் கன்னகையின் அவர்
கவத்திற்கும் முத்தியதென சூதி
கப்படுகி.

தண்டியபீடம்—தந்திரபீடம்என்றது

பத்த காவனொ ளொன்ற. இது
சண்டமுண்டியினுள்ளது.

தண்டிசர்—தண்டியபுகடன் காவனார்
காவன்.

ததிமுசன் — கச்சிரிவன் மாதவன்.
காவாசெனாவிரியு மொருவன்.
ததிவார்க்கன்—அக்கன் மகன்.

ததிசெ—(1) மருவியி நெத்த வெபத்
தர் ஒருகாலத்தின்விஷ்ணுநாரகன்
காரணமாகத் தம்மை வெபித்தத்
கக்காக்கைப்பிரியோகிக்க அவத
தத்தம் கச்சிரி வாக்கையிற் பட்டு
காவடியைச் செய்தவர். தமதாத்த
வால் தமது காற்பெரு கிரவியி
ன்ற பல விஷ்ணு வடிவக்களைப்
படைத்த அகமொடு போருக்கு
விட, விஷ்ணுசெயாமல் துதித்தப்
போற்றவிகேத்தவர். தக்காசாத்தின்
கெபெருமையுக்கு கவிக்கேசிக
யென்கொன்ற பலவகையாகையி
க நியுக்கேனாகையின், தக்கனைத்
தகவியுக்க வென்றது, அங்குநித்
பிறகேகர்களைக் குரனும் கருத்த
கென்றதும், யெதிரவர்களை நீக்கி
விஷ்ணி குத்திரக்க தானகளை
யிருத்தகு வெபத்தி வத்தவர்களை
குக்கென்றது சபித்த பெரியோர்.
இத்திரவ் விருத்திராகாரிகக் கொ
க்கசாக்குத் தன்னை கச்சிரம் கவி
வத்தசெனத் தெரித்த திருமாவி
டம் கின்னப்பிக்க, அவர் “கூதிர
ப்தி மதன காவத்தின் அமரரும்
அகரரும் ஆபுத்கேனோ கருக்கப்
படாதென்ற ததிசெனாகிவர் பால்
கவர்க்கன். அகந்தை ஒருவரும்.
கீக்கேக்கேனாகையின் அம்முனி
வர் விஷுக்க அவர்முதல்கத்தகதி,
கேக்கத்தகது. அதனைக் கீக்கே

மூன் அவர்கொடுப்பர்¹¹ என, இந்திரன் அங்ஙனமே யாகிச்ச, தம்பிராணகாயுடை யெழுப்பிப் பிரமரத் திரகழியாக உடம்பை யகன்று, மூத்தி யடைத்தவர். இவ்வுலகில் புகழுடம்பை நிறுத்தியவர். ஒருகாலத்தில் சரசுகதிகதியில் இவர்வீரியம்விழ அதினின்றும் விருஷிதோன்றினன். (2) ஒரு ஆதிகைகவலேதியர். சிவபக்தியிற் நிறத்தவர். தம்புத்திரன் சிவபூஜையிற் குறை செய்த சித்தப்பிரமைமால் வருத்தாகையில், இறைவனை மிகுதியும் பிரார்த்தித்து அத்துயரை யொழிப்பித்தவர்.

தத்தகன்—மாமெனும் உடமொழிக் காவியஞ்செய்த மாகன்பிரா.

தத்தன்—வேகன்புதல்வரிலொருகன் தத்தாத்திரேயர் — அத்திரிக்கு அருகையிடம் பிறத்தவர். இவரை விஷ்ணு அபிசமென்பர்.

தத்துவப்பிரகாசம்—சித்தாத்த தூல்களிலொன்று.

தத்துவப்பிரகாசர்—தத்துவப்பிரகாசமெனஞ் சித்தாத்தனாலாகியவர்.

தத்துவராமர்—வீரையென்னு மூரில் அத்தணர்குலத் துதித்தவா. இவரும் சொரூபானந்த சென்பவரும் உடமொழி தென்மொழி வல்லுநர்களாய்ச் சந்த்ருகைத் தேடப்பறப்பட்டு, மூன்னை குருகைத்தேடுபவர் மற்றையோர்க்குக் குருகாவ தெனு கீயமம் செய்த கொண்டு, சொரூபாகத்தர் தெற்றிலும், இவர் உட்கிணுஞ்செல்ல, சொரூபானந்தர் குருகையடைத்து ஞானதூல்களைச் சந்த உண்மை யுணர்ந்தவர். தத்துவ ராமர் சொரூபானந்தரை

கீயமனப்படி குருகாகத் கொண்டு அவர்பால் ஞானதூல்களைப் பவின்று தமக்குள்ள கலிசெய்யும்வன் மையால், சசிவர்ணபோதம் பாடு துறை தத்துவாயிர்தம் சிவப்பிரகாசகெண்பா ஞானவினோதன் கலம்பகம் அமிர்தசாகரவெண்பாடுஞ்சவினோது கலிமடல் கலித்துறை யத்தாதி மோகவைதப்பரணி முதலியபலதூல்களைப் பாடியவர் இவர் மகாஞானிகளி லொருவர்.

தத்தை—ஜம்பன் புத்திரி. இரணிய கசிபன் மனைவி.

ததுறான்—காசிபர்க்குத் தோன்றிய ஒருவகை யசுரர்.

தமர்வேதம்—உபவேதம் நான்னறு னொன்று. யசர்வேதச் சார்பாயுள்ளது.

தத்தகாதகன்—ஒரிராக்கதன். அரிச்சத்திரனை மாயஞ்செய்ய விசுவாமித்திரரார் படைக்கப்பட்டவன்.

தத்தவத்திரன்—இடையெழுதன்னல் களிலெருவன். விருதசர்மன் புத்திரன். இவன்நாய் வகதேவன்தன் கையாகிய சுருததேவி. இவன்கண்ணொற் கொல்லப்பட்டவன். விஷ்ணுவின் துவாரபாலர்களாயிருந்து சபிக்கப்பட்டவர்களில் ஒருவன். மற்றையோன் சிசுபாலன், தத்திரிபாலன்—அஞ்ஞாதவாச காலத்தில் சகதேவன் கொண் டிருத்த பெயர்.

தத்துமாரன் — சங்கவருண தெனும் காகரிகாற்பாடப்பெற்றஒருபிரபு. தபதி—சூரியன் மகன். சம்பருணன் மனைவி. இவன்மகன் குரு.

தபனன்—சூரியன்.

தபன்—அக்ஷிணி. அந்திரசன் மரபி

ஹதித்த காசிபன் வாசிட்டன்பரா
ணன் அங்கிரசன் செயலனெனும்
ஹவர்க்கும்பிறத்தபாஞ்சசன்னியன்.
தப்பதும்பம்—ஒரு நாகம். மிகுதியுங்
காச்சப்பட்ட எண்ணெயையுடை
யது. மமதுதர் மகா பாலினை
இதில் தலைமேலாக அமிழ்த்தி யெடு
ப்பார்கள். [நாகம்.

தமக—அத்தகார மிகுத்தன்ன ஒரு
தமகை—ஒருகதி. இருகடி பங்கததி
லுள்ளது.

தமயந்தி—வீதர்ப்பராசனாகிய வீரன்
மகன். கீடதகாட்டரசனாகிய நான்
மனைவி. மகன் இந்திர சேனன்.
மகன் இந்திரசேனன். இவன் பூர்வ
ஜன்மத்தில் ஆகுதியெனப்படுகை,
அங் வரலாற்றினை ஆருகனிலும்,
தமயந்தியைப் பற்றிய விடயங்களை
நனனிலும் காண்க.

தமலிப்தர்--கக்கையின்மேற்கிலுள்ள
தேசத்தார்கள்.

தமனிகை—ஓரப்பரசு, மேநகைமகன்.
பகிவரன்மனைவி. தாசிகிதாய்.

தமிழ்—பதினென்பாணவர்களி லொ
ன்று. குணகடல் குமரி குடகம்
வேங்கடமெனு காண்டகல்லைக்குட்
பட்ட தேசத்தில் வழங்குது. இது
தென்மொழியென்றும், திராவிட
மென்றும் பெயருதும். இப்பாணவ
யின் மேம்பாடும் அருமைபெரு
மையுள்ளக்கற்பிட மித்துலன்று.
ஆயினும் வடமொழியாகிய அச்
சம்ஸ்கிருதத்திற்கு கீரானமொழி
யாகலின் அதற்கேற்பத் தென்
மொழியென வழங்குவதும், சைவ
சமயாசாரியர்களுக்கியதிகுருணசம்
பந்தமூர்த்தி ககையின் முதலி
யோர் இத்தமிழ்ப்பாணவியின்றா

விடவேத மோதி யெண்ணிறத்த
அற்புதங்களியற்றியதும், கைவ
மத ஆழ்காரான் தம்மரபிற்குச்
சிறப்பினைச் செய்யும் தூவாய்ப்
பிரபந்த மியற்றியதும்; ருருமுதற்
கடவுளாகிய சிகபெருமானும் சங்
கப்புலக்கு னொருகார விருந்து
தமிழாய்த்தமே இதற்குப்போது
பாணவாகிடாம். இனி இத்தமிழ்
இயற்றமிழ் இவசைதமிழ் நாடகத்
தமிழென மூககைப்படும். அன்றி
யுக் கொடுத்தமிழ் “தென்பாண்டி
குட்டம் குடம் கக்கா வேண் பூழி,
பன்றி யருகா வரகைகடக்கு—
என்றாய், சீதமகாடு புனனாடு” எனு
மிடககளில் வழங்கும்—இப்போது
இலக்கையாகிய நமோட்டிலும்,
பர்மா, சிக்கப்பூர், ஜாசாமுதலிய
பலவிடங்களிலும் பிரபலமாக வழ
ங்கப்படு பாணவர்களிலொன்றும்.
சிகபெருமான் வடமொழியைப்
பாணினிக்கு ஒருகாலத்திற் கூறி
யதபொலவே, அகத்தியர் தென்
னாட்டை வடையமெண்டி சேர்த்த
காலத்தில், அத்தேசபாணவ்யெனக்
குப் புலப்படுமா தருள்புரிகென்
நிரக்க, அக்குறமுனிக்குச் சிகபெ
ருமான் தமிழின் பாணாளுநத்
தைபுண்டு செய்தனுப்பனர். ஆக
லின் அவர் தென்னாட்டைத்தயின்,
தம்மொடுவந்த அரணக்குமாரை
யும் வேளினாயும் தமிழ்ப்பயக்காரா
க்கித் காடுகிருத்தி காமெண்டு சங்க
நியமித்தத் தம்பெவரால் மூத்தயி
ழிலக்கனாடு செய்தனரோ யன்றி
தமிழ்ப்பாணவ்யை யகத்திடனோ
யுண்டுசெய்தனரென்போர் கூற்று
ஒருதலைதனிகாம். இனி, இதின்

ஆரியத்தின் திரிபெல்பார் ஒருசாரார். அதவும் ஒங்காமையாம். ஆயின் வடசொற்கள் இதில் வீர உப்பெனவே யெனின், இக்காலத்த ஆங்கில வார்த்தைகள் கம்பாஷனில் மிக்ருகழங்குதல் காணப்படுவதன்றோ காணடையில் அம்மொழிகள் இலக்கியங்களில் தாழ்த்துவிடின் ஆங்கிலயத்தினின்றும் தமிழுதித்த தாமோ. இவ்விவரங்கள் இங்கு விரிக்க இடமில்லை.

தருமபுத்திரன் — சுக்கிரன் புதல்வியரினொருத்தி.

தயானமகர்சுமுலம்மை — திருக்கடவூர்மயானத்தில் உயாத்தெவியாருக்குரிய திருமாமம்

தரணி — (1) பாசுராமன் மனைவி. (2) சேவகன் புத்திரரினொருவன்.

தரன் — (1) யதமரபினன். அதுபுத்திரன். இவனுக்கு அந்தக் கெண்டும்பெயர். (2) கலுழவேகனிடத்தான் ஒருவித்தியாதரன். கப்பல் முழுபயதுபோல மாலஞ் செய்து பூரி சத்தனைக் கலுழவேகன்பால் அழைத்துச் சென்றவன் (3) அத்தகையவனின் ஒருவன்.

தரிசன் — தாசாவுக்குச் சினிகாவியிடமுதித்த புத்திரன்.

தருகிலை — கற்பகத்தரு கீற்றுவ கோயில். காவிரிப்பூம் பட்டினத்தான். [மணி]

தருமகோபன் — குரபன்மன் மந்திரி. வீரகாருதேவராத் கொல்லப் பட்டவன்.

தருமசக்கரம் — தற்காழி.

தருமசாஸனம் — நாகபுத்தருகே ஒரு சோலையி லிருத்த பெணத்த முனி

வன். இவன்புண்ணியராஜனுக்குத் தருமோபதேசஞ் செய்தவன்.

தருமசத்தன் — (1) காவிரிப்பூம்பட்டினத்தான் ஒருகணிகன். மதரை சென்ற பெரும்பொருளிட்டி எட்டப்பட்டம் பெற்றவன். இறக்கும் கரையில் மணமின்றிப் பிரமசாரியாவிருத்தவன் [மணி] (2) சச்சந்தன்மந்திரி. [சேவக]

தருமபுத்திரன் — (1) தருமராஜனிற்காண்க (2) புறநானூற்றிற்காண்ப்பெம் ஓராசன். கோதமனா நெனும் புவவராத் பாடப்பட்டவன். தருமபுத்திரன் — திருகக்காற்றிற்கு விராணுக்குவழுக்குத் திருநாமம்.

தருமர் — (1) திருககுரனுக்கு ரூரவிட்ட பதினமரு னொருவர். (2) ஸ்ரீமதநந்தாபகாண இருபத்தநான்கு தீர்த்தக்காரி னொருவர்.

தர்க்கசுக்கிரகப் — தன்மைப்பட்டரால் வடமொழியிற் செய்யப்பட்ட சொருகியாயசாத்திரம். இது கௌரவோகிகனால் மொழி பெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. அன்னம் பட்டியத்திற்காண்க.

தர்மதர்சி — புத்தர்களில் பதினெட்டாவதாகத் தோன்றியவர்.

தர்மநேசத்திரன் — ஜெதநயன்மகன்.

தர்மபக்ஷிகள் — பிககாஷன் விபோதன் கபுத்திரன் கருகியெனும் காண்குபகிகள். விபுளாணி மைத்தநான கருகசன் தம்புர கென் போரில், கருகசனிடம் இத்திரன் பகிவடி வேற்றச்சென்ற, எனக்கு காமாமிசத் தருககெனக் கேட்ப, கருகசன் தன் புதல்வர் கால்வரையும் பார்த்த உட்காரி னொருவன் இவருக்கு கரையாகக்கேள் ஒருவரு

முடன்படாது தடுத்தமையின், சுரு
ருசன் செருண்டு நீகன் பகிற்
னாருவெனைச் சயிக்கப்பெற்றஇங்
வுருவேற்றகர். இவர்களை ஈஜயி
னிக்ருற்ற சத்தோத்தை விலக்கிய
கர்கன் மார்த்தண்டேய புராணம்
இவ்விடயத்தை விரித்ததுகூறும்.
தர்மம் சரணம் கச்சாயி—ஒருபெண்
தமத்திரம். தருமத்தைச்சரணமாக
அடைகிறெனென்பது பொருள்.
தர்மதன்—சத்திரதன்மகன்.

தர்மராஜன்—சத்தியகந்தன், பாண்டு
புத்திரரைவரில் ஜெஷ்டன். இவ
னைய ருத்திரேவி. பாண்டுகு
ருற்ற சாபதால் அவன் மனைவி
யோடு சேராருக, குத்திரனைக்குத
தூர்வாச ராஜர்கிரகித தமத்திர சத்
தியால் இயமன் பிரசாதமாகப் பெ
ற்ற குமாரன். இவனுக்கு புதிஷ்
டரெனென்றம் பெயர். இவனுக்குத்
திரென்பதியிடம் பிறந்த மகன்பிர
திரிந்தியன்.

தர்மயிடாதன்—ஒரு வனசரன். யிதி
லாககரத்தவன். குருபத்திரமுதலிய
லெவ்வோ யுடையவன். மாமிசம்
விற்பதே தொழிலாகக் கொண்ட
வன். வேதியனாயிருத்துசாபத்தால்
இப்படினுதித்தவன். வெளிகளெ
னும் ஓர்த்தனனுக்குத் தத்துவோ
பதேசஞ் செய்தவன்.

தர்மவிரதன்—தண்டாரணியத்தில்
இராமர் சென்ற பொழுது அவ
ரைக்கண்ட ஓரிகுடி.

தர்மஷுணன் — சிருஞ்சயன் இரண்
டாய்புத்திரன்.

தர்மன்—(1) பிரமன் பெற்ற ஒரு
தேவதை. இத்தேவதைக்குச்சமன்
காமன் இவ்வுடனெனும் புத்திரன்

முகர். 2) பிருதா நிரவன் மகன்
(3) தர்மராஜன்.

தர்மராணியம் — ஒரு கையர். ருசன்
புத்திரரினொருவனான ஆத்தராஜ
ரால் கீயமிக்கப்பட்டது.

தலன்—சலன் தம்பி. சலனிற்கான்ச.
தலாதலம்—காலகேமிமுதலியாகுரர்
கள் ஆரகபுரியும்குருதோலோகம்
தலைச்சங்ககாண்மதியம்—காவிரியின்
தென்கரைவிறுளள ஒரு விஷ்ணு
ஸ்தலம்.

தலைச்சங்கம்—இது முதற்சங்கமென
வும்படும். இது தென் மதுரையில்
கால்சொழுதியால் தாபிக்கப்பட்
டது. இதனைக்குறித்தவிடயக்கோ

“வேங்கடம் குமரி தீம்புனற்
பெனவத், திக்கான் செல்லையினிரு
த்தமிழ் பயின்ற, செக்காப் புலகர்
செய்தியின் றொரப்பின், ஆடகக்
குறியி மாடக்கடவின், முன்னர்ச்
சங்கக் கன்மாப் பலகையில், திரி
புரமெரிதத விரிசடைக் கடவுள்,
மன்றன் மராத்தாரக் குன்றெறி
யினஞ்சேய், திண்டிதற் புலமைக்
குண்டுகைக் குறமுனி, புயிபுகழ்
மருதம் கவினிய முாஞ்சிப், பதி
முடி காகன் நிதியின் கிழவ, னிரை
யர் காணாற்று காற்பத் தொன்பதி
னமர்,—

“அனையர் காணும் காவிர துற்
றெடு, காற்பத்தொன் பதினமர்
பார்க்கிற் செத்தமிழேயர், புர்த்தன
செய்யுட் பெரும்பரி பாடலும், மு
தமையடுத்த காணையுன் குருகும்,
கதிபுறச் செய்த கணியா விரை
யும், ஆங்கை ரிருத்தமத்தொணை
யாகும்,—

“கங்கிகர் தம்மையிரீஇயபான்

தவனிமால்வரை, காய்க்கினை வழுதிமுதற்
கெடுக்கோ னீரூ, கவிவாகதை பெ
ண்பத்தொன் பதின்மர், கவிவரங்
கேறின ரெழுந் தனும், மகத்தவ
முடைய வசத்திய மிலக்கணம்"—
எனும் கவிரியத்தா னுணர்க, விரி
ப்பிற் பெருகும்.

*தலைச்செய்காடு—காவிரியின் தென்
கரைவிலுள்ள ஒரு சில ஸ்தலம்.
(சங்கராஜேசர் சொந்தரியம்சும.
வில்வ விருகா. 1.) மாடலனெனும்
வேதியனார். [சில] காவிரிப்பூம்
பட்டினத்தருவிலுள்ளது.

தலையாலங்காணத்தச் செருகென்ற
கெடுஞ்செழியன்— இன்னமயிலே
தலையாலங்காணத்தில், கோச்சோ
மான் யானைக்கட்சேய் மாத்தரஞ்
சேர விரும்பொறைபுடன் பொரு
துஅவனைச் சிதைவிட்டவன். திதி
யன் எழினி எருமைநூன் இள
ங்கோவேண்மான் பொருகெனென்
போரை வென்றவன். வெள்ளக்வி
யின் நிழலைக் கூற்றத்தையும், ப
ழையவேளிருடைய முத்துக்கூ
ற்றத்தையும் கைக்கொண்டவன்.
செய்யுள் செய்தலிலும் போர்புரி
தலிலும் வலவன். பத்துப்பாட்டி
லொன்றான மதரைக் காஞ்சிக்குத்
தலவன். இஃன் கெடுஞ் செழிய
னெனவும் பெயர். இவனைப் பா
டியபுலகர்கள் குடபுலவியனார் கல்
சாடனார் மாக்குடிசிறார் இடைத்
ருள்வாரிசிறார் முதலினார். [புறநா]
தலையாலங்காணம்— கெடுஞ் செழிய
னென்னும் பாண்டியன் பகைமன்
னரோடு பெரும் போர்புரித்துவெ
ந்திக்கொண்ட இடம்.

தவனிமால்வரை—சாகவ காட்டிலுள்

ஊடுருவல். [மணி]

தவித்தியோதன்—புதுமரபினன். து
ந்துபிமகன். அபிஜித்த மென்று
பொருடையான்.

தற்புதுவும்—சிகிரிசான் ஐந்து திரு
முக்களி லொன்று. கிழக்கு கோ
க்கியதும், பகைமை சிறமுடை
யதுமாம்.

தனஞ்சயன்— (1) அர்ச்சுனன் பரி
யாயநாமங்களி லொன்று. இராச
சூயஞ்செய்கையில், உத்தர சூரு
கண்டத்திற்சென்று, தேவ சித்த
சந்தர் காதியரை வென்று, எண்
னிரந்த பொருட்டுவையைக்கொ
ந்து மகமேருபோற் குவித்தமை
யின் இப்பெயர்க்கழங்கும். (2) அக்
கினி (3) தனஞ்சயமெனும் வட
மொழி நிகண்டு செய்த புலவன்.
(4) மணவீரிலிருந்த ஒருகணிகன்.
இவனே ஈடம்பலனாந்திருந்த செ
க்கலிக்கப்பெருமானை முதலிற்றரி
சித்துப் பாண்டியனுக் குணர்த்தி,
அவனுல் திருக்காய் காண்டற்குக்
காரணமா யிருத்தவன் (5) தசவா
யுக்களிலொன்று. உலிப்போயினும்
போகாது உடலைவிக்கித் தலையை
க்கிழித்தச் செல்லுந் தகைமை
யுடையது

தனபதி—(1) சூபோன் (2) காணாக்
காலம்மையார் தனவன் (3) பது
மைபிதா [சீவக]

தனபாலன்—பதுமுகன் தந்தை.
தனிகன்—புதுமரபினன். துர்த்தமன்
மகன். கார்த்த விரியார்க்கணன்
பாட்டன்.

தனிப்பாடற்றிரட்டு—பல வித்துக
ள்களால் அங்கங்கமலங்களி லி
ந்தப்பட்ட தனிக்கவினை ஒருகே